

REVISION AF
INDSATSEN FOR
LANGVARIGE
KONTANTHJÆLPS-
MODTAGERE

STYRELSEN FOR
ARBEJDSMARKED OG REKRUTTERING
2022

INDHOLDSFORTEGNELSE

LEDELSESRESUME	4
1.1 LANGVARIGE AKTIVITETSPARATE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE.....	5
1.2 KONTAKTFORLØBET FOR LANGVARIGE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE	5
1.3 ANVENDELSEN AF PLANER OG CV.....	6
1.4 TILBUD TIL DE LANGVARIGE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE.....	7
1.5 VIRKSOMHEDSRETTET INDSATS	8
1.6 TVÆRFAGLIG KOORDINERING OG SAMARBEJDE.....	9
1.7 LEDELSESINFORMATION OG LEDELSESTILSYN	10
INDLEDNING	11
2.1 BAGGRUNDEN FOR REVISIONEN.....	11
2.2 REVISIONENS METODE.....	11
2.3 LÆSEVEJLEDNING	12
LANGVARIGE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE	13
3.1 INDLEDNING	13
3.2 SAMMENSÆTNINGEN AF MÅLGRUPPEN	13
3.3 MÅLGRUPPENS BAGGRUND OG FORSØRGELSESHISTORIK	14
3.4 HVILKE UDFORDRINGSBILLEDER PRÆGER GRUPPEN.....	16
3.5 HVILKEN RETNING ER DER FOR FORLØBENE.....	17
KONTAKTFORLØBET MED DE LANGVARIGE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE.....	20
4.1 INDLEDNING	20
4.2 HVORDAN ER RAMMERNE FOR SAMTALER OG RELATIONSOPBYGNING I INDSATSEN	21
4.3 HVORDAN ORGANISERER KOMMUNERNE SIG OMKRING BORGERENS SAMTALEFORLØB	21
4.4 SAMTALER - OMFANG AF SAMTALER.....	22
4.5 FOKUS I SAMTALEFORLØBET	23
4.6 HVORDAN ANVENDES RÅDIGHED FOR MÅLGRUPPEN - 225-TIMERSREGLER	26
4.7 HVORDAN ANVENDES SANKTIONER FOR MÅLGRUPPEN - SANKTIONERING VED UDEBLIVELSER	28
4.8 ER DER KONTINUITET I SAGSBEHANDLINGSFORLØBET (MANGE/FÅ SAGSBEHANDLERSKIFT)	29
ANVENDELSEN AF MIN PLAN OG CV	31
5.1 INDLEDNING	31
5.2 HVORDAN ARBEJDES DER FREM MOD MÅLET - HVILKE PLANER ARBEJDES DER MED?.....	31
5.3 MIN PLAN OG ANVENDELSE JOB MÅL OG DELMÅL	32
5.4 ANVENDELSEN AF CV	34
AFGIVELSE AF TILBUD	36
6.1 INDLEDNING	36
6.2 HVORDAN ARBEJDES DER MED INDSATSER I FORLØBET	36
6.3 IVÆRKSÆTTELSE OG OPFØLGNING PÅ TILBUD.....	37
6.4 PARALLELLE FORLØB	39

6.5 FRITAGELSER FRA AKTIVERING	40
6.6 AFBRUDTE FORLØB	42
VIRKSOMHEDSRETTEDE INDSATSER	43
7.1 INDLEDNING	43
7.2 HVORDAN SAMARBEJDES DER OM INDSATSEN UD MOD VIRKSOMHEDER	43
7.3 ANVENDELSE AF ORDINÆRE TIMER I INDSATSEN	45
7.4 HVORDAN IVÆRKSÆTTES FORLØBENE?	46
7.5 HVORDAN EVALUERES OG FØLGES DER OP PÅ INDSATSEN?	47
TVÆRFAGLIG KOORDINERING OG SAMARBEJDE	49
8.1 INDLEDNING	49
8.2 KOORDINERES DER I INDSATSEN	50
8.3 HVORDAN SAMARBEJDES DER OM INDSATSEN PÅ TVÆRS AF FAGOMRÅDER OG FAGLIGHEDER.....	50
8.4 HVEM SAMARBEJDES DER MED PÅ TVÆRS AF FAGOMRÅDER OG FAGLIGHEDER	51
8.5 HVORDAN INDDRAGES LÆGER I SAMARBEJDET	52
LEDELSESINFORMATION OG LEDELSESTILSYN	55
9.1 INDLEDNING	55
9.2 HVAD HAR LEDELSESTILSYNET FOKUS PÅ?	55
9.3 HVAD HAR LEDELSESINFORMATION FOKUS PÅ	56
9.4 HVORDAN UNDERSTØTTER KOMMUNERNE I ØVRIGT EN GOD KVALITET I SAGSBEHANDLINGEN?	57
BILAG 1 METODEBESKRIVELSE	59
BILAG 2 KARAKTERISTIKA FOR MÅLGRUPPEN - KRYDSMATRICE	61
BILAG 3 INDSATSEN FOR MÅLGRUPPEN - KRYDSMATRICE	62

LEDELSESRESUME

STAR har i 2022 valgt at iværksætte en revision af indsatsen for langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Langvarige kontanthjælpsmodtagere er afgrænset til en gruppe af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som har modtaget kontanthjælp i minimum 5 år.

Revisionen skal bidrage med viden om årsager til, at forløbene bliver langvarige. Herunder om der i målgruppen eller indsatsen herfor kan findes viden om, hvad der forårsager eller begrundes de langvarige forløb, samt om der er særlige potentialer for at løfte indsatsen for målgruppen.

Viden om målgruppen og indsatsen er primært indhentet gennem sagsgennemgang af 375 sager fra 25 kommuner med henblik på at indhente dybdegående viden om indsatsen og målgruppen. Derudover er der for alle gennemgåede sager og for de langvarige kontanthjælpsmodtagere, som samlet gruppe i de 25 kommuner, også indhentet registerdata om målgruppen og indsatsen med henblik på at sikre et solidt grundlag for at perspektivere resultaterne i sagsgennemgangen til den samlede målgruppe.

Revisionen peger overordnet på følgende 6 centrale hovedkonklusioner:

1. De langvarige kontanthjælpsmodtagere har gennemsnitligt været godt 10 år på kontanthjælp og for nogle er det betydeligt flere år. Der arbejdes med en jobrettet indsats ud mod det ordinære arbejdsmarked for ca. 55 pct. af målgruppen. For den øvrige del af målgruppen arbejdes der i retning af fleksjob, ressourceforløb eller førtidspension, og en mindre del af målgruppen er fri-taget for indsats. Der er ikke tegn på, at de meget langvarige sager med mere end 10 års kontanthjælpsanciennitet rummer færre ressourcer ift. arbejdsmarkedet. Der arbejdes i lige så høj grad jobrettet med denne del af målgruppen ud mod arbejdsmarkedet.
2. Målgruppen er generelt præget af fysiske og/eller psykiske udfordringer, som udgør en barriere for tilknytning til arbejdsmarkedet. En del af målgruppen har samtidig flere typer udfordringer i kombination. Sagsgennemgangen viser, at relativt mange med denne bredde i udfordringsbilledet har vanskeligt ved at deltage stabilt i egen indsats og at indsatsen relativt ofte ender med mange afbrudte forløb og udeblivelser fra indsatsen. Bredde i udfordringsbilledet for den enkelte kan derfor være en risikomarkør, som kan kalde på særlig opmærksomhed på tværfaglige indsatser og initiativer for at fastholde den enkelte i de iværksatte indsatser.
3. De langvarige kontanthjælpsmodtagere rummer nogle tydelige større delmålgrupper, som har forskellige profiler. Der er især to målgrupper som står frem:
 - Kvinder med ikke-vestlig baggrund, der især er præget af sproglige udfordringer og familiemæssige udfordringer. Gruppen udgør ca. 24 pct. i den samlede målgruppe.
 - Mænd - især over 50 år - med dansk etnisk baggrund, som er præget af sociale udfordringer og misbrug. Gruppen udgør ca. 14 pct. af den samlede målgruppe.

Disse målgrupper fylder også relativt meget blandt de grupper, hvor der arbejdes med udvikling ud mod det ordinære arbejdsmarked. Det er grupper, hvor der kan være behov særlige målrettede strategier for at denne gruppe også kan profitere af og udvikles i en virksomhedsrettet indsats. Det kan fx være ved at inddrage erfaringerne fra step up indsatsen under Flere skal med 2, hvor der arbejdes med at få inkluderet de rette aktører i at få lagt en klar plan for, hvordan borgeren udfordringer kan håndteres parallelt med den virksomhedsrettede indsats.

4. Der kan i sagsarbejdet med den enkelte borger ses tegn på, at der er et job- og ressourcefokus i hovedparten af sagerne, der fx viser sig ved, at der bliver talt om borgerens ønsker og muligheder ift. job. Der er imidlertid samtidig et potentiale for at løfte det yderligere. Det skal ses i lyset af:
 - At der i 71 pct. af sagerne er et dominerende barrierefokus, som betyder, at sagsforløbet primært bliver styret af andre forhold end den jobrettede plan eller afklaring af borgerens muligheder ift. arbejdsmarkedet.
 - At der arbejdes med jobmål, men i mindre omfang arbejdes dynamisk med målene, herunder at sætte delmål, som skridt på vejen til målet.
5. Godt halvdelen af målgruppen har deltaget i en virksomhedsrettet indsats i perioden for sagsgennemgangen. Der arbejdes aktivt med inddragelsen af virksomheder, og der er en opfølgning undervejs i borgernes forløb ude på virksomhederne. Ofte stopper forløbet dog uden en egentlig opsamling sammen med virksomhederne. Revisionen viser, at inddragelse af virksomhederne i en opsamling på forløbet kan styrkes med henblik på at styrke fundamentet for at tage de næste skridt i indsatsen og sætte delmål for de næste skridt i indsatsen.

6. Manglende kontinuitet i indsatsen kan være en medvirkende årsag til langvarige forløb. Langvarige pauser ift. tilbud og afbrudte forløb er mere til stede i de meget langvarige forløb. Sags gennemgangen peger på, at få sagsbehandlerskift kan være med til at understøtte kontinuitet i indsatsen. Borgere med få sagsbehandlere har oftere mange samtaler, et koordineret sagsforløb og færre afbrudte forløb.

I de nedenstående afsnit gennemgås resultaterne for hvert tema, der har været gennemgået i revisionen.

1.1 LANGVARIGE AKTIVITETSPARATE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE

Pr. 1. marts 2020 var der godt 14.000 langvarige kontanthjælpsmodtagere i de 25 kommuner. Gruppen har en samlet kontanthjælpsanciennitet på 10,4 år. Ca. 40 pct. har mere end 10 års anciennitet i kontanthjælpsystemet og ancienniteten varierer mellem 5 - 28 år.

Ancienniteten inkluderer også år på uddannelseshjælp eller integrationsydelse under integrationsperioden og 34 pct. har haft en overgang fra en af de to ydelser til kontanthjælp eller et visitationskift under kontanthjælp fra jobparat til aktivitetsparat undervejs i forløbet.

I forhold til den samlede befolkning, så kendetegner det gruppen, at der er en betydelig overrepræsentation blandt de langvarige kontanthjælpsmodtagere af borgere med ikke vestlige baggrund, især kvinder og borgere i alderen 40 til 59 år.

Bredde i udfordringsbilledet giver særlige udfordringer ift. at deltage stabilt i forløb

Kontanthjælpsmodtagerne er særligt præget af mange, der har fysiske og psykiske udfordringer. 91 pct. har enten fysiske eller psykiske problemer eller en kombination af samme. Ca. 75 pct. har flere forskellige typer udfordringer, hvor fysiske problemer og psykiske udfordringer ses i kombination med andre typer udfordringer som misbrug, sociale problemer m.v. 12 pct. har 4 eller flere forskellige typer udfordringer, som påvirker den enkeltes forløb i de seneste 2 år. Jo større bredde, der er i udfordringsbilledet, jo sværere bliver det for den enkelte kontanthjælpsmodtager at deltage stabilt og aktivt i eget forløb.

Der er tydelige delmålgrupper, som kan kræve særlig opmærksomhed

Der arbejdes jobrettet med halvdelen af gruppen ud mod det ordinære arbejdsmarked. Resten er på vej mod en behandling af sagen på rehabiliteringsteam enten med henblik på fleksjob, ressourceforløb eller førtidspension (34 pct.), og en sidste gruppe er fritaget for indsats (12 pct.).

Der er stor forskel på udfordringsmønstret og aldersprofilen for mænd og kvinder i målgruppen - og særligt for dem, der er omfattet af en indsats med udvikling ud mod det ordinære arbejdsmarked. Blandt kvinder er der særligt en overrepræsentation i gruppen under 50 år, som er kendetegnet ved ikke-vestlig baggrund, sproglige og familiemæssige udfordringer. Mændene er i stedet karakteriseret ved dansk etnisk baggrund og med en overrepræsentation af over 50-årige, misbrugsproblemer og sociale udfordringer.

1.2 KONTAKTFORLØBET FOR LANGVARIGE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE

Samtaleindsatsen er et væsentligt element i indsatsen for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats forudsatte i perioden for sagsgennemgangen, at der var en kontinuerlig kontakt med målgruppen og minimum 4 samtaler årligt. Der styres også i dag efter, at dette niveau nås som minimum, selvom reglerne fra *"Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats"* har betydet færre lovgivningsmæssige krav til kontaktførelsen efter de første 6 måneders ledighed.

Siden 2017 har indsatsen for de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere udviklet sig betydeligt, hvor puljeindsatserne omkring bl.a. "Flere skal med" har haft fokus på at understøtte en mere jobrettet indsats. Et centralt element er herunder, at der opbygges en tillidsrelation til én primær kontaktperson (en personlig jobformidler), der tror på borgerens jobmuligheder. Kommunerne arbejder forskelligt med organiseringen af indsatsen omkring én kontaktperson. I nogle tilfælde har den koordinerende sagsbehandler en rolle i at opbygge denne tillidsrelation som personlig jobformidler. Det ligger dog ofte hos en særlig personlig jobformidler, som borgeren visiteres til. Det kan have betydning for, hvor meget af den jobrettede indsats, der er dokumenteret i sagen.

Revisionen har efterprøvet, hvordan der arbejdes i kontaktførelsen, bl.a. med henblik på at afdække, hvordan samtalerne bidrager til den jobrettede indsats og den kontinuerlige og tætte kontakt med målgruppen.

I godt halvdelen af sagerne er der den lovpligtige kontakt i kontaktforløbet

Revisionen viser, at kommunerne gennemsnitligt har minimum de lovpligtige jobsamtaler i 56 pct af sagerne - det vil sige minimum de fastsatte 4 lovpligtige samtaler om året. Det tyder samtidig på, at der er 44 pct. af sagerne, hvor der ikke er den forudsatte kontakt. Enkelte kan være fritaget for samtaler, men de udgør en mindre del af gruppen. Opgørelserne viser også en stor spredning i antallet af afholdte samtaler mellem kommunerne.

Kontakten kan dog også gennemføres på andre måder og som nævnt ligge hos en personlig jobformidler. Ca. 65 pct. af målgruppen har en personlig jobformidler, enten ved at sagsbehandler også varetager denne rolle, eller ved, at der visiteres til en særlig personlig jobformidler. Denne kontakt registreres ikke nødvendigvis som jobsamtaler og kontakten til målgruppen kan derfor være mere intensiv end ovenstående giver udtryk for. Det er revisors overordnede indtryk, at det ikke er al kontakt med en personlig jobformidler der registreres i fagsystemerne. Derfor kan det være et opmærksomhedspunkt at sikre, at der faktisk er en dokumenteret tæt kontakt, så viden om indsatsen og forløbet løbende registreres.

Det skal ikke mindst ses i lyset af, at der ofte er sagsbehandlerskifte set over perioden. I 28 pct. af sagerne har kontanthjælpsmodtageren haft et forløb med én sagsbehandler igennem de seneste to år forud for 1. marts 2020. I 72 pct. af sagerne er der imidlertid to sagsbehandlere eller flere sagsbehandlere over perioden, hvilket understreger behov for at overlevere viden, hvis ikke indsatsen skal genstartes ved hvert skifte af sagsbehandler.

Der er job- og ressourcefokus i mange samtaler, men fokus på barrierer kommer ofte til at dominere

I 61 pct. af de afholdte samtaler med kontanthjælpsmodtagerne er der et job- og ressourcefokus. Det kommer til udtryk på forskellige måder og med forskellig styrke, men bl.a. ved at der løbende tales om jobmuligheder og jobønsker. For den del af målgruppen, hvor der arbejdes med en jobrettet indsats, er der job- og ressourcefokus i 75 pct. af samtalerne.

Samtidig er der i 71 pct. af sagerne et primært fokus på kontanthjælpsmodtagernes barrierer og opfølgning ift. barrierer. Det betyder, at sagen afspejler, at borgernes fortællinger om egne helbredsmæssige forhold og andre typer af udfordringer. I en række tilfælde, kommer det til at fylde i dokumentationen af indholdet af samtaler uden, at det egentlig omsættes til, hvad borgeren kan på trods af disse udfordringer, eller hvordan der kan arbejdes beskæftigelsesrettet under hensyn til disse udfordringer.

En stor del af målgruppen er undtaget fra 225-timersreglen

I 83 pct. af sagerne er kontanthjælpsmodtageren undtaget for 225-timers reglen. I 62 pct. af sagerne fremgår en begrundelse, der beskriver, hvori borgerens begrænsede arbejdsevne ligger, mens der i 35 pct. af sagerne fremgår en standard begrundelse for undtagelsen.

Sagsgennemgangen efterlader et indtryk af, at der kan arbejdes mere aktivt med at bevæge borgerne henimod en situation, hvor borgeren ikke længere er undtaget. Undtagelserne forlænges ofte, og der er set eksempler på borgere, som er undtaget, hvor der arbejdes målrettet med udvikling af borgerens tilstedeværelse i virksomhedspraktikker og ordinære timer, uden at det fører til dokumenterede overvejelser om, hvorvidt undtagelsen fra 225-timersreglen skal fastholdes.

1.3 ANVENDELSEN AF PLANER OG CV

Et væsentligt værktøj til at sætte retning for indsatsen for den enkelte borger findes i planarbejdet, som tydeliggør de fælles aftaler i kontaktforløbet om mål og retning for indsatsen. CV anvendes ligeledes som værktøj i indsatsen til løbende at holde fast i og få tydeliggjort, hvilke kompetencer den enkelte har og kan byde ind med ift. målet for planen. Det var ikke lovpligtigt at bruge CV for målgruppen på det tidspunkt, hvor der er set ned i sagerne, men puljeindsatserne omkring ”Flere skal med” har bl.a. sat fokus på at få CV’et ind som et centralt værktøj for at sikre job og ressourcefokus i indsatsen.

Planen anvendes konsekvent i indsatsen og borgerne inddrages i egne planer

Revisionen har vist, at stort set alle borgere har haft en plan og i 97 pct. af sagerne har jobcentret anvendt Min Plan som værktøj. Dokumentationen i sagerne peger på, at Min plan løbende opdateres, og planerne bærer præg af, at borgerne er inddraget i arbejdet med at lave aftaler og planer for den videre indsats. Det kan fx ses ved, at dialogen mellem borger og sagsbehandler om ønsker og behov står refereret i samtalereferat eller aftalefeltet i planen.

Anvendelsen af jobmål og delmål kan styrkes

Min Plan rummer muligheden for at formulere jobmål og delmål for indsatsen i samarbejde med borgeren. Det er en central del af formålet med planen at få skabt mening med aftaler og indsatser for borgeren ved, at disse skal understøtte borgeren i at nå planens mål. Revisionen viser, at der i noget omfang

arbejdes med jobmål i sagerne. I 53 pct. af sagerne er der beskrevet et jobmål. I sagerne hvor der arbejdes med en jobrettet indsats, er der formuleret jobmål i 63 pct. af sagerne. I 88 pct. af planerne med jobmål er jobmålene også konkrete i form af en stillingsbetegnelse eller jobfunktion.

Sagsgennemgangen viser indikationer af, at arbejdet med mål rummer et potentiale for at blive mere dynamisk. Det handler bl.a. om, at der ofte kun fremgår ét jobmål, og at der i knap 60 pct. af sagerne ikke er delmål, der er registeret i planerne. Kommunerne har gennem interview tilkendegivet, at der i de seneste år har været et stort fokus på at udvikle arbejdet med jobplaner i den retning. Bl.a. har flere kommuner implementeret ABC-jobplaner, hvor der arbejdes med at åbne kontanthjælpsmodtagerne for en bredere jobsøgningsstrategi og hermed for flere forskellige typer af jobfunktioner.

Helhedsorienterede planer anvendes i mindre omfang

For personer som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for Min Plan. Den helhedsorienterede plan skal udover den beskæftigelsesrettede indsats indeholde relevante indsatser, afhængigt af personens konkrete forhold, som fx sociale indsatser efter serviceloven. Udarbejdes der en helhedsorienteret plan, erstatter den Min Plan, og kravene til Min Plan fraviges derfor.

I sagsgennemgangen er der set eksempler på helhedsorienterede planer i fire sager. Det betyder ikke, at der ikke er tværfaglige indsatser for den enkelte, hvilket er til stede i flere sager, men den tværfaglige indsats planlægges og dokumenteres ikke i særlig stor udstrækning via helhedsorienterede planer. Kommunerne peger på, at det kan være svært at skabe tilstrækkelig opbakning til de tværgående planer, og derfor holdes planerne i eget fagområde.

Arbejdet med CV er på vej

I sagsgennemgangen er det ikke muligt at se ind i historikken for brugen af CV'er, men der er set på, om borgerne aktuelt har et CV i 2022. Kommunerne har i 60 pct. af sagerne registeret kontanthjælpsmodtagerens CV på Jobnet, mens der i 13 pct. af sagerne er arbejdet med cv-oplysninger i et andet format end på Jobnet. CV'erne er ofte ikke gjort søgbare på Jobnet, men anvendes på anden måde til at matche den enkelte borger til mulige arbejdsgivere. Resultaterne viser en stor spredning imellem kommunerne, hvor nogle kommuner næsten har CV'er for alle borgere, så ligger nogle kommuner under 30 pct. af sagerne med CV, og har således stadig et stykke vej ift. implementering af CV'et som et centralt værktøj i indsatsen.

1.4 TILBUD TIL DE LANGVARIGE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE

I sagsgennemgangsperioden har aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere haft ret og pligt til deltagelse i ét beskæftigelsestilbud årligt. De grupper, der ikke har været i stand til at deltage i tilbud, har haft ret og pligt til et mentorforløb. Disse krav er efter Forenklingen af lov om aktiv beskæftigelsesindsats' forenklingsreformens implementering i 2020 ændret, hvor der i højere grad er lagt op til en individuel og behovsbestemt indsats. Der følges dog fortsat op på tværs af kommunerne, ift., om de aktivitetsparate får minimum et tilbud årligt.

Revisionen har, set i lyset af de nye regler, ikke haft et stramt fokus på, om indsatsen blev givet rettidigt, men har i stedet primært har fokus på, hvor intensive forløb der gives til målgruppen, hvad der er indholdet i beskæftigelsestilbuddene og hvordan tilbuddene anvendes i indsatsen. Udgangspunktet for at undersøge dette område er, at undersøge, om der kan være forhold omkring den måde, der afgives tilbud på, som kan bidrage til, at forløbene bliver langvarige.

En aktiv indsats for de langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere

I den periode, som sagsgennemgangen har haft fokus på, har 84 pct. af de langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i de 25 kommuner været i et beskæftigelsestilbud. Gennemsnitligt har gruppen været i et beskæftigelsestilbud i 36 pct. af tiden og knapt 30 pct. af målgruppen har været i tilbud i mere end 1 ud af de 2 år af sagsgennemgangsperioden.

Revisionen tegner således et billede af en ganske aktiv indsats for en stor del af målgruppen. Det er da også generelt kommunernes vurdering, at de har rammerne og de rette tilbud til at kunne tilbyde målgruppen en aktiv indsats, når de spørges om den aktuelle situation.

I den 2-årige sagsgennemgangsperiode er 54 pct. af aktiviteten for målgruppen øvrig vejledning og opkvalificerende tilbud. Eksempelvis mestrings- og træningsforløb. Ca. 40 pct. af aktiviteten for målgruppen er virksomhedsplaceringer.

Alle målgrupper prioriteres - også de meget langvarigt ledige

Indsatsen fordeles jævnt ud på den samlede målgruppe. Indsatsen er dog mere intensiv for de grupper, hvor der arbejdes med udvikling ud mod det ordinære arbejdsmarked set ift. de borgere, hvor der arbejdes frem mod en inddragelse af rehabiliteringsteam med henblik på fleksjob, ressourceforløb eller førtidspension, eller hvor den enkelte er fritaget for indsats. Der er også tegn på, at indsatsen er mere intensiv for de meget langvarige kontanthjælpsmodtagere. Der er således ikke tegn på, at de meget langvarige sager prioriteres mindre, men det er nærmere den enkeltes muligheder ift. det ordinære arbejdsmarked, som er afgørende for prioriteringen af indsatsen.

Arbejdet med mål kan også styrkes ifm. tilbudsafgivelsen

Revisionen viser, at der også i tilbudsafgivelsen - ligesom i plan-arbejdet - er mulighed for at skærpe, hvordan der arbejdes med mål for tilbuddene. I 85 pct. af sagerne er der formuleret mål for tilbuddet, men målene er i mindre omfang konkrete og specifikke og kan derfor være vanskelige at anvende, som afsæt for tydelige aftaler med borger, virksomhed og leverandør og som afsæt for den efterfølgende opfølgning.

I 54 pct. af tilbuddene står det klart, hvordan det enkelte forløb konkret skal understøtte borgerens vej til beskæftigelse. Der kan derfor være et potentiale i at styrke arbejdet med mål, så grundlaget på opfølgningen undervejs og efter forløbet styrkes. Det skal ikke mindst ses i lyset af, at resultaterne peger på, at virksomheder eller repræsentant fra leverandør af beskæftigelsestilbud kan inddrages mere aktivt i opfølgningen på forløbene både under og efter forløbene. Det handler dels om at sikre, at der bliver fulgt op og dels om at sætte fokus på at inddrage evalueringer og tilbagemeldinger fra tilbud og virksomheder ift. at kvalificere nye delmål og de næste skridt i forløbet.

Fritagelser og fravær af indsats kan bidrage til langvarige forløb

Evidensen for, hvad der virker for borgere langt fra arbejdsmarkedet, peger på, at aktivitet frem for passivitet er vigtig for udsattes progression mod job. I revisionen har der derfor også været fokus på, om målgruppen fritages fra indsats og om der er lange perioder uden tilbud, og hvordan der arbejdes med at minimere dette - især når fritagelsen omfatter fravær pga. sygdom, hvor perioden for fritagelse også kan være påvirket af en målrettet opfølgning.

Revisionen viser, at 43 pct. af de langvarige kontanthjælpsmodtagere har haft længere perioder (over 1 år) i løbet af deres samlede sagsforløb, hvor de ikke har modtaget et beskæftigelsesrettet tilbud. Det er altså perioder, hvor borgeren ikke har fået en beskæftigelsesrettet indsats uden at være fritaget og have en gyldig grund til ikke at få en indsats. Derudover har en betydelig andel fritagelsesperioder fra indsats, som også giver anledning til brud i den beskæftigelsesrettede indsats. 43 pct. har været fritaget for indsats i den 2-årige sagsgennemgangsperiode. Knap 90 pct. af disse personer har haft perioder med fritagelse med begrundelsen "sygdom og helbred forværres ved aktivering". Ca. 1/3 har haft tilknyttet mentor i forbindelse med fritagelsen. Der er ofte gode begrundelser for fritagelserne, men resultaterne kan samtidig være en indikation af, at der kan være grund til at styrke opfølgningen for at mindske fraværet og de afbrudt indsats.

Sygefravær og udeblivelse styrker endvidere billedet af ustabile forløb

Ikke alt fravær registreres som fritagelser. Der er udover fritagelserne også forløb, der afbrydes af almindeligt fravær pga. sygdom eller udeblivelser fra borger. 23 pct. har henover den 2-årige sagsgennemgangsperiode haft afbrudte forløb pga. fravær fra tilbuddet. Hovedparten af denne gruppe har ikke en fritagelse, men lægger flere borgere til den gruppe, der har svært til at deltage stabilt i eget forløb. Det er i alt 55 pct. af den samlede målgruppe, som ud fra en samlet vurdering af sagen, har vanskeligt ved at deltage stabilt i eget forløb.

Med afsæt i fraværs mønstret kan der også være grund til at se på, hvordan disse mønstre kan brydes for at sikre en mere stabil deltagelse.

1.5 VIRKSOMHEDSRETTET INDSATS

Der er gennem en række puljeindsatser og lovgivningen arbejdet med at understøtte, at indsatsen for borgere, der er længst fra arbejdsmarkedet, i højere grad foregår i samspil med virksomheder. Der er opbygget viden og evidens for, at det også for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere er "Virkeligheden der virker" og, at det at komme ud på en ordinær arbejdsplads løfter borgeren tættere på job.

Revisionen har derfor også haft fokus på at efterprøve, hvor indsatsen står i forhold til at inddrage virksomhederne, hvordan samspillet med virksomhederne er undervejs i forløbet og hvorvidt borgerne har progression i forløbet hos virksomhederne - fx gennem ordinære løntimer ude på virksomhederne.

Virksomhederne inddrages i indsatsen

Revisionen viser at 52 pct. af målgruppen har modtaget et virksomhedsrettet tilbud. Der er en stor spredning blandt kommunerne i andelen af kontanthjælpsmodtagerne, der har deltaget i et virksomhedsrettet tilbud og/eller haft ordinære løntimer. Sagsgennemgangen viser, at det primært er den gruppe, hvor der arbejdes med udvikling ud mod det ordinære arbejdsmarked, hvor den virksomhedsrettede indsats prioriteres.

Revisionen viser gode tegn på, at virksomhederne inddrages undervejs i opfølgning på borgerens forløb og er med til at samle op på borgerens fremskridt og udvikling i forløbet. I 68 pct. af sagerne er der dokumenteret opfølgning undervejs, mens borgeren har været i et virksomhedsrettet tilbud og i 59 pct. er virksomheden inddraget i opfølgningen. Omvendt betyder resultaterne, at der ikke er dokumenteret en opfølgning i 32 pct. af sagerne, og virksomhederne inddrages ikke i 41 pct. af sagerne. Der er således også tegn på, at der er rum til at styrke opfølgningen og dokumentationen omkring denne opfølgning yderligere.

Målfastsættelsen for virksomhedsplaceringer kan styrkes

Også set ift. virksomhedsplaceringer er der potentiale for at styrke målfastsættelsen, særligt når det kommer til at konkretisere målene og opstille delmål for indsatsen. Resultaterne viser helt på linje med andre tilbud, at der opstilles mål, men kun i 54 pct. af sagerne er det konkrete og specifikke mål. Det betyder, at det ikke altid fremgår, hvad der er formålet med forløbet og hvad der skal trænes og afprøves i forløbet. Målfastsættelsen fx kan være: "afprøve muligheden for tilknytning til arbejdsmarkedet". Det er ligesom i øvrige tilbud kun i 36 pct. af tilfældene, at målene bliver nedbrudt til delmål for, hvad der konkret skal opnås med virksomhedspraktikken. Et styrket fokus på dette kan understøtte at borgeren får et tydeligere billede af formål og mål for forløbet samt en mere målrettet inddragelse af virksomhederne i opfølgningen.

Anvendelse af ordinære løntimer i indsatsen

I 11 pct. af sagerne har borgeren haft ordinære timer som en del af indsatsen. Der er stor spredning i brugen af ordinære timer mellem kommunerne. Fra 19 pct. af sagerne i den kommune, hvor andelen af borgere, der har haft ordinære timer, er højest, til 4 pct. af sagerne, hvor andelen er lavest. Samlet set for kommunerne bliver der i begrænset omfang foretaget opfølgning på de ordinære timer. Der er et potentiale for at øge anvendelsen af ordinære timer i indsatsen og følge systematisk op herpå med henblik på fx at justere timetallet og ændre arbejdsopgaver. I interviewene giver jobcentrene udtryk for, at de har et stort fokus på en øget anvendelse af ordinære timer i indsatsen for målgruppen. Data, for udvikling i andelen af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere der har ordinære timer, viser også en øget aktivitet i 2021 i de 25 kommuner.

1.6 TVÆRFAGLIG KOORDINERING OG SAMARBEJDE

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere skal have et tilbud om en koordinerende sagsbehandler, som sikrer en koordinering af indsatsen - også over mod andre fagområder - med henblik på at sikre en helhedsorienteret indsats.

I revisionen er der derfor set på, hvordan det lykkes at arbejde med koordination i indsatsen og inddragelsen af relevante aktører undervejs i forløbet. Det kan være vanskeligt alene ud fra sagen at vurdere, om koordinering sker i rette omfang, men ud fra målgruppens udfordringsbillede må det forventes at være et behov i det fleste sager, og derfor er der set på, om koordineringen er til stede i sagsforløbet.

Der er tegn på koordinering af indsatsen i mange sager

Resultater fra revisionen viser, at der i 66 pct. af sagerne er tegn på, at der sker en koordinering af indsatsen. Koordineringen kan ske med en bred vifte af aktører. Det kan være med en personlig jobformidler, virksomhedskonsulent, andre aktører i beskæftigelsesindsatsen eller ud mod andre kommunale fagområder og andre offentlige myndigheder.

Der er potentiale for at udbrede koordineringen ift. andre kommunale indsatsområder

Revisionen viser, at den tværfaglige koordinering er mere begrænset. I 34 pct. af sagerne fremgår det, at der er iværksat indsatser i andre forvaltninger, der kan understøtte den beskæftigelsesrettede indsats. Det er især sundhedsafdeling eller andre offentlige tilbud (fx helbredsmestringsforløb, genoptræning, behandlingstilbud el.) der iværksætter indsatser for gruppen.

I nogle tilfælde viser den tværfaglige koordinering sig også ved, at der er rundbordssamtaler med borger, hvor fagligheder på tværs af fagområder i kommunerne deltager. I ca. 23 pct. af sagerne har der været tværfaglige møder om borgerens sag eller rundbordssamtaler, der inkluderer borgeren.

Det er ganske sjældent, at det tværgående samarbejde udmønter sig i en egentlig tværgående plan for den enkelte borger. Der er set helhedsorienterede planer i fire sager ud af de 375 gennemgåede borgerforløb.

Lægesamarbejdet er aktivt i en stor del af sagerne, men kan anvendes mere målrettet

Lægefaglige vurderinger af fx borgerens skånebehov, prognoser for bedring eller vurderinger af, om der er forhold der hindrer deltagelse i beskæftigelsesrettet indsats inddrages i mange forløb. Der er indhentet lægeerklæring i 2/3 af sagerne. Når der indhentes lægeerklæringer, er det oftest 1-2 lægeerklæringer i løbet af den 2-årige sagsgennemgangsperiode.

Når der indhentes mange lægeerklæringer, er det typisk ifm. klargøring af sag til rehabiliteringsteam. Der indhentes færre erklæringer i sager, hvor indsatsen er jobrettet. Her anvendes lægeerklæringer typisk ifm. helbredsændringer eller ift. vurdering af skånebehov ved opstart i beskæftigelsesrettet indsats.

Lægeerklæringerne anvendes til kvalificering af indsatsen i 2 ud af 3 sager og indhentes overvejende med en klar bestilling til lægen. De klare bestillinger er dog til en vis grad præget af standardformuleringer i bestillingen, og der er endvidere 35 pct. af bestillingerne som er brede og upræcise. Der ligger derfor et muligt potentiale i at få et mere præcist indspil, hvis der efterspørges mere konkrete input fra lægerne. Det kan bidrage til, at den lægefaglige vurdering bliver et større aktiv ift. at kvalificere indsatsen.

1.7 LEDELSESINFORMATION OG LEDELSESTILSYN

I revisionen er der samlet op på kommunernes aktuelle praksis i 2022 omkring opfølgningen på indsatsen. Revisionen peger på, at kommunerne har en intensiv opfølgning på indsatsen for de aktivitetsparate som samlet gruppe. Kommunerne forfølger en strategi, der læner sig op at den indsatsmodel, der er afprøvet i "Flere skal med", hvor der er fokus på tæt opfølgning med borgerne, opbygge en tillidsbaseret relation, jobrettet fokus i indsatsen og inddragelse af virksomhederne i udvikling af den enkelte ud mod arbejdsmarkedet.

Kommunerne har en opfølgning, der afspejler dette fokus, og de fleste kommuner har en detaljeret opfølgning på både resultater af indsatsen, og hvad der indgår i indsatsen for målgruppen. Der er løbende monitorering og styring af indsatsen via både dashboards og ledelsesinformation. Ledelsestilsyn og løbende sagssparring supplerer de overordnede målinger ved at gå tættere på kommunens praksis ift. nogle at de lovgivningsmæssige forpligtigelser og intentioner med indsatsen.

Revisionen peger på en detaljeret opfølgning. Der er dog samtidig tegn på, at opfølgningen er særlig fokuseret på nogle af de områder, hvor kommunerne gør det bedst, mens fx kvaliteten af CV og Min plan (herunder mål for indsatsen) i lidt mindre grad er i fokus i ledelsestilsynet. Set i lyset af resultaterne af revisionen, som bl.a. peger på potentialer for at styrke disse områder kan der være grund til at sætte endnu mere fokus på opfølgningen på disse områder.

INDLEDNING

2.1 BAGGRUNDEN FOR REVISIONEN

STAR har i 2022 valgt at iværksætte en revision af indsatsen for langvarige kontanthjælpsmodtagere med henblik på at indsamle viden om den gruppe af kontanthjælpsmodtagere, som har ydelsesforløb på minimum 5 år.

STAR kan, med udgangspunkt i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen § 22g, vælge at iværksætte en revision for at sikre at offentlige midler anvendes mest hensigtsmæssigt ift. intentionerne i lovgivningen.

Formålet med denne revision er at afdække, om der er årsager til at gruppen ender med langvarige forløb i kontanthjælpsystemet, og om der er forhold omkring indsatsen som bidrager til dette, og som rummer potentiale for at kunne styrkes, med henblik på at nedbringe gruppen af borgere på kontanthjælp.

Revisionen bygger i væsentlig grad på at gå tæt på praksis gennem sagsgennemgang i 25 kommuner for at se på hvor indsatsen for målgruppen står aktuelt, og om der kan findes forklaringer på og årsager til, at en gruppe af langvarige kontanthjælpsmodtagere fortsat er på ydelse. I afdækningen har der været fokus på 7 temaer, som er aftalt med STAR. Disse temaer er:

- **Målgruppen karakteristika** med fokus på, hvad der kendetegner målgruppen.
- **Kontaktforløbet med de langvarige kontanthjælpsmodtagere** med fokus på, hvordan der arbejdes i samtaleforløbet og hvad der er fokus på i samtaleforløbet for målgruppen.
- **Anvendelse af Min Plan og CV** med fokus på indholdet i og anvendelsen af Min Plan og CV.
- **Afgivelse af tilbud** med fokus på iværksættelse og opfølgning på beskæftigelsesrettede tilbud for målgruppen.
- **Virksomhedsrettet indsats** med fokus på iværksættelse og opfølgning på beskæftigelsesrettede tilbud ude på virksomhederne og arbejdet med at udvikle borgerens tilknytning til arbejdsmarkedet gennem ordinære timer.
- **Tværfaglig koordinering og samarbejde** med fokus på inddragelsen af og koordineringen af indsatsen med andre aktører i indsatsen for målgruppen.
- **Ledelsesinformation og ledelsestilsyn** med fokus på kommunernes arbejde med at overvåge og sikre en målrettet indsats, der lever op til lovgivningens intentioner.

Valget af temaer har udgangspunkt i lovgivningens krav og intentioner om en aktiv, jobrettet og helhedsorienteret indsats for alle kontanthjælpsmodtagere. Derudover tages der afsæt i de seneste år målrettede puljefinansierede initiativer for langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere - herunder Jobfirst, Flere skal med I, II og III samt Afklaringspuljen. Initiativerne har omfattet de fleste kommuner og har haft afsæt i en indsatsmodel, som har fokus på en øget jobretning på indsatsen, og at indsatsen i højere grad bygger på de indsatser, der er virkningsfulde for målgruppen.

Temaerne skal således bidrage med indsigter i, hvad der, ud fra en samlet vurdering af indsatser og målgrupper, står tilbage af forklaringer på de langvarige forløb.

2.2 REVISIONENS METODE

STAR har til gennemførelsen af revisionen udvalgt 25 kommuner, hvor der ses nærmere på praksis i området. I udvælgelsen af kommunerne er der lagt vægt på, at kommunerne er fordelt geografisk ud over landet, samt at der er sikret en spredning ift. store og små kommuner, og hvilke resultater der opnås med målgruppen.

De 25 kommuner dækker 48 pct. af landets indbyggere mellem 16 og 66 år, og 59 pct. af den samlede gruppe af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere har bopæl i kommunerne.¹ Samlet fordeler kommunerne sig med 5 kommuner i Region Midtjylland, 3 kommuner i Region Nordjylland, 7 kommuner i Region Syddanmark, 5 kommuner i Region Hovedstaden og 5 kommuner i Region Sjælland.

¹ Folketal opgjort primo 2kv2020, og antallet af ledige er opgjort marts 2020. Kilde: Danmarks Statistik og Jobindsats

Indsatsen og målgruppen i disse 25 kommuner er afdækket med afsæt i registerdata for alle langvarige kontanthjælpsmodtagere, en sags gennemgang at 15 sager i hver kommune og et interview og input fra ledelsen om den aktuelle status og strategiske fokus i kommunens nuværende indsats. Revisionsbesøgene er gennemført i perioden marts 2022 til april 2022.

Der er gennemgået i alt 375 sager for de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Af hensyn til at kunne følge sagerne over en periode, som ikke har været påvirket af Covid-19 er sagerne udtaget blandt borgere, der pr. 1. marts 2020 havde haft minimum 5 sammenhængende år på kontanthjælp. De 15 sager i stikprøven er udvalgt ud fra en komplet liste over sager pr. 1. marts 2020 og er udtaget ved simpel tilfældig udvælgelse indenfor 3 grupper - bestemt af varigheden af borgerens ydelsesforløb.

Region	Kommuner der har indgået i revisionen
Nordjylland	Aalborg, Vesthimmerland, Thisted
Midtjylland	Aarhus, Herning, Viborg, Norddjurs, Vejle
Syddanmark	Odense, Esbjerg, Sønderborg, Middelfart, Kolding, Faaborg-Midtfyn, Nordfyn
Hovedstaden	København, Høje Taastrup, Brøndby, Ballerup, Fredensborg
Sjælland	Næstved, Slagelse, Guldborgsund, Lolland, Vordingborg

I hver sag er der for de 7 analysetemaer systematisk registreret BDO's vurdering på 194 undersøgelsespunkter, hvor de primært har været fokus på indsatsen i perioden 1. marts 2018 - til 29. februar 2020. Vurderingerne har efterfølgende været til bemærkninger hos de respektive ansvarlige i kommunerne.

I forbindelse med revisionen af indsatsen har BDO - udover sags gennemgang - gennemført et ledelsesinterview og en mindre survey til ledelsen i hver af de 25 kommuner. Interviewene har haft fokus på at få tegnet et aktuelt billede af kommunernes strategier, rammer og fokus i styring og opfølgning i indsatsen for målgruppen aftalt Forud for interviewet har BDO modtaget arbejdsgange, ledelsesinformation og ledelsestilsyn fra kommunerne. STAR har på forhånd opstillet en række punkter, hvor det undersøges, om disse indgår i kommunernes ledelsesinformation og ledelsestilsyn.

I interview med kommunerne har der været fokus på hvilken tilgang der - aktuelt i 2022 - har præget kommunernes arbejde med udvikling af indsatsen for de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

2.3 LÆSEVEJLEDNING

I de følgende kapitler udfoldes revisionens resultater. Strukturen i kapitlerne følger de temaer, som er ridset op på forrige side. I rapporten er der nogle få opmærksomhedspunkter, som kan være nyttige at holde sig for øje ved læsningen. Det er:

- Resultaterne i denne rapport omfatter kun de 25 kommuner, som er udpeget til revisionen. Det gælder både, når der omtales resultater baseret på hele populationen og resultater baseret på sags gennemgangen.
- Der er generelt anlagt den tilgang, at resultaterne præsenteres for hele populationen af langvarige kontanthjælpsmodtagere i de 25 kommuner, når det er muligt. Det er det bl.a., når fokus er på omfang af samtaler og indsatser. Sags gennemgangen tilfører viden om målgruppen, sags arbejdet, fokus i indsatsen mv. Resultaterne på disse områder kan selvsagt kun vises for de sager, hvor der er gennemført en sags gennemgang.
- Der er kun set på sagsforløbene frem til udgangen af februar 2020 med henblik på at undgå, at tilpasninger af indsatsen, som følge af Covid-19, påvirker resultatet. Det bemærkes, at revisionen således skal læses ud fra de regler, der var gældende i perioden marts 2018 - februar 2020. Reglerne fra "Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats" trådte i kraft 1. januar 2020. De ændringer i indsatsen som forenklingsreformen har givet anledning til, kan således ikke læses i resultaterne.
- Hvert kapitel i rapporten indledes med en opsamling på de væsentligste resultater, som derefter følges op at en mere dybdegående gennemgang af resultater.
- Resultaterne er dokumenteret i figurer og tabeller. I tabellerne arbejdes der med en markering (med lyserød farve) til at pege ind på de centrale resultater/opgørelser i tabellen.

LANGVARIGE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE

3.1 INDLEDNING

Ca. 46 pct. af den samlede gruppe af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i de 25 deltagende kommuner var pr. 1. marts 2020 langvarige kontanthjælpsmodtagere med mere end 5 års anciennitet. Det er således en betydelig del af de aktivitetsparate, som har en meget stabil tilknytning til kontanthjælpsystemet og meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet.

For at forstå hvilken gruppe, der arbejdes med, og hvad der hos målgruppen kan ligge af årsager til de langvarige forløb, er der set på målgruppens baggrund, behov, ressourcer og barrierer ift. arbejdsmarkedet. Det kan give et blik for, hvad der er udgangspunktet for indsatsen og hvor målgruppen skal løftes fra.

Dette kapitel bygger på en kombination af registerdata og data fra sagsgennemgangen for de 25 kommuner. Resultaterne læner sig op ad registerdata i det omfang, det er muligt, men suppleres af sagsgennemgangen for at give mere tydelige billeder af målgruppens ressourcer og barrierer ift. arbejdsmarkedet.

Om målgruppen er der følgende centrale konklusioner.

- ▶ I forhold til den samlede befolkning, så er der en betydelig overrepræsentation blandt de langvarige kontanthjælpsmodtagere af borgere med ikke vestlige baggrund, kvinder og borgere mellem 40 og 59 år.
- ▶ Kontanthjælpsmodtagerne er særligt præget af mange, der har fysiske og psykiske udfordringer, og ca. 75 pct. har flere forskellige typer udfordringer.
- ▶ Når målgruppen bliver tynget af flere forskellige typer udfordringer, peger revisionen på, at det også bliver sværere for den enkelte at deltage stabilt og aktivt i eget forløb. Bredde i udfordringsbilledet (forstået som flere forskellige typer udfordringer) ser således ud til at bidrage til varigheden af forløbet.
- ▶ Der arbejdes jobrettet med halvdelen af gruppe og der er således størstedelen, hvor der arbejdes med udvikling ud mod det ordinære arbejdsmarked. - resten er på vej mod en behandling af sagen på rehabiliteringsteam (35 pct.) eller er fritaget for indsats (16 pct.).
- ▶ Der er stor forskel på udfordringsmønstret og aldersprofilen for mænd og kvinder i målgruppen - og særligt for dem der er omfattet af en indsats med udvikling ud mod det ordinære arbejdsmarked. Blandt kvinder er der særligt en overrepræsentation i gruppen under 50 år og det er kvinder, der er kendetegnet ved meget lang ydelsesvarig, ikke vestlig baggrund samt sproglige og familiemæssige udfordringer.
- ▶ Der er samtidig blandt de over 50-årige en relativt stor gruppe mænd, hvor misbrug og sociale udfordringer udgør mere af udfordringsbilledet.

3.2 SAMMENSÆTNINGEN AF MÅLGRUPPEN

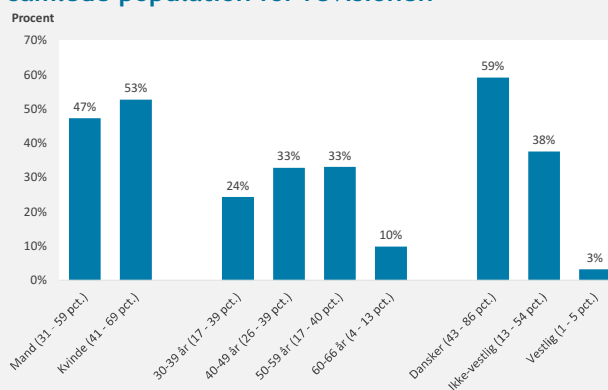
I de 25 kommuner, der indgår i revisionen, var der pr. 1. marts 2020 14.164 personer, der havde haft et sammenhængende forløb på kontanthjælp på min. 5 år². Det er borgere, der den 1. marts 2020 var visiteret aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

I blandt de 25 kommuner er nogle af landets største kommuner og kommunerne repræsenterer således 48 pct. af befolkningen mellem 16 og 66 år og 60 pct. af de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Gruppen med lang varighed i kontanthjælpsystemet udgør gennemsnitligt 0,77 pct. af befolkningen mellem 16 og 66 år i de 25 kommuner, men udgør næsten halvdelen af den samlede gruppe af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, jf. tabel 11 i bilag 1.

² Ancienniteten er beregnet ud fra seneste sammenhængende periode på kontanthjælpsydelser - herunder kontanthjælp, uddannelseshjælp og selvforsørgelses- og hjemsendelsesydelse eller overgangsydelse. Der tillades brud i ydelsesperioden på 5 uger, uden det medfører brud på den sammenhængende periode.

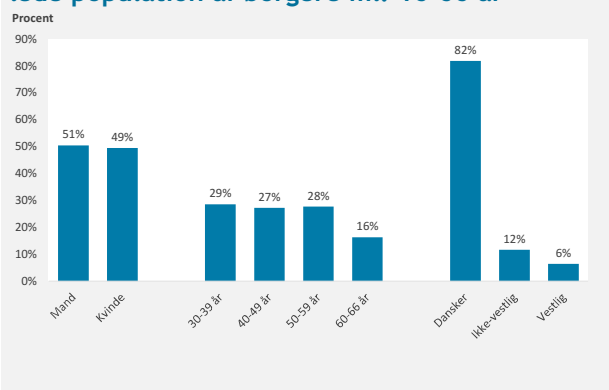
Figur 1: Sammensætning for personer i den samlede population for revisionen

Kilde: DREAM

Anm.: N=14.164. I parentes er angivet det kommunale spænd på det pågældende parameter, fx har kommunerne mellem 31 og 59 pct. mænd i populationen. Kun et fåtal del af den samlede population er under 30 år. Disse er inkluderet i gruppen "30-39 årige".

Figur 2: Sammensætning for personer i den samlede population af borgere ml. 16-66 år

Kilde: Danmarks Statistik

Anm.: N=1.242.203 borgere i de 25 kommuner. Opgjort primo 2. kv. 2020.

Tabel 1: Karakteristika for mænd og kvinder i populationen

	Mænd	Kvinder
I alt	6.698	7.466
30-39 år	24%	24%
40-49 år	30%	36%
50-59 år	35%	31%
60+ år	11%	9%
Dansker	68%	52%
Ikke-vestlig	29%	45%
Vestlig	3%	3%
5-7 år	33%	26%
7-10 år	33%	30%
10+ år	35%	44%

Kilde: DREAM

Sammensætningen af de langvarige kontant-hjælpsmodtagere varierer fra den samlede befolkningen imellem 16 og 66 år på flere områder. Der er en overrepræsentation af kvinder, borgere mellem 40 og 59 år og borgere med ikke-vestlig baggrund i gruppen af langvarige kontanthjælpsmodtagere.

45 pct. af kvinderne iblandt de langvarige kontant-hjælpsmodtagere, har ikke vestlig baggrund. Blandt mændene er det 29 pct., der har ikke-vestlig baggrund, jf. tabel 1.

Kvinderne har en yngre aldersprofil, hvor 40 pct. er over 50 år. For mændene er det 46 pct., der er over 50 år. Til gengæld har kvinderne længere kontanthjælpsanciennitet. Kombinationen af høj anciennitet, og at kvinderne er yngre, kan være en indikation af en meget begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet forud for deres kontanthjælpsforløb.

3.3 MÅLGRUPPENS BAGGRUND OG FØRSØRGELSESHISTORIK

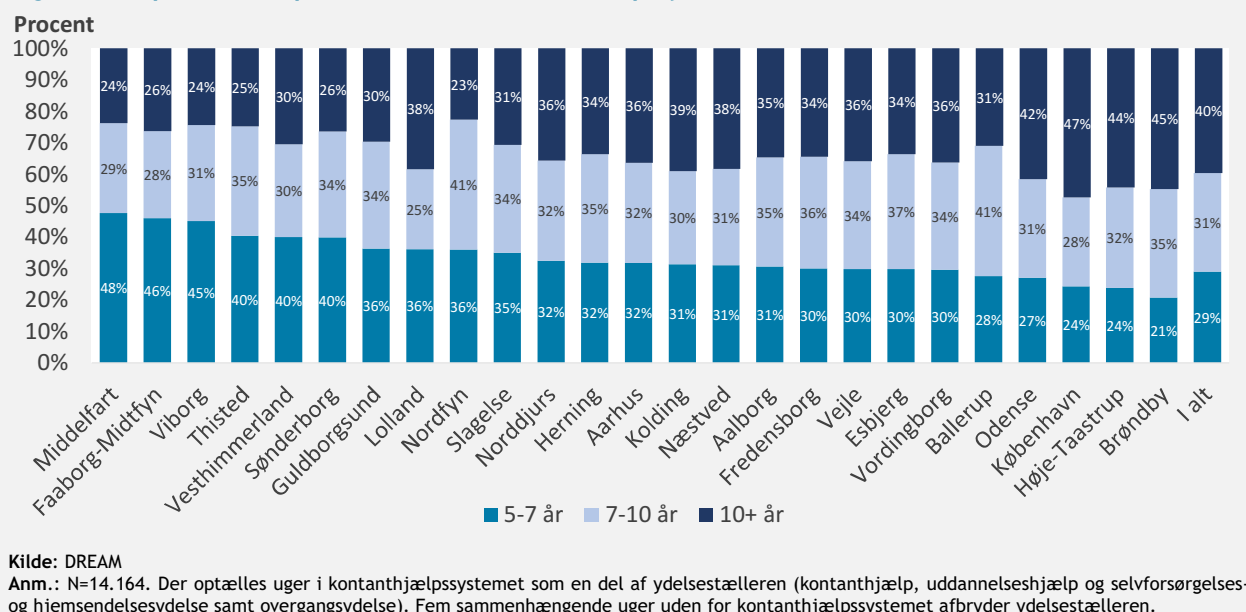
De langvarige kontanthjælpsmodtagere har en gennemsnitlig anciennitet på i alt 10,4 år med en variation mellem 5 - 28 år.

40 pct. af de langvarige kontanthjælpsmodtagere har en anciennitet i kontanthjælpssystemet på mere end 10 år, jf. figur 3. Der er en betydelig spredning i ydelsesancienniteten på tværs af kommuner. I København har 47 pct. en ydelsesanciennitet på mere end 10 år, hvor det i Nordfyns Kommune er 23 pct, jf. figur 3.

Overrepræsentationen af kvinder og borgere med ikke-vestlig baggrund vokser med større kontanthjælpsanciennitet. Kvinderne udgør 59 pct. af den gruppe, der har mere end 10 års kontanthjælpsanciennitet, hvor de udgør 47 pct. iblandt borgere med anciennitet på 5 - 7 år. Forskellen er mindre for borgere med ikke vestlig baggrund, her udgør de 42 pct. af den gruppe, der har mere end 10 års kontanthjælpsanciennitet, hvor det er 35 pct. for borgere med kortere anciennitet, jf. bilag 1.

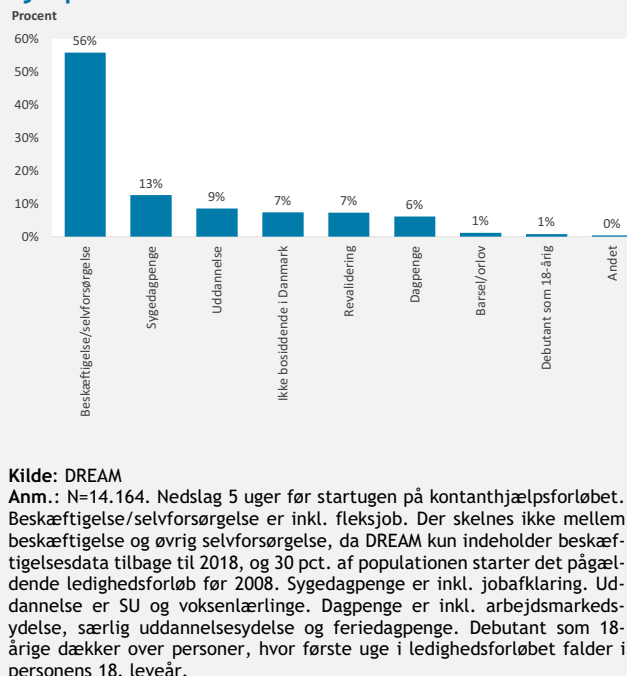
Samlet giver sammensætningen af de langvarige kontanthjælpsmodtagere en indikation af, at det er særligt vanskeligt at lykkes med den beskæftigelsesrettede indsats for kvinder med ikke-vestlig baggrund, og at der kan være et særligt behov for fokus på målrettede indsatser for at bryde de mange langvarige forløb for denne gruppe.

Figur 3: Populationen pr. 1. marts 2020 - fordelt på ydelsesanciennitet

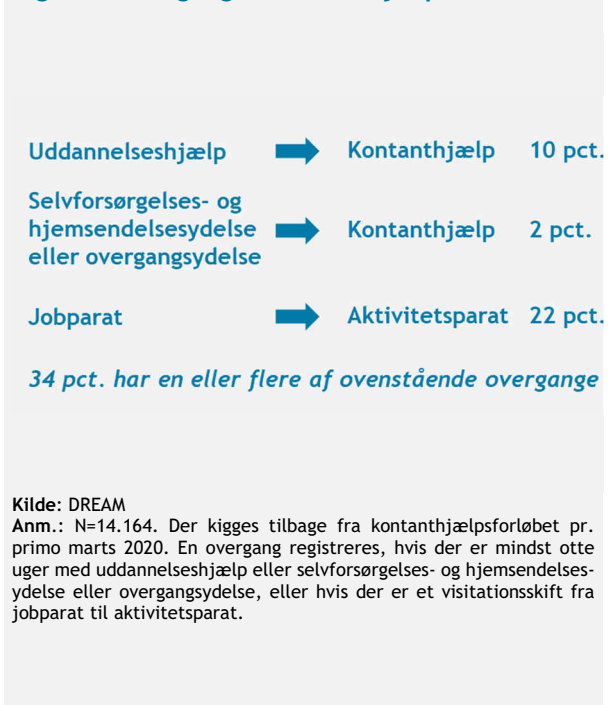

Over halvdelen af de langvarige kontanthjælpsmodtagere har, forud for deres kontanthjælpsperiode, været i beskæftigelse eller selvforsørgede (fx ægtefælleforsørget). En del af gruppen har således erhvervs erfaringer at trække på, jf. figur 4.

Figur 4: Populationens status før start på kontanthjælpsforløb

Figur 5: Overgange i kontanthjælpsforløbet

Ca. 17 pct. har deres debut i kontanthjælpsystemet direkte efter endt uddannelse, ved 18 år eller efter indrejse i Danmark og har formentlig ikke været i beskæftigelse i Danmark.

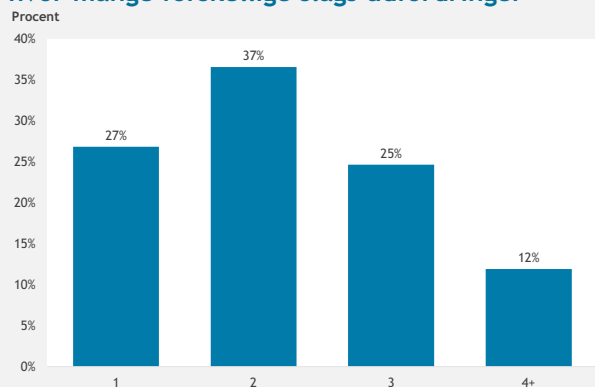
26 pct. har haft deres indgang til kontanthjælp via andre ydelser som dagpenge, sygedagpenge og revalidering og har således en endnu længere ydelsesperiode, end kontanthjælpsancienniteten afslører. Forud for dette kan dog også være perioder med beskæftigelse, hvor der er optjent ret til dagpenge m.v., jf. figur 4.

Skiftene i ydelser kan også ske efter opstart i kontanthjælpsystemet, hvor der er flere ydelsestyper og hvor borgerne kan gå igennem flere ydelsesforløb. Det er interessant, fordi indsatsen for de forskellige ydelsesgrupper kan have forskellig organisatorisk forankring. Dermed kan skiftet mellem ydelsesgrupper komme til at medføre risiko for videnstab eller tab i momentum for indsatsen, ved at der sker et skifte i sagsbehandler og en måske ny retning for indsatsen. En stor del af målgruppen (66 pct.) har fra starten af kontanthjælpsforløbet været visiteret aktivitetsparat og har dermed ikke gennemgået et skifte efter opstarten af kontanthjælpsforløbet. 22 pct. af gruppen har haft en overgang fra at være visiteret jobparate til at blive aktivitetsparat og 10 pct. har haft en overgang fra uddannelseshjælp eller selvforsørgelse. Det peger på, at langt de fleste i målgruppen har relativt stabile og langvarige forløb på kontanthjælp bag sig, hvor der mulighed for at udvikle en sammenhængende indsats.

3.4 HVILKE UDFORDRINGSBILLEDER PRÆGER GRUPPEN

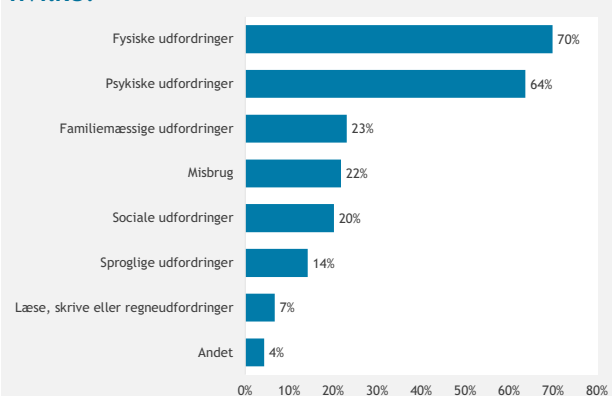
I sagsgennemgangen er der set på, hvad der kendetegner målgrupperne udover de almindelige karakteristika - herunder hvilke udfordringer, der for den enkelte synes af påvirke sagsforløbet. Sagsgennemgangen peger på, at stort set alle de aktivitetsparate har udfordringsbilleder, som står tydeligt frem i sagen de seneste 2 år af forløbet.

Figur 6: Fremgår det af borgerens sag, at borgeren har udfordringer ud over ledighed - hvis ja, hvor mange forskellige slags udfordringer

Kilde: DREAM
Anm.: N=372 sager, hvor der er angivet, at borgeren har udfordringer ud over ledighed.

Figur 7: Fremgår det af borgerens sag, at borgeren har udfordringer ud over ledighed - hvis ja, hvilke?

Kilde: DREAM
Anm.: N=372 sager, hvor der er angivet, at borgeren har udfordringer ud over ledighed.

Fysiske og psykiske udfordringer er dominerende i gruppen. Sagsgennemgangen peger på at 70 pct. af målgruppen har fysiske udfordringer. 64 pct. af målgruppen har psykiske udfordringer, jf. figur 7.

Tabel 2: Kryds mellem antal udfordringer ud over ledighed og borgernes evne til at deltage stabilt i forløbet

Antal udfordringer ud over ledighed	Indsatsen er påvirket af borgerens egen evne til at deltage stabilt i forløbet?	
	Ja	Nej
1	43%	57%
2	47%	53%
3	64%	36%
4+	82%	18%

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=99, 135, 90 og 44.

foretaget en helhedsvurdering med baggrund i sagsgennemgangen af borgerens evne til at deltage stabilt i eget forløb med henblik på at få en indikation af, i hvor høj grad udfordringerne står i vejen for den beskæftigelsesrettede indsats.

Ca. halvdelen af den samlede målgruppe er i den sammenhæng vurderet til at kunne deltage stabilt og den anden vurderes at have svært ved dette. Manglende stabilitet kan fx komme til udtryk ved, at der

For 27 pct. ligger udfordringerne indenfor samme område, men for flertallet, godt 70 pct., er der flere typer af udfordringer i spil, jf. figur 6.

At udfordringer ligger indenfor samme område, betyder ikke nødvendigvis at udfordringerne er mindre. Der er set eksempler på kombinationer af mange forskellige fysiske eller psykiske udfordringer, som har en stor betydning for den enkeltes mulighed for at deltage i den beskæftigelsesrettede indsats.

Kontanthjælpsmodtagere i alle anciennitetsgrupper har et rimeligt ensartet udfordringsbillede, dog er misbrug mere dominerende blandt de kontanthjælpsmodtagere, der har mere end 7 år på kontanthjælp bag sig.

I forbindelse med sagsgennemgangen er der også

er afbrudte forløb fra aktivering eller meget fravær fra samtaler og tilbud, som hindrer en kontinuitet i indsatsen.

Resultaterne peger på, at der er en sammenhæng mellem udfordringsbilledet og særligt kompleksiteten eller bredden i udfordringsbilledet for den enkelte og evnen til at deltage stabilt i indsatsen. Det overordnede billede er, at jo flere forskellige områder borgerne er udfordret på, jo sværere bliver det for borger at deltage stabilt i egen indsats.

Tabel 3: Kryds mellem type af udfordringer ud over ledighed og borgernes evne til at deltage stabilt i forløbet

Type af udfordringer ud over ledighed	Indsatsen er påvirket af borgerens egen evne til at deltage stabilt i forløbet?	
	Ja	Nej
Misbrug	59%	41%
Fysiske udfordringer	55%	45%
Psykiske udfordringer	59%	41%
Sociale udfordringer	73%	27%
Sproglige udfordringer	74%	26%
Læse, skrive eller regneudfordringer	67%	33%
Familiemæssige udfordringer	66%	34%
Andet	44%	56%

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=81, 260, 236, 75, 53, 24, 85 og 16.

Særligt når der er sociale og sproglige udfordringer, er det vanskeligt for borger at deltage stabilt i egen indsats.

Resultaterne peger på, at alle udfordringstyper kan bidrage til, at det er vanskeligt for den enkelte at deltage stabilt i eget forløb.

Der er dog særligt mange med sociale, sproglige, læse, skrive eller regne og familiemæssige udfordringer, der har

svært ved at deltage stabilt, jf. tabel 3.

3.5 HVILKEN RETNING ER DER FOR FORLØBENE

Kommunernes indsats for borgerne skal ses i lyset af, at der er forskellige behov i målgruppen og en del af målgruppen kan være på vej mod førtidspension, ressourceforløb eller fleksjob, mens andre er omfattet af en indsats for at udvikle gruppen ud mod det ordinære arbejdsmarked. En tredje gruppe kan også være omfattet af fritagelse for indsats, fordi de på nuværende tidspunkt ikke kan deltage i en beskæftigelsesrettet indsats.

Retningen for indsatsen siger noget om de ressourcer og den arbejdssevne, der arbejdes med for borgerne. Hypotesen for revisionen er, at der må forventes særlige mønstre i aktivitet og inkludering af fagligheder alt efter retningen på indsatsen og derfor kan resultaterne fra revisionen ikke ses løserevet fra hvilken retning der arbejdes med i sagen, hvis der skal findes årsager til de langvarige forløb.

Derfor er målgruppen placeret i en af 3 grupper:

1. borgere, hvor der arbejdes jobrettet mod det ordinære arbejdsmarked
2. borgere, hvor der arbejdes i retning af en rehabiliterende indsats og forelæggelse af sagen for rehabiliteringsteam med henblik på afgørelse om fleksjob, ressourceforløb eller førtidspension
3. borgere, der er fritaget for indsats, fordi de på nuværende tidspunkt ikke kan deltage i en beskæftigelsesrettet indsats

Placeringen er sket ud fra den aktuelle retning på indsatsen pr. 1. marts 2020. Det har ikke nødvendigvis været gældende for den fulde periode. Derfor kan der ses billeder af aktiv indsats for borgere, der er fritaget for indsats mv., men grundlæggende kan der ses forskelle i profilen på indsatsen for de tre grupper.

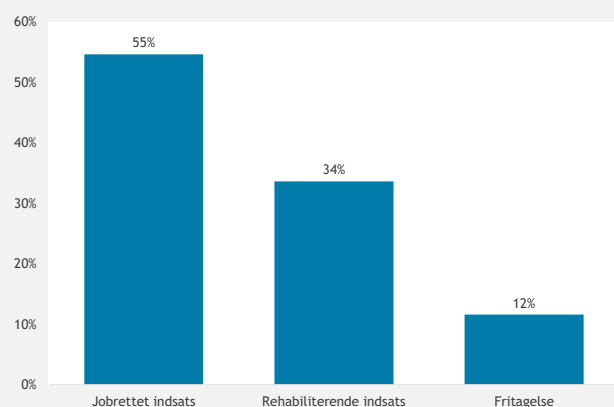
Størstedelen af gruppen (55 pct.) følger et jobrettet spor og modtager en jobrettet indsats, jf. figur 7.

I 34 pct. af sagerne er der truffet beslutning om at arbejde i retning af rehabiliteringsteam. Indsatsen kan stadig omfatte en jobrettet indsats, som bl.a. har fokus på at muligheder for at bruge eller udvikle arbejdssevnen i et fleksjob eller ressourceforløb inden en overgang.

I 12 pct. af sagerne er der en fritagelse af borgeren ift. indsats.

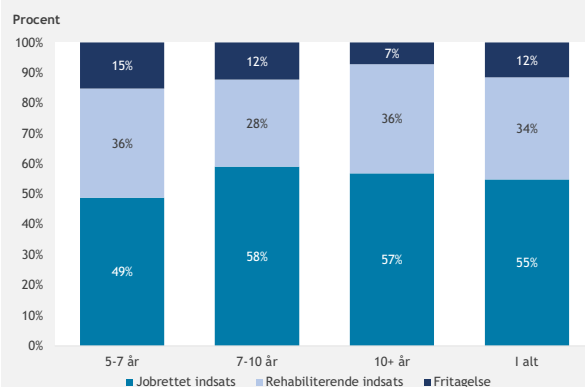
Retningen for indsatsen synes ikke at være afhængig af ydelsesvarigheden. Der arbejdes i lige så høj grad med jobrettet indsats i gruppen med personer med ydelsesanciennitet på 10+ år som i gruppen af personer med ydelsesanciennitet på 7-10 år, jf. figur 9.

Figur 8: Hvordan arbejdes der med målgruppen?

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375

Figur 9: Hvordan arbejdes der med målgruppen på tværs af de tre anciennitetsgrupper

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375

Når der ses ned i de tre retninger og de borgere, der gennem sagsgennemgangen er placeret her, tegner der sig nogle billeder af forskelle i karakteristika for de tre retninger. Forskellene tegner sig endnu stærkere, når kontanthjælpsmodtagerne hvor der arbejdes med den jobrettede indsats deles op på over og under 50-årige.

Nedenfor er der illustreret 4 målgruppeprofiler, jf. tabel 4, som har afsæt i retningen for indsatsen. Målgruppeprofilerne viser:

- Blandt de **under 50-årige i en jobrettet indsats** er der en markant overvægt af kvinder. Der er relativt mange med ikke-vestlig baggrund og relativt mange, der har haft deres debut i kontanthjælpssystemet direkte efter indrejse i Danmark eller efter endt uddannelse. Gruppen er udover fysiske og psykiske barrierer præget af relativt mange med familiemæssige og sproglige udfordringer.
- Blandt de **over 50-årige i en jobrettet indsats** er der en overvægt af mænd. Gruppen rummer relativt mange mænd, og relativt mange der kommer fra dagpenge eller beskæftigelse/selvforsørgelse forud for kontanthjælpsperioden. Udover fysiske og psykiske udfordringer er gruppen især kendetegnet ved relativt mange med misbrug og sociale problemer.
- Gruppen af langvarige kontanthjælpsmodtagere, som er i en **rehabiliterende indsats** og på vej mod forelæggelse af egen sag i rehabiliteringsteam, er præget af en større bredde i udfordringsbillede. Udfordringerne har så stor betydning, at det betyder, at mere end 70 pct. har vanskeligt ved at deltage stabilt i egen indsats. På andre områder ligner gruppen den gennemsnitlige langvarige kontanthjælpsmodtager.
- Gruppen af borgere, der er **fritaget for indsats**, ligner på de fleste områder den gennemsnitlige langvarige kontanthjælpsmodtager. Relativt mange har en baggrund med en periode på sygedagpengeområdet. Udfordringsbilledet er mere snævert på få udfordringsområder. Det vurderes ikke, at de i så høj grad er udfordret på at deltage stabilt i indsatsen. Det skal dog ses i lyset af, at de typisk har haft længere fritagelsesperioder, hvor der ikke har været så meget aktivitet.

Tabel 4: Målgrupper i indsatsen

				
	Personer i jobrettet indsats under 50 år	Personer i jobrettet indsats over 50 år	Personer i rehabiliterende indsats	Personer med fritagelse fra indsats
Antal i gruppen	130	74	125	43
KØN				
Kvinder	65%	41%	58%	58%
Mænd	35%	59%	42%	42%
ALDER				
Under 40 år	47%	0%	21%	33%
40-49 år	53%	0%	38%	28%
50-59 år	0%	77%	24%	30%
60+ år	0%	23%	17%	9%
HERKOMST				
Dansk	69%	76%	70%	70%
Ikke-vestlig	29%	23%	30%	26%
Vestlig	2%	1%	1%	5%
YDELSESANCIENNITET				
5-7 år	32%	26%	36%	44%
7-10 år	39%	28%	28%	35%
10+ år	28%	46%	36%	21%
STATUS FORUD FOR KTH-FORLØB				
Beskæftigelse / selvforsørgelse	49%	59%	50%	47%
SU (inkl. voksenlærlinge)	18%	1%	8%	12%
Dagpenge	2%	11%	5%	2%
Sygedagpenge	11%	11%	13%	19%
Øvrige ydelser	7%	7%	11%	7%
Orlov + barsel	1%	0%	3%	2%
Ikke bosiddende i Danmark	12%	9%	9%	12%
UDFORDRINGER DER KENDETEGNER MÅLGRUPPEN				
	Psykiske (68 pct.)	Fysiske (80 pct.)	Fysiske (79 pct.)	Fysiske (65 pct.)
	Fysiske (57 pct.)	Psykiske (47 pct.)	Psykiske (70 pct.)	Psykiske (63 pct.)
	Familiemæssige (31 pct.)	Misbrug (31 pct.)	Familiemæssige (25 pct.)	Misbrug (19 pct.)
	Sociale (18 pct.)	Sociale (20 pct.)	Sociale (24 pct.)	Familiemæssige (14 pct.)
	Misbrug (18 pct.)	Familiemæssige (12 pct.)	Misbrug (22 pct.)	Sociale (14 pct.)
	Sproglige (15 pct.)	Sproglige (12 pct.)	Sproglige (18 pct.)	Andet (9 pct.)
GNS. ANTAL UDFORDRINGER	2,2	2,1	2,5	1,9
ANDEL UDFORDRET PÅ STABIL DELTAGELSE I INDSATS	48%	47%	71%	33%

I de efterfølgende kapitler, vil der blive set på indsatsen for de langvarige kontanthjælpsmodtagere. Her vil retningen for indsatsen også indgå som et fokus - for at kunne sammenstille billeder af indsatsen har forskelligt fokus afhængigt af retningen for indsatsen.

KONTAKTFORLØBET MED DE LANGVARIGE KONTANTHJÆLPSMODTAGERE

4.1 INDLEDNING

Formålet med reglerne om kontaktforsløbet er at tilrettelægge rammerne for kontaktforsløbet og understøtte, at indholdet tilrettelægges under hensyn til enkeltes behov og eventuelle barrierer i forhold til at komme ind på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet. For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, er formålet med kontaktforsløbet, at personen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse, og hvis det ikke er umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktforsløbet med henblik på, at personen bringes tættere på arbejdsmarkedet.

I dette kapitel ses på forskellige analysetemaer i relation til kontaktforsløbet for de langvarige kontanthjælpsmodtagere, hvilket blandt andet handler om omfanget af de individuelle jobsamtaler mellem kontanthjælpsmodtager og sagsbehandler, indholdet af samtalerne, 225-timerskravet samt udeblivelser og sanktion. Der er med disse analysetemaer både fokus på at undersøge lovkrav samt intentionerne bag loven.

Målet er at efterprøve, hvordan der arbejdes i kontaktforsløbet, bl.a. med henblik på at afdække, hvordan samtalerne bidrager til den jobrettede indsats og den kontinuerlige og tætte kontakt med målgruppen. Herunder, om der i måden at anvende kontaktforsløbet på, kan findes mulige årsager til, at forsløbene bliver langvarige.

Resultaterne af revisionen bygger på en kombination af registerdata og data fra sagsgennemgangen for de 25 kommuner. Derudover inddrages jobcentrenes vurderinger af den aktuelle status for indsatsen også, som er indhentet via interviews og en mindre survey.

Samlet viser resultaterne af revisionen fra de 25 kommuner, at:

- ▶ Jobcentrene oplever alle, at der aktuelt er gode rammer for at levere en aktiv og målrettet indsats for de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder for de langvarige kontanthjælpsmodtagere.
- ▶ Der er dog en stor spredning i antallet af afholdte samtaler mellem kommunerne. 18 ud af de 25 kommuner har afholdt mere end fire samtaler om året i gennemsnit (som var lovkravet for kontanthjælpsgruppen i sagsgennemgangsperioden 1. marts 2018 - 29. februar 2020). I mange sager er kontakten mere intensiv. Dvs. at der i de gennemgåede sager er en god kontakt med en stor del af målgruppen, og der er ikke tegn på, at der er grupper, der systematisk nedprioriteres.
- ▶ I 61 pct. af de afholdte samtaler med kontanthjælpsmodtagerne er der et job- og ressourcefokus. Det ses på forskellige måde og hyppigst ved, at der er dokumenteret, at der tales om jobønsker (79 pct. af sagerne) og konkrete jobmuligheder og jobfunktioner (66 pct. af sagerne). Det er i særlig grad i de sager, hvor der arbejdes med en jobrettet indsats, hvor der er fokus på job og ressourcer (75 pct.).
- ▶ Selv om der er jobfokus i mange sager, så er der i 71 pct. af sagerne er et dominerende fokus på kontanthjælpsmodtagernes barrierer og opfølgning ift. barrierer. Det primære fokus på barrierer ses i særlig grad i de sager, hvor der arbejdes med en rehabiliterende indsats (88 pct.), men også i det jobrettede spor kan barrierefokus komme til at fylde meget.
- ▶ I 83 pct. af sagerne er kontanthjælpsmodtageren undtaget for 225-timerskravet i marts 2022 og i 62 pct. af sagerne fremgår en begrundelse, der beskriver, hvori borgerens begrænsede arbejds- evne ligger. I 35 pct. af sagerne fremgår en standardbegrundelse for undtagelsen. Det er i særlig grad de sager, hvor der arbejdes med fritagelse, hvor den højeste andel af undtagelser for 225-timers kravet findes (88 pct.).
- ▶ I indsatsen for målgruppen vægtes det typisk højt, at kontanthjælpsmodtagere har én primær kontaktperson, som bl.a. kan sikre kontinuitet i den indsats, der tilrettelægges. I 28 pct. af sagerne har kontanthjælpsmodtageren haft et forsøb med én sagsbehandler igennem den toårige sagsgennemgangsperiode. I 72 pct. af sagerne har der været sagsbehandlerskifter og i 42 pct. 3 sagsbehandlere eller flere. Revisionen peger på, at mange sagsbehandlerskift kan have betydning

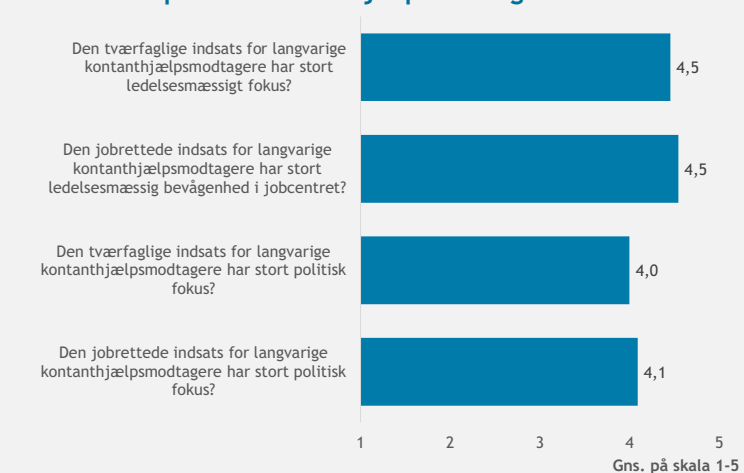
for, hvor koordineret indsatsen for målgruppen bliver, og hvor hyppigt der gennemføres samtaler.

4.2 HVORDAN ER RAMMERNE FOR SAMTALER OG RELATIONSOPBYGNING I INDSATSEN

Samtaleindsatsen er et væsentligt selvstændigt element i indsatsen for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, og der er evidens for, at samtalerne indhold, afvikling og hyppighed har betydning for den lediges jobchance. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats forudsatte på tidspunktet for sagsgennemgangen, at der var en kontinuerlig kontakt med målgruppen og minimum med 4 samtaler årligt. Der styres også i dag efter, at dette niveau nås som minimum, selv om forenklingsreformen har betydet færre lovgivningsmæssige krav til kontaktforløbet efter de første 6 måneders ledighed.

Indsatsen for de aktivitetsparate har generelt et højt fokus hos både politikere og især hos ledelsen i området, jf. figur 10.

Figur 10: Politisk og ledelsesmæssigt fokus på indsatsen for de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere

Kilde: Survey til ledelsen i de deltagende kommuner

Anm.: N=22 kommuner. Gns på skala fra 1-5, hvor 1 er slet ikke, og 5 er i meget høj grad

Siden 2017 har indsatsen for de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere udviklet sig betydeligt, hvor puljeindsatserne omkring bl.a. "Flere skal med" har haft fokus på at understøtte en særlig indsatsmodel for målgruppen. En indsatsmodel med fokus på en jobrettet indsats, og at der kan opbygges en tillidsrelation til en primær kontaktperson, der tror på borgerens jobmuligheder. En forudsætning for den tætte relation har i den indsatsmodel været, at der er plads til en tæt kontakt med borgeren, hvor der kan leveres en individuel og helhedsorienteret indsats.

Igennem puljeinitiativerne for de langvarige kontanthjælpsmodtagere har kommunerne fået tilført midler til at kunne implementere en tættere kon-

takt og en indsats, der også for gruppen af langvarige kontanthjælpsmodtagere sætter fokus på kompetencer, lønnet arbejde og konkrete jobfunktioner. Nogle puljer bidrager fortsat med ressourcer til en intensiv indsats for målgruppen. Det kan udgøre en risiko for muligheden for at opretholde en intensiv indsats, hvis puljemidlerne helt bortfalder.

Aktuelt oplever kommunerne, at de har gode rammer for indsatsen med både relevante tilbud og tilstrækkelige ressourcer til at arbejde med en tæt kontakt og relationsopbygning til målgruppen. Alle kommuner oplever, at de i 2022 har flere eller de samme ressourcer til at levere en beskæftigelsesrettet indsats som for 3 år siden. Det har også til en vis grad hjulpet, at kommunerne generelt har færre ydelsesmodtagere, herunder kontanthjælpsmodtagere.

4.3 HVORDAN ORGANISERER KOMMUNERNE SIG OMKRING BORGERENS SAMTALEFORLØB

Kommunerne organiserer sig forskelligt omkring samtaleforløbet. Centralt i indsatsen står den koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at der leveres en indsats for den enkelte i tråd med lovgivningens intentioner. Den koordinerende sagsbehandler kan bakkes op i indsatsen af personlig jobformidler og mentor samt beskæftigelsesrettede indsatser, der samlet skal sikre borgerne en individuel og helhedsorienteret jobrettet indsats.

Mange kommuner er generelt inspirerede af tænkningen omkring personlig jobformidler. Mange har på den baggrund arbejdet med, at den koordinerende sagsbehandler har en betydelig rolle i at opbygge tillidsrelationen med borgeren, som fundamentet for en jobrettet indsats, men der er dog også andre modeller, som også kan have betydning for, hvordan kommunerne dokumenterer sagsforløbet. I de 25 kommuner, der har deltaget i revisionen, har 18 pct. valgt at organisere sig omkring én central kontaktperson for kontanthjælpsmodtageren, som både er koordinerende sagsbehandler, personlig jobformidler og mentor for borgeren. I 27 pct. af kommuner er den koordinerende sagsbehandler alene myndighedsmedarbejder, der kan visitere til mentorer og personlig jobformidler ol. Yderligere arbejder 23 pct. af

kommunerne med en fleksibel organisering, hvor den koordinerende sagsbehandlers rolle kan variere efter borgerens behov eller medarbejdernes/teamets kompetencer.

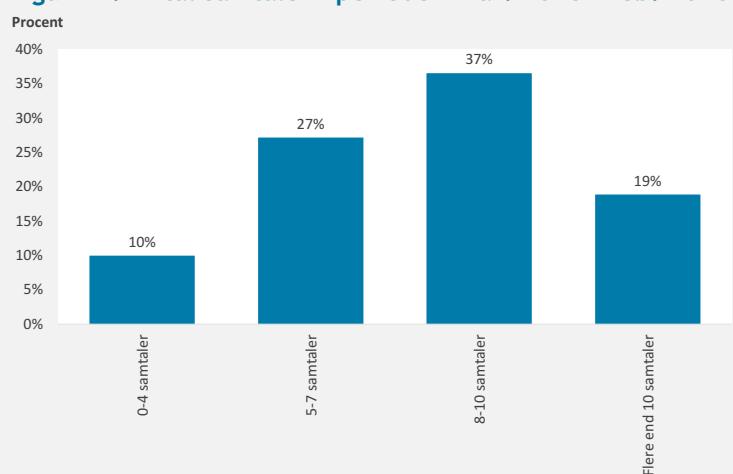
Mange kommuner giver udtryk for at have fokus på at styrke sammenhængen i samtaleindsatsen målrettet den enkelte borger. En del kommuner arbejder med at styrke den relationelle koordinering. Tilsvarende arbejder mange kommuner med at styrke en fælles metodisk tilgang til samtalerne for også derigennem at styrke sammenhæng og helhedsorientering. Her inspireres kommunerne typisk af tænkningen omkring jobrettede samtaler, MI-tilgangen mv.

Gennemsnitligt har kommunerne oplyst, at de koordinerende sagsbehandlere har ca. 45 sager pr. medarbejder. Det varierer mellem 25 og 75 sager. De koordinerende sagsbehandlere har færrest sager i de kommuner, hvor koordinerende sagsbehandler er både sagsbehandler, mentor og personlig jobformidler. Flere kommuner vurderer, at et lavt sagstal og gode rammer for en individuel indsats er helt afgørende for at opnå resultater med målgruppen.

4.4 SAMTALER - OMFANG AF SAMTALER

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal der efter den første samtale afholdes samtaler løbende, tilpasset den enkeltes behov - dog mindst fire gange inden for 12 kalendermåneder (LAB § 17)³. Lov om aktiv beskæftigelsesindsats forudsatte på tidspunktet for sagsgennemgangen denne kadence for antallet af samtaler, hvilket også afspejler den praksis, kommunerne styrer efter i dag, selv om forenklingsreformen har betydet færre lovgivningsmæssige krav til kontaktførelset efter de første 6 måneders ledighed.

Figur 11: Antal samtaler i perioden mar. 2018 - feb. 2020

Kilde: DREAM

Anm.: N=14.164. Målingen omfatter hele målgruppen af langvarige kontanthjælpsmodtagere. Målgruppen kan i dele af perioden være fritaget for samtaler, fx som følge af barsel. Det er kun en mindre del af gruppen, der vil være omfattet af en sådan fritagelse og der er ikke taget højde for dette i målingen.

Ved hjælp af registerdata er der i undersøgelsen sat fokus på, hvor mange samtaler, der gennemføres for de langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i de 25 kommuner.

Data på området viser, at der er en stor spredning i kommunernes praksis ift. antallet af afholdte samtaler i sagsgennemgangsperioden. I flest sager (37 pct.) afholdes der mellem 8-10 samtaler, og i 19 pct. af sagerne afholdes der flere end 10 samtaler i sagsgennemgangsperioden. Det vil sige, at kommunerne gennemsnitligt har jobsamtaler med målgruppen mere end de fastsatte lovpligtige samtaler 4 gange om året i 56 pct. af sagerne, jf. figur 11.

På tværs af de 25 kommuner ses ligeledes en spredning i antallet af samtaler over de to år. Denne spredning er

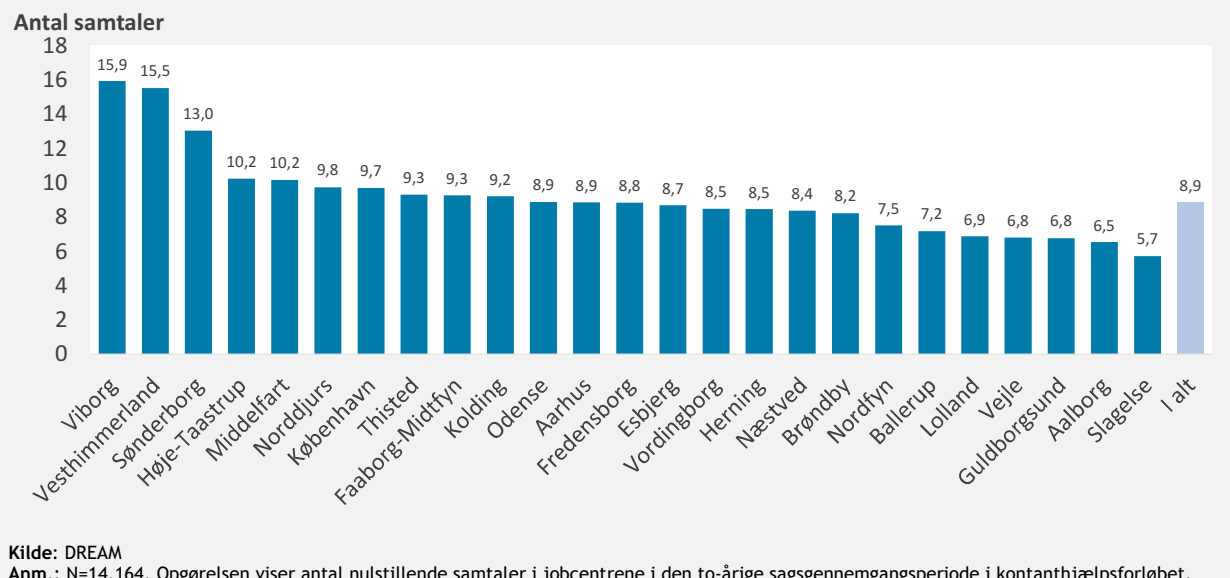
særligt drevet af, at 5 kommuner i gennemsnit afholder flere end 10 samtaler, mens der er 7 kommuner, som har mindre end 8 samtaler inden for sagsgennemgangsperioden.

Størstedelen af kommunerne afholder mere end 4 samtaler om året i gennemsnit, som var lovkravet i sagsgennemgangsperioden, jf. figur 12.

Revisionen har undersøgt, om samtaleforløbet ser ud til at være særligt intensivt eller mindre intensivt for nogle målgrupper, da det kan bidrage til forklaringen af, hvorfor nogle målgrupper i højere grad bliver langvarige.

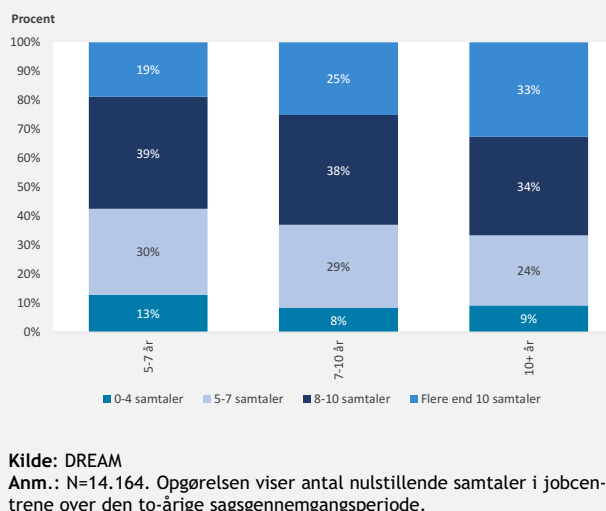
³ Historisk LBK nr. 1342 af 22/11/2016

Figur 12: Gennemsnitlig antal samtaler over to år (mar. 2018 - feb. 2020) - fordelt på revisionskommunerne

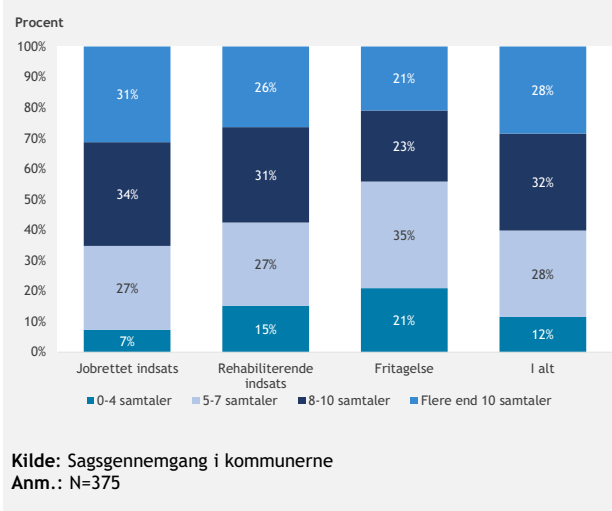

Resultaterne viser, at samtaleforløbet er mere intensivt for den gruppe, der har mere end 10 års ydelsesanciennitet. 33 pct. af sagerne med ydelsesanciennitet på mere end 10 år har haft flere end 10 samtaler over to år (marts 2018 - februar 2020). For sagerne med lavere ydelsesanciennitet er det hhv. 25 pct. og 19 pct. af sagerne, hvor der har været afholdt mere end 10 samtaler, jf. figur 13.

Figur 13: Antal samtaler over to år fordelt på karakteristika (mar. 2018 - feb 2020)

Figur 14: Antal samtaler over to år for gennemgæede sager fordelt på sagens retning

Resultaterne fra sagsgennemgangen peger også på, at der især i sager med jobbrettet indsats er mange samtaler ift. sager med rehabiliterende indsats og fritagelse, jf. figur 14, samt at personer med familiemæssige udfordringer har en mere intensiv kontakt med jobcentret, jf. bilag 3. Der er ikke tegn på grupper, der systematisk nedprioriteres.

4.5 FOKUS I SAMTALEFORLØBET

Jobsamtalernes indhold skal for de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere have fokus på konkrete jobs og jobsøgning (LAB § 16)⁴.

I forbindelse med revisionen er det undersøgt, hvorvidt der er et job- og ressourcefokus i de afholdte samtaler (både jobsamtaler og andre samtaler). Job- og ressourcefokus kan have mange udtryk, og de er

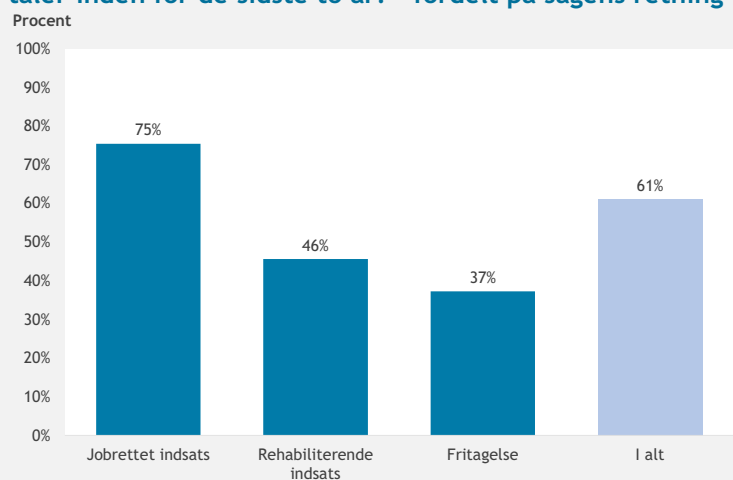
⁴ Historisk LBK nr. 1342 af 22/11/2016

i revisionen operationaliseret ved at lede efter dokumentation i sagsforløbet af overvejelser og dialog med borger om:

- Jobønsker.
- Konkrete jobmuligheder og jobfunktioner.
- Konkrete opstillede jobmål for kontanthjælpsmodtageren.
- Den enkeltes faglige og personlige ressourcer i relation til job eller uddannelse.
- Den enkeltes faglige og personlige ressourcer i forhold til delmål og jobmål.

Revisionen har ved hjælp af disse spørgsmål undersøgt, om der kan ses et job- og ressourcefokus i samtaleforløbet, hvilket har bidraget til en samlet vurdering af, hvorvidt der er et job- og ressourcefokus i sagerne.

Figur 15: Er der et job- og ressourcefokus i de afholdte samtaler inden for de sidste to år? - fordelt på sagens retning

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

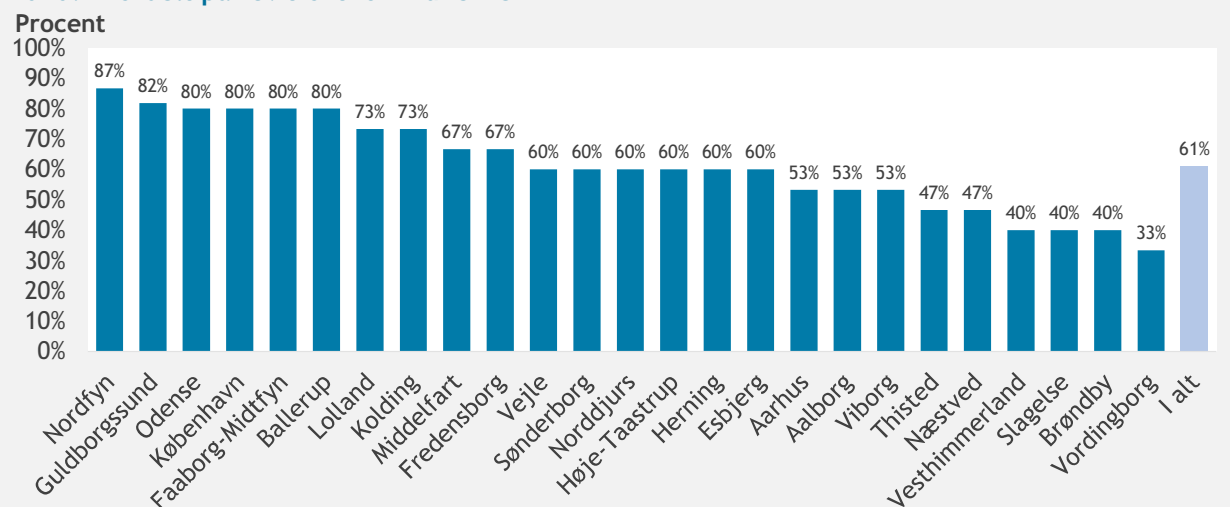
Samlet set er der et job- og ressourcefokus i 61 pct. af sagerne.

Job og ressourcefokus er stærkest i de sager, hvor der arbejdes jobrettet mod det ordinære arbejdsmarked (75 pct.). Det er markant lavere for de sager, hvor der arbejdes med en rehabiliterende indsats (46 pct.) og med fritagelse (37 pct.), jf. figur 15.

Selv om der arbejdes hen imod, at sagen skal forelægges rehabiliteringsteamet (rehabiliterende indsats), er der i næsten 50 pct. af disse sager arbejdet med et job- og ressourcefokus. Det skyldes fx, at der arbejdes i retning af fleksjob eller ressourceforløb, hvor der også fortsat er fokus på at arbejde videre med udvikling af arbejdsevnen i et fleksjob eller ressourceforløb.

Når der opdeles på kommuner, ses der en stor variation på tværs af kommunerne, i hvor stor en andel af sagerne, hvor der ses et job- og ressourcefokus. 11 kommuner ligger over gennemsnittet, mens 9 kommuner ligger under gennemsnittet for andelen af sager med job- og ressourcefokus i de afholdte samtaler i sagsgennemgangsperioden, jf. figur 16.

Figur 16: Er der et job- og ressourcefokus i de afholdte samtaler i perioden marts 2018 - februar 2020? - fordelt på revisionskommunerne

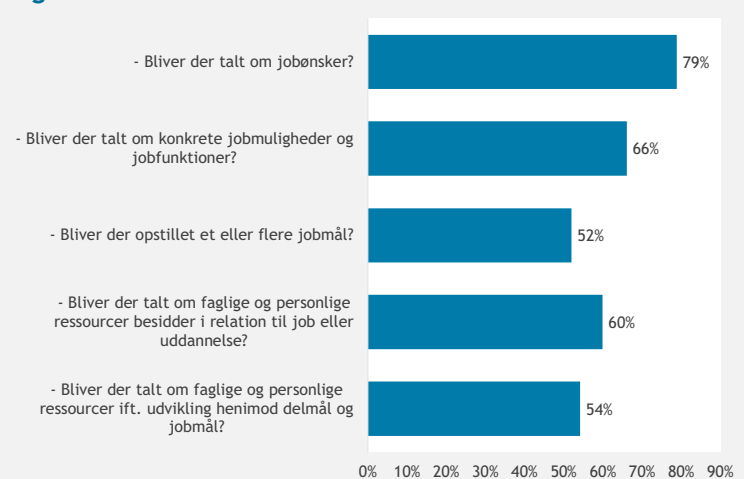
Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

Job- og ressourcefokus kommer som nævnt til udtryk på mange måder. I sagsgennemgangen er det oftest set ved, at kommunerne har dokumenteret dialog med kontanthjælpsmodtagerne om jobønsker i de

afholdte samtaler. Det er set i 79 pct. af sagerne. I 69 pct. af sagerne bliver der talt om konkrete jobmuligheder og jobfunktioner, og i 52 pct. af sagerne bliver der opstillet et eller flere jobmål.

I over halvdelen af sagerne (60 pct.) bliver det dokumenteret, at der i samtalerne er talt om kontanthjælpsmodtagerens faglige og personlige ressourcer i relation til job og uddannelse, og ligeledes hvilke faglige og personlige ressourcer kontanthjælpsmodtageren skal udvikle hen imod delmål og jobmål (54 pct.). Det er begge væsentlige forhold ift. at give den rette indsats og udpege, hvad der fortsat skal arbejdes med og udvikles hen imod job eller uddannelse, jf. figur 17.

Figur 17: Fokus i samtalerne inden for de sidste 2 år.

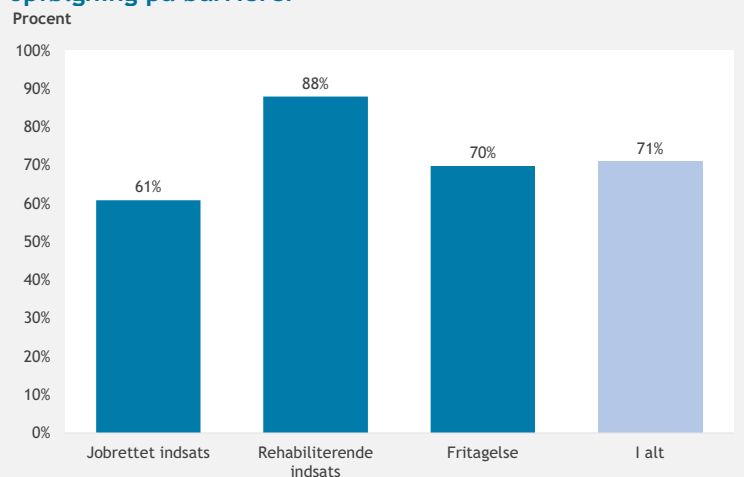

Kilde: Sags gennemgang i kommunerne

Anm.: N=227 sager, hvor der er svaret ja til, at der er job- og ressourcefokus i de afholdte samtaler. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålene.

fokus i samtalerne i høj grad kommer til at fokusere på kontanthjælpsmodtagernes helbreds-mæssige barrierer og fysiske begrænsninger, eller hvilke undersøgelser eller behandlinger som borgerne ønsker eller afventer. Det kommer i en række tilfælde til at fylde i dokumentationen af indholdet af samtaler, uden at det egentlig omsættes til samtale om, hvad borgeren kan på trods af disse udfordringer, eller hvordan der kan arbejdes beskæftigelsesrettet under hensyn til disse udfordringer.

Figur 18: Andel sager med primært fokus på barrierer og opfølgning på barrierer

Kilde: Sags gennemgang i kommunerne

Anm.: N=375. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

afklaring og noget, der kan skabe fremdrift i borgerens sag.

Der er som eksempel set sager, hvor det gennem lange perioder fremgår af samtalerreferater, at kontanthjælpsmodtageren ikke ser sig selv tilbage på arbejdsmarkedet, og ikke har nogen specifikke og konkrete ønsker til job. Modsætningen til det er, når sagen derimod rummer beskrivelser af, hvad kontanthjælpsmodtageren kan på trods af sine begrænsninger, og hvordan det kan matches på et arbejdsmarked med de rette skånehensyn.

Når sagerne opdeles på, hvilken retning der er arbejdet med i sagen, så viser resultaterne, at der også er en forskel i, hvor meget barrierefokus fylder i sagen. Der er den højeste andel med et primært fokus

Selv om der kan ses et job- og ressourcefokus igennem sagsforløbet, så kan det let komme til at stå i skyggen af et fokus på, hvordan borgeren oplever status ift. egne udfordringer og barrierer ift. arbejdsmarkedet. Ud over et job- og ressourcefokus i de gennemgåede sager er det således samtidig vurderingen, at der i 71 pct. af sagerne er et primært fokus på kontanthjælpsmodtagernes barrierer og opfølgning ift. barrierer, jf. figur 18.

Det vil altså sige, at kommunerne kan have et job- og ressourcefokus i sagerne (61 pct.) jf. figur 15, men samtidig også have et dominerende fokus på barrierer og opfølgning ift. barrierer, jf. figur 18.

I sags gennemgangen ses det fx ved, at sags gennemgangen ses det fx ved, at kontanthjælpsmodtagernes helbreds-mæssige barrierer og fysiske begrænsninger, eller hvilke undersøgelser eller behandlinger som borgerne ønsker eller afventer. Det kommer i en række tilfælde til at fylde i dokumentationen af indholdet af samtaler, uden at det egentlig omsættes til samtale om, hvad borgeren kan på trods af disse udfordringer, eller hvordan der kan arbejdes beskæftigelsesrettet under hensyn til disse udfordringer.

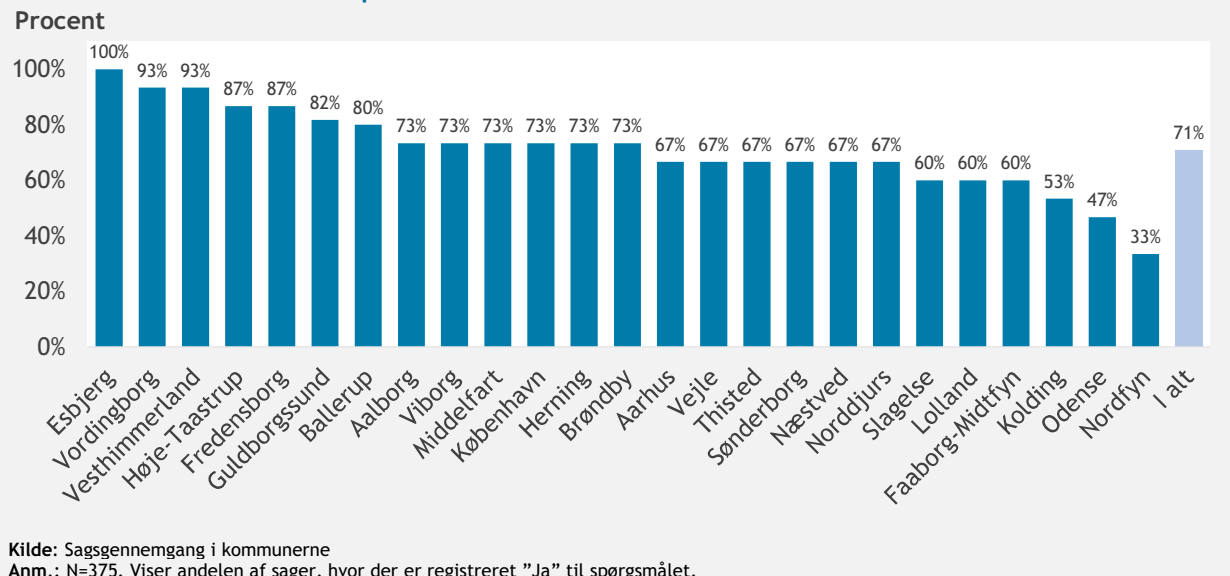
Når sagerne får et stærkt barrierefokus, så handler det derfor ofte om, at sagerne får præg af at være borgerstyret. Det kommer fx til udtryk ved, at kontanthjælpsmodtagernes fortællinger om eget liv og udfordringer bliver styrende for indholdet i samtalen og de efterfølgende sagsbehandlingskridt.

På den ene side bliver det med indholdet i sagen meget tydeligt, at borgeren er inddraget i egen sag. På den anden side kommer sagerne til at bære præg af, at de forhold og ressourcer, borgerne måtte have, der kan udgøre modvægten til begrænsningerne og barriererne, ikke kommer frem, da det ikke er det, der fylder hos borgeren. Dvs. at fortællingerne med fokus på barrierer ikke omsættes til ressourcer,

på barrierer og opfølgning ift. barrierer i de sager, hvor der arbejdes med en rehabiliterende indsats (88 pct.). For sager, hvor der arbejdes med fritagelse, er det 70 pct. Barriererefokus er lavest for de sager, hvor der arbejdes med en jobrettet indsats (61 pct.), jf. figur 18. Det er dog for alle grupper gældende, at fokus på barrierer bliver dominerende i hovedparten af forløbene.

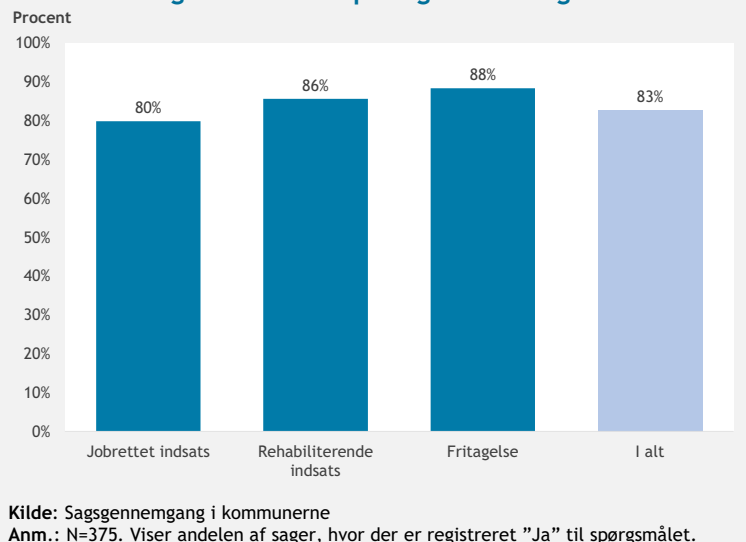
Når der opdeles på kommuner, er der også en variation i, hvor dominerende barriererefokus er i sagerne på tværs af kommunerne, jf. figur 19. 12 kommuner ligger over gennemsnittet (71 pct.), mens 13 kommuner ligger under gennemsnittet. Også her kan det i sammenligning med figur 16 ses, at mange kommuner har et job- og ressourcefokus i mange sager, som dog samtidig står i baggrunden for barriererefokus.

Figur 19: Er der primært fokus på barrierer og opfølgning ift. barrierer i de afholdte samtaler inden for de sidste to år? - fordelt på revisionskommunerne

4.6 HVORDAN ANVENDES RÅDIGHED FOR MÅLGRUPPEN - 225-TIMERSREGLEN

Figur 20: Er borgeren aktuelt (marts 2020) undtaget for 225-timersreglen? - fordelt på sagens retning

225-timersreglen trådte i kraft den 1. april 2016 og fik virkning fra den 1. oktober 2016. Reglen indebærer, at en person, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp mv., får hjælpen nedsat, hvis den pågældende har modtaget hjælp i sammenlagt mindst 1 år inden for 3 år, og ikke har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder (LAS § 13 f, stk. 9).

Intentionen bag 225-timersreglen er at understøtte, at det bedre kan betale sig for kontanthjælpsmodtageren at komme ud på arbejdsmarkedet og blive selvforsørgende. Derfor indeholder 225-timersreglen mekanismer, som styrker det økonomiske incitament til at tage arbejde i selv få lønnede timer om måneden.

Kontanthjælpsmodtageren kan blive undtaget for 225-timersreglen, hvis fx:

- Jobcentret vurderer, at kontanthjælpsmodtagerens arbejdsevne er så begrænset, at vedkommende ikke kan arbejde på det ordinære arbejdsmarked i 225 timer inden for 12 kalendermåneder (LAS § 13 f, stk. 9).
- Jobcentret er sammen med kontanthjælpsmodtageren ved at udarbejde forberedende del af rehabiliteringsplan med henblik på forelæggelse for rehabiliteringsteamet forud for afgørelse om visitation til ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Personen modtager kontanthjælp under forrevalidering eller er under revalidering (VEJ nr. 9514 af 30/6/2021).

Det er altså borgerens aktuelle arbejdsevne, som er afgørende for, om borgeren skal være undtaget eller ej (VEJ nr. 9514 af 30/6/2021). Kommunen bør derfor løbende vurdere, om der er oplysninger om borgers arbejdsevne, som aktuelt gør, at borgeren skal være undtaget fra 225-timersreglen.

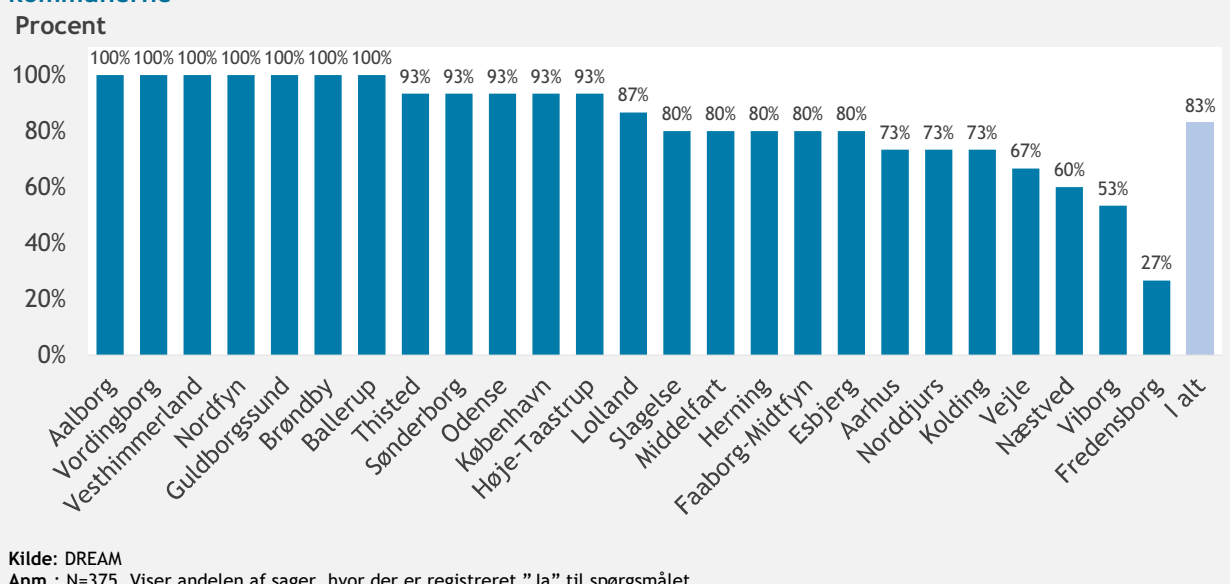
Det fremgår af vejledning til 225-timersreglen, at det er forudsat, at en stor andel af de borgere, som af kommunen er visiteret som aktivitetsparate, vil være undtaget fra 225-timersreglen (VEJ nr. 9514 af 30/6/2021).

Det billede stemmer også godt overens med det resultat, som revisionen finder i sagsgennemgangen. I alt var 83 pct. af de langvarige kontanthjælpsmodtagere i sagsgennemgangen undtaget for 225-timersreglen i marts 2020.

Når sagerne opdeles på, hvilken retning der arbejdes med i sagen, viser revisionen, at der kun er mindre forskel mellem grupperne. I 88 pct. af de sager, hvor borgeren er fritaget for en beskæftigelsesrettet indsats, er der undtaget for 225-timerskravet. Det er næsten på samme niveau for de sager, hvor der arbejdes med en rehabiliterende indsats (86 pct.). Færrest er undtaget blandt de sager, hvor der arbejdes med en jobrettet indsats mod det ordinære arbejdsmarked. Her er 80 pct. undtaget, jf. figur 20. Det må forventes, at der, særligt de sager hvor borgeren er fritaget, findes undtagelser, da det er vurderet, at de ikke kan deltage i en beskæftigelsesrettet indsats.

Når der opdeles på kommuner, ses der en variation på tværs af kommunerne, jf. figur 21. I 7 kommuner er alle de udvalgte sager undtaget for 225-timers kravet i marts 2020. 7 kommuner ligger under gennemsnittet (83 pct.), jf. figur 21.

Figur 21: Er borgeren aktuelt (marts 2020) undtaget for 225-timersreglen? - fordelt på revisionskommunerne

Vurderingen af undtagelse for 225-timerskravet efter lov om aktiv socialpolitik § 13 f, stk. 9, er skønsmæssig. Det beror derfor på en konkret vurdering af sagens samlede oplysninger.

I sagsgennemgangen er der bl.a. lagt vægt på, om kommunens skøn er en standard begrundelse, som forholder sig til det generelle eller en begrundelse, der beskriver, hvori borgerens begrænsede arbejdsevne ligger. I revisionen har det været fokuseret på følgende oplysninger:

- Oplysninger om borgerens helbred, herunder særligt lægeligt dokumenteret sygdom mv.
- Oplysninger om borgerens deltagelse i tilbud, som beskriver arbejdsevnen og/eller funktionsniveauet, fx virksomhedspraktik.
- Oplysninger om øvrige sociale eller helbredsmæssige forhold, som har betydning for vurderingen af borgerens arbejdsevne. Fx oplysninger om alkohol- og stofmisbrug, hjemløshed eller lignende.

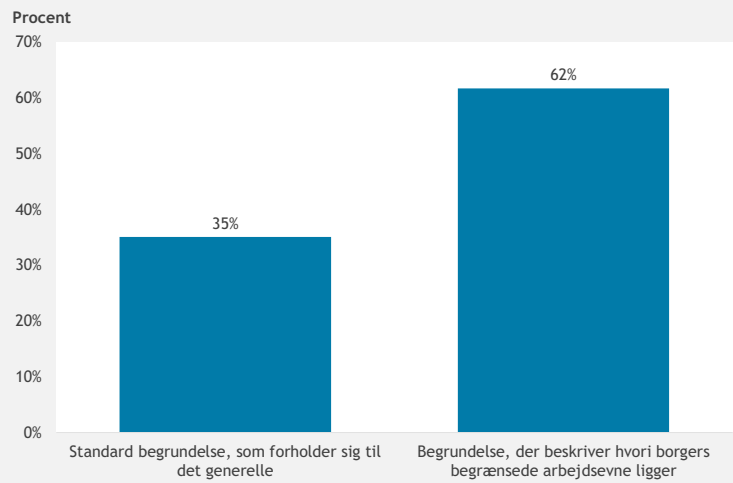
I 62 pct. af sagerne fremgår en begrundelse, der beskriver, hvori borgerens begrænsede arbejdsevne ligger, og hvor der lægges vægt på et eller flere af ovenstående oplysninger. I 35 pct. af sagerne fremgår en standard begrundelse, jf. figur 22.

Det skal bemærkes, at der i sagsgennemgangen er set kommuner, hvor der arbejdes jobrettet med borgeren i form af virksomhedspraktik på over 10-12 effektive timer eller arbejdes med udvikling i ordinære timer, uden at det fører til dokumenterede overvejelser om, hvorvidt undtagelsen fra 225-timersreglen

skal fastholdes. Derudover viser sagsgennemgangen, at længden af undtagelsen oftest oprettes for en 3-måneders periode.

Sagsgennemgangen efterlader et indtryk af, at der kan arbejdes mere aktivt i de sager, hvor der fremgår en standardbegrundelse for undtagelsen for 225-timerskravet.

Figur 22: Kvalitet af begrundelse for undtagelse for 225 timers kravet

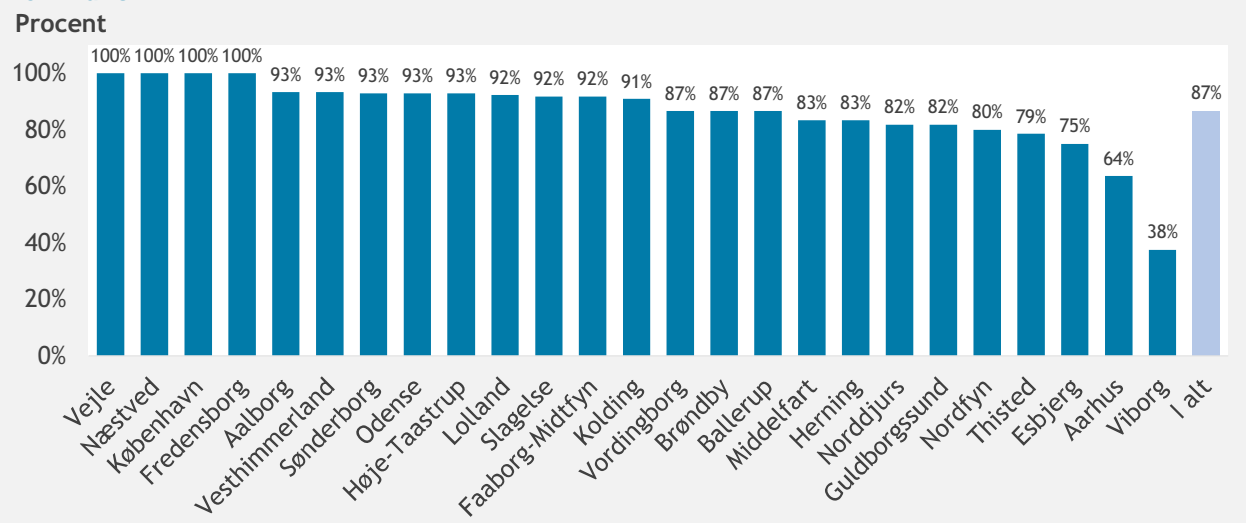

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=308, der har været undtaget.

I 4 kommuner ses det at være 100 pct. af sagerne, hvor den aktuelle undtagelse er en forlængelse af en tidligere undtagelse. Derudover har 9 kommuner forlænget en tidligere undtagelse i over 90 pct. af sagerne. 1 kommune har gjort det i under 40 pct. af sagerne, jf. figur 23.

Det forhold, at den aktuelle undtagelse i 87 pct. af sagerne er en forlængelse af en tidligere undtagelse, og der i 62 pct. af sagerne er en egentlig begrundelse, som beskriver, hvad årsagen til borgerens undtagelse beror på, bør lede til en skærpet opmærksomhed på, hvorvidt kommunerne administrerer i overensstemmelse med lovgivningen.

Figur 23: Er den aktuelle undtagelse en forlængelse af tidligere undtagelse? - fordelt på revisionskommuner

Kilde: DREAM
Anm.: N=308. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

4.7 HVORDAN ANVENDES SANKTIONER FOR MÅLGRUPPEN - SANKTIONERING VED UDEBLIVELSER

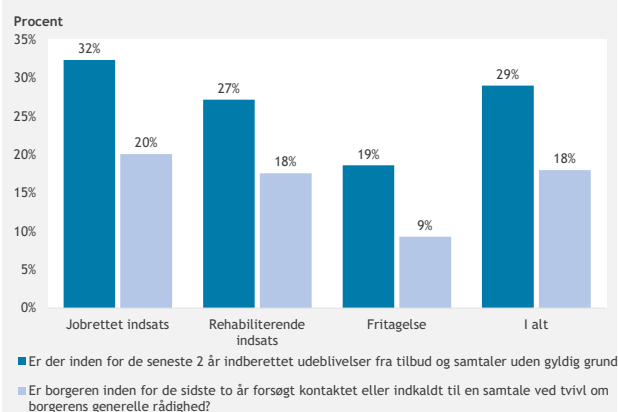
Hvis kontanthjælpsmodtageren uden rimelig grund ikke deltager i tilbud eller samtaler, skal kontanthjælpsmodtageren sanktioneres. Det følger af lov om aktiv socialpolitik § 36 og § 37. Det er en forudsætning, at kontanthjælpsmodtageren er vejledt om alle rettigheder og pligter i forhold til rådighed og sanktioner forbundet med hjælpen efter § 35, i lov om aktiv socialpolitik. Forud for sanktionering af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere skal kommunen desuden have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen. Derudover skal kommunen for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere også vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold end de rimelige grunde, som kan indgå i vurderingen, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Det kan f.eks. være pga. svær psykisk sygdom, hjemløshed eller misbrugsproblematikker. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om en sanktion vil fremme den aktivitetsparates rådighed.

Samlet set er der dokumenteret udeblivelser fra tilbud og samtaler i 29 pct. af sagerne, og af dem er der i 18 pct. af sagerne taget kontakt til borgeren eller borgeren er indkaldt ved tvivl om rådighed, jf. figur 24.

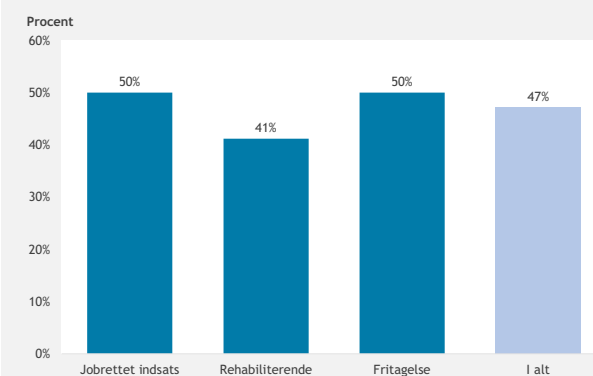
Når sagerne opdeles på, hvilken retning der er arbejdet med i sagen, ses den højeste andel (32 pct.) af dokumenterede udeblivelser i de sager, hvor der arbejdes med en jobrettet indsats. Niveauet er lavere for de borgere, hvor der arbejdes med en rehabiliterende indsats (27 pct.) og med fritagelse (19 pct.). Generelt er det fælles for de tre retninger, at kontanthjælpsmodtagerne kontaktes i lav grad, jf. figur 24.

Figur 24: Udeblivelser og rådighed

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

Figur 25: Hvis borgeren er udeblevet, er han/hun så sanktioneret? - fordelt på sagens retning

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=108. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til et, som andelen af sager, hvor borgeren er udeblevet.

Sagsgennemgangen viser, at kontanthjælpsmodtagerne er sanktioneret ved udeblivelser fra tilbud eller samtaler i knap halvdelen af sagerne (47 pct.). Det ses mindre i de sager, hvor der arbejdes med en rehabiliterende indsats (41 pct.), jf. figur 25.

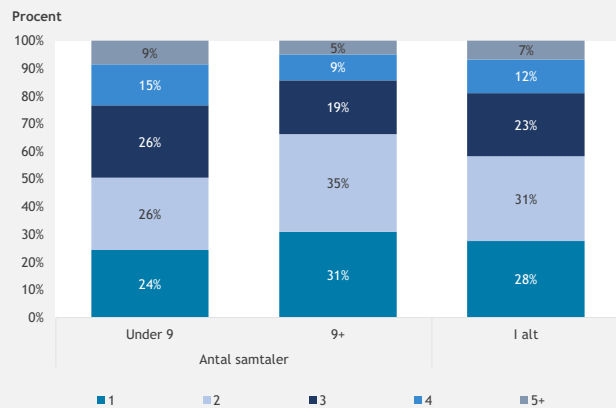
4.8 ER DER KONTINUITET I SAGSBEHANDLINGSFORLØBET (MANGE/FÅ SAGSBEHANDLERSKIFT)

Ved revisionen er det undersøgt, hvor mange forskellige sagsbehandlere kontanthjælpsmodtageren har været tilknyttet i sagsgennemgangsperioden. Selv om det ikke er et lovkrav, at borgeren skal have samme sagsbehandler, viser analyser, at én primær kontaktperson, der er gennemgående for kontanthjælpsmodtagerens forløb, har en positiv indflydelse på kontanthjælpsmodtagerens progression mod succes for uddannelse eller job.

Samlet set har 28 pct. af kontanthjælpsmodtagerne haft én primær sagsbehandler inden for de to år, mens 31 pct. har haft to forskellige sagsbehandlere. I 23 pct. af sagerne har kontanthjælpsmodtageren haft tre forskellige sagsbehandlere, og i 12 pct. og 7 pct. af sagerne har der været fire eller 5+ sagsbehandlere tilknyttet sagen set over perioden, jf. figur 26.

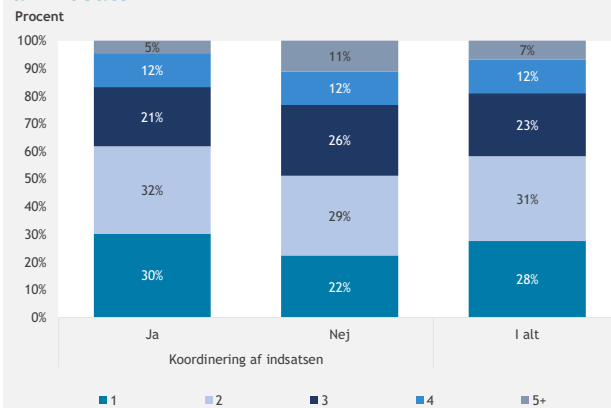
Resultaterne af revisionen peger på, at der kan være en sammenhæng mellem antallet af sagsbehandlere, som borgeren har haft over perioden og hvor tæt et samtaleforløb der er med borgeren og i hvor høj grad der ses en koordineret indsats. De borgere, som har haft 9+ samtaler (over gennemsnittet) har fx i højere grad haft færre sagsbehandlere. I 31 pct. af sagerne har borgeren haft én primær sagsbehandler, og i 35 pct. af sagerne har borgeren haft to forskellige sagsbehandlere. For de sager, hvor der er afholdt under 9 samtaler i de to år, har der i 24 pct. af sagerne været én primær sagsbehandler tilknyttet, jf. figur 26. Der er således tegn på, at det i højere grad giver fundament for en tæt kontakt, når samme sagsbehandler følger borgeren.

Figur 26: Hvor mange sagsbehandlere har borgeren haft over perioden? Opdelt på antal samtaler

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375

Figur 27: Hvor mange sagsbehandlere har borgeren haft over perioden? Opdelt på koordinering af indsats

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375

Der er ligeledes en højere andel af sager med én eller to sagsbehandlere, hvor der er dokumenteret en koordinering af indsatsen for den enkelte, jf. figur 27. Det kan pege i retning af, at der er bedre vilkår for at skabe en koordinering af indsatsen, når der er færre sagsbehandlerskift i sagen.

ANVENDELSEN AF MIN PLAN OG CV

5.1 INDLEDNING

Forberedelse og planlægning af indsatsen skal sikre, at der opstilles konkrete mål og indsatser, der kan understøtte kontanthjælpsmodtagerens tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Klare beskæftigelsesmål skal opstilles sammen med kontanthjælpsmodtageren og dokumenteres i kontanthjælpsmodtagerens plan.

For at skabe de bedste betingelser for at styre indsatsen skal målene være konkrete og rettet mod specifikke stillinger eller jobfunktioner og ikke alene mod generisk formulerede mål om at komme tilbage til beskæftigelse eller selvforsørgelse. Det kan ske igennem centrale værktøjer som Min Plan, en helhedsorienteret plan eller en jobplan for målgruppen.

Et andet centralt værktøj i indsatsen er borgerens CV, som anvendes til løbende at holde fast i og få tydeliggjort, hvilke kompetencer den enkelte har og kan byde ind med.

Dette kapitel bygger primært på resultater fra sags gennemgangen i de 25 kommuner.

Samlet viser data fra de 25 kommuner, at:

- ▶ I 97 pct. af sagerne arbejdes der med Min Plan på Jobnet. I enkelte sager er der arbejdet med et alternativ i form af jobplaner, og i 4 sager arbejdes der med en helhedsorienteret plan.
- ▶ Kommunerne har i 53 pct. af sagerne beskrevet et jobmål i kontanthjælpsmodtagerens plan. Det er særligt sket for de borgere, hvor der arbejdes med en jobrettet indsats, hvor det er registreret i 63 pct. af planerne.
- ▶ I 88 pct. af planerne er jobmålene konkrete i form af en stillingsbetegnelse eller jobfunktion.
- ▶ I 41 pct. af sagerne fremgår der et delmål i kontanthjælpsmodtagernes planer. Det er højest for de borgere, hvor der arbejdes med en jobrettet indsats, hvor der er registreret delmål i 45 pct. af planerne.
- ▶ Kommunerne opdaterer i 92 pct. af sagerne løbende kontanthjælpsmodtagerens plan over den 2-årige sags gennemgangsperiode. Kontanthjælpsmodtageren inddrages i 94 pct. af sagerne også løbende i egen plan og aftaler.
- ▶ Kommunerne har i 60 pct. af sagerne registreret kontanthjælpsmodtagerens CV på Jobnet, mens der i 13 pct. af sagerne er arbejdet med CV-oplysninger i et andet format end på Jobnet.

5.2 HVORDAN ARBEJDES DER FREM MOD MÅLET - HVILKE PLANER ARBEJDES DER MED?

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere skal have en Min Plan, når de modtager en indsats efter Lov om aktiv beskæftigelsesindsats (LAB § 40).⁵ Planen skal indeholde oplysninger om, hvor, hvornår og hvorfor personen skal deltage i de aftalte beskæftigelses- eller uddannelsesrettede indsatser.

For personer omfattet af § 6 i Lov om aktiv beskæftigelsesindsats, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for Min Plan. Den helhedsorienterede plan skal - ud over den beskæftigelsesrettede indsats - indeholde relevante indsatser, afhængigt af personens konkrete forhold, som fx sociale indsatser efter Serviceloven. Udarbejdes der en helhedsorienteret plan, erstatter den Min Plan, og kravene til Min Plan fraviges derfor.

Revisionen viser, at kommunerne i størstedelen af sagerne anvender Min Plan (97 pct.). I 6 sager arbejdes der i stedet med en jobplan. I 4 sager er der en helhedsorienteret plan. Der er tværfaglige indsatser for den enkelte i flere sager, men den tværfaglige indsats planlægges og dokumenteres ikke i særlig stor udstrækning via helhedsorienterede planer.

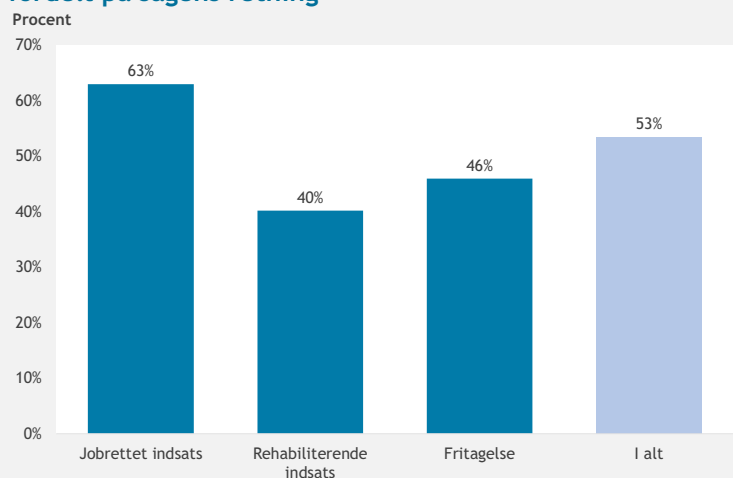
⁵ Lov nr. 548 af 07/05/2019

Næsten alle kommunerne har i de senere år arbejdet intensivt med at få implementeret Min Plan i indsatsen for de langvarige kontanthjælpsmodtagere, og en del kommuner giver udtryk for, at denne omstilling af indsatsen har været vanskelig, men meget relevant. Kommunerne peger endvidere på forskellige faktorer, der udfordrer det tværfaglige samarbejde. Organisatorisk forankring, separate budgetter, uens bevillings- og finansieringsmekanismer mv. gør, at en del kommuner oplever, at det kan være svært at skabe tilstrækkelig opbakning til de tværgående planer, og derfor holdes planerne i eget fagområde. En række kommuner har i øjeblikket fokus på at tilpasse organisering af indsatsen med henblik på at fremme helhedsorientering. Med målgruppens ofte meget brede og også komplekse udfordringsmønstre så synes der umiddelbart endnu at være et potentiale i at få de helhedsorienterede planer bedre i spil.

5.3 MIN PLAN OG ANVENDELSE JOB MÅL OG DELMÅL

For at kontanthjælpsforløbet målrettet kan udvikle borgerens arbejdsevne, skal forløbet have et konkret mål for borgerens tilbagevenden til arbejdsmarkedet eller uddannelse, som borger og sagsbehandler kan arbejde henimod.

Figur 28: Hvis der er en plan, er der et jobmål i planen? - fordelt på sagens retning

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=356

Af Lov om aktiv beskæftigelsesindsats § 41, stk. 2, nr. 1, fremgår det, at planen for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere skal indeholde oplysninger om jobmål.

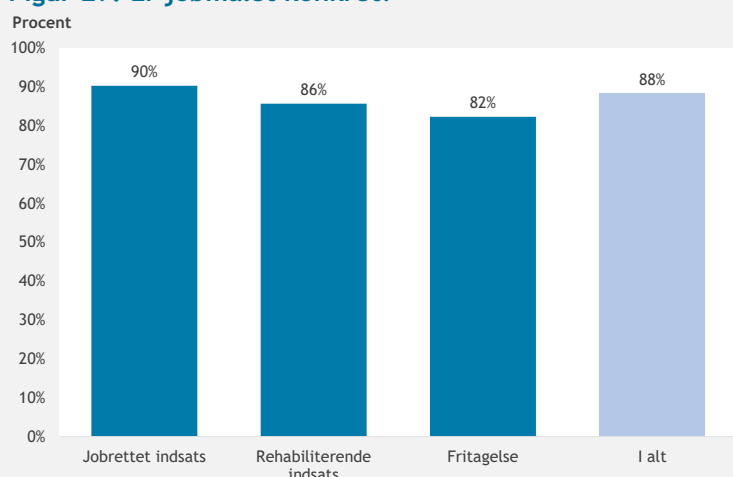
Samlet set viser sagsgennemgangen, at kommunerne i 53 pct. af sagerne beskriver jobmål i kontanthjælpsmodtagernes Min Plan, jf. figur 28.

Når sagerne opdeles på, hvilken retning der er arbejdet med i sagen, er det særligt inden for den jobrettede indsats, hvor der er den højeste andel af jobmål, der er registreret i Min Plan (63 pct.). For de borgere, hvor der arbejdes med en rehabiliterende indsats eller fritagelse, er der jobmål i henholdsvis 40 pct. og 46 pct. af planerne.

I langt størstedelen af planerne med jobmål er jobmålene konkrete (88 pct.) i form af en stillingsbetegnelse eller jobfunktion.

Når sagerne opdeles på retning, er det særligt for borgere i jobrettet indsats, hvor den højeste andel af konkrete jobmål er registreret i planerne (90 pct.).

Figur 29: Er jobmålet konkret?

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=190 sager, hvor der er et jobmål

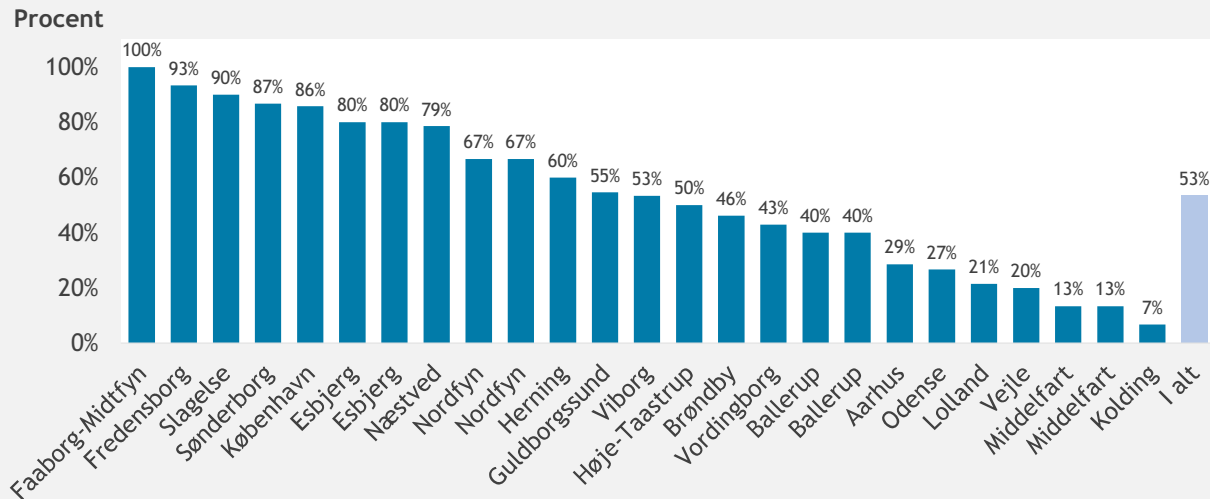
I de sager, hvor der arbejdes med fritagelse i sagen, er jobmålet konkret i 86 pct. af sagerne, mens det for de sager, hvor der arbejdes med en rehabiliterende indsats, er jobmålet konkret i 82 pct. af planerne, jf. figur 29.

Det er dog det samlede indtryk, at jobmålene oftest er statiske i planerne, selv om der arbejdes med at beskrive et andet jobmål eller en anden stillingsbetegnelse i borgerens journal. Sagsgennemgangen viser derfor indikation af, at arbejdet med jobmål rummer et potentiale for at blive mere dynamiske.

Kommunerne har gennem interview tilkendegivet, at der i de seneste år har været et stort fokus på at udvikle arbejdet med jobplaner i den retning.

Bl.a. har flere kommuner implementeret ABC-jobplaner, hvor der arbejdes med at åbne kontanthjælpsmodtagerne op for en bredere jobsøgningsstrategi og hermed for flere forskellige typer af jobfunktioner.

Figur 30: Hvis der er en plan, er der et jobmål i planen? - fordelt på revisionskommunerne

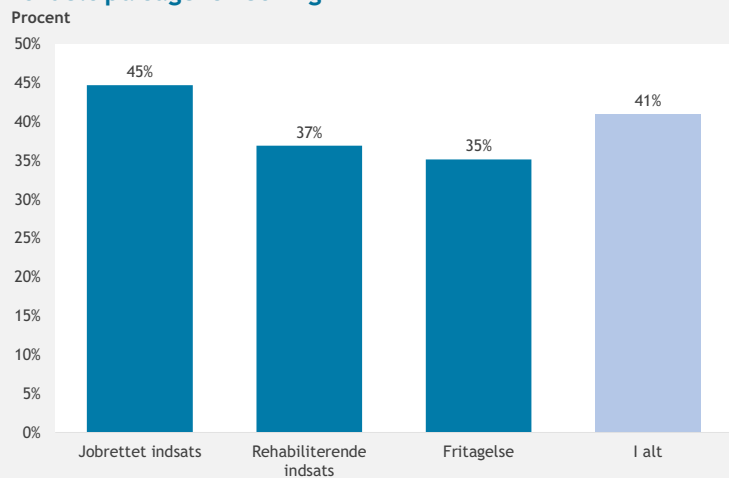
Kilde: Sagsgennemgang

Anm.: N=356. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

Der er stor variation blandt kommunerne ift., om der er et jobmål i planen, jf. figur 30. 7 kommuner ligger over 80 pct., og 12 kommuner ligger under 30 pct.

Ud over jobmål skal Min Plan også beskrive, hvilke aktiviteter der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud (LAB § 41, stk. 2, nr. 5). I denne undersøgelse har vi omsat det til delmål.

Figur 31: Hvis der er en plan, er der et delmål i planen? - fordelt på sagens retning

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne

Anm.: N=356

Samlet set fremgår det i 41 pct. af sagerne, at delmål er registreret i borgernes planer. Det ses, at der for de borgere, hvor der arbejdes med en jobrettet retning, er registreret delmål i 45 pct. af sagerne. Det er lavere for dem, hvor der arbejdes mod en rehabiliterende indsats (37 pct.) og fritagelse (35 pct.), jf. figur 31.

Revisionen har undersøgt, hvad der kendetegner arbejdet med kontanthjælpsmodtagernes planer.

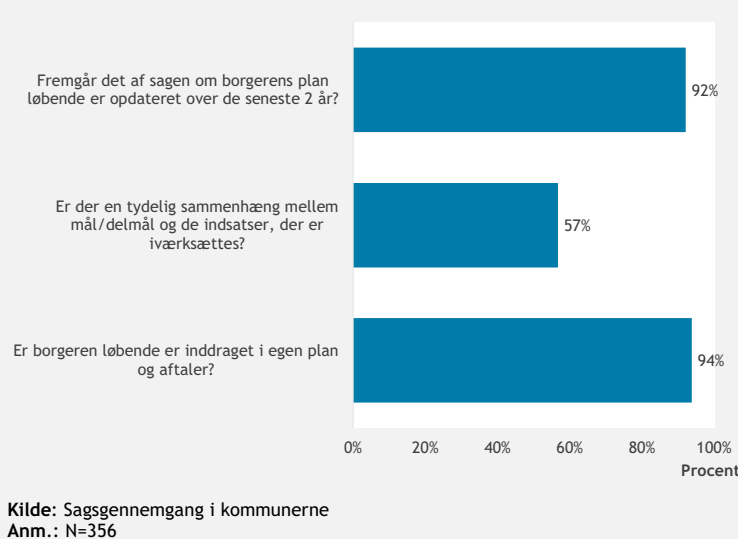
Resultatet viser, at kommunerne løbende opdaterer planerne over den 2-årige sagsgennemgangsperiode. Det sker i 92 pct. af sagerne, jf. figur 32.

Sagsgennemgangen viser også, at borgerne i høj grad også inddrages i arbejdet med egen plan. I 94 pct. af sagerne

inddrages borgeren i egen plan og aftaler. Det ses fx ved, at dialogen mellem borgeren og sagsbehandleren om ønsker og behov står refereret i samtalereferat eller aftalefeltet i planen.

Planarbejdet rummer muligheden for at formulere mål og delmål for indsatsen i samarbejde med borgeren og begrunde indsatsen i forhold til dette.

Figur 32: Hvad kendetegner arbejdet med planen?

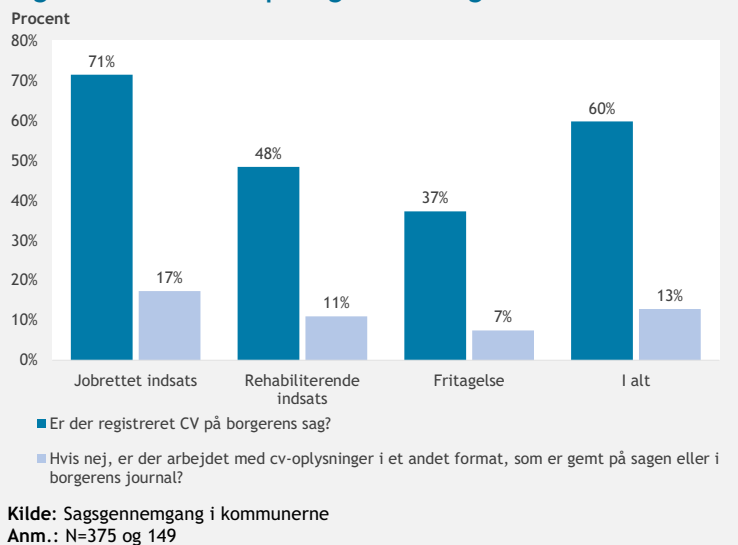
Det er en central del af formålet med planen at få skabt mening med aftaler og indsatser for borgeren ved, at disse har afsæt i planens mål. I 57 pct. af sagerne, ses der en tydelig sammenhæng mellem mål/delmål og de indsatser, der iværksættes i borgerens forløb, jf. figur 32. I de øvrige sager er det vanskeligt at se den røde tråd i indsatsen.

Det samme gør sig stort set gældende, når der kigges i borgerens journal. Der er således ikke tale om, at mål, delmål og begrundelser for indsatser dokumenteres på andre måder.

5.4 ANVENDELSEN AF CV

Det var ikke lovpligtigt at bruge CV for målgruppen på det tidspunkt, hvor der er set ned i sagerne, men puljeindsatserne omkring ”Flere skal med” har bl.a. sat fokus på at få CV’et ind som et centralt værktøj for at sikre job og ressourcefokus i indsatsen.

Figur 33: CV fordelt på sagens retning

Eftersom det i sagsgennemgangen ikke har været muligt at se ind i historikken for brugen af CV’er, er der i sagsgennemgangen set på, om borgeren aktuelt i 2022 har et CV.

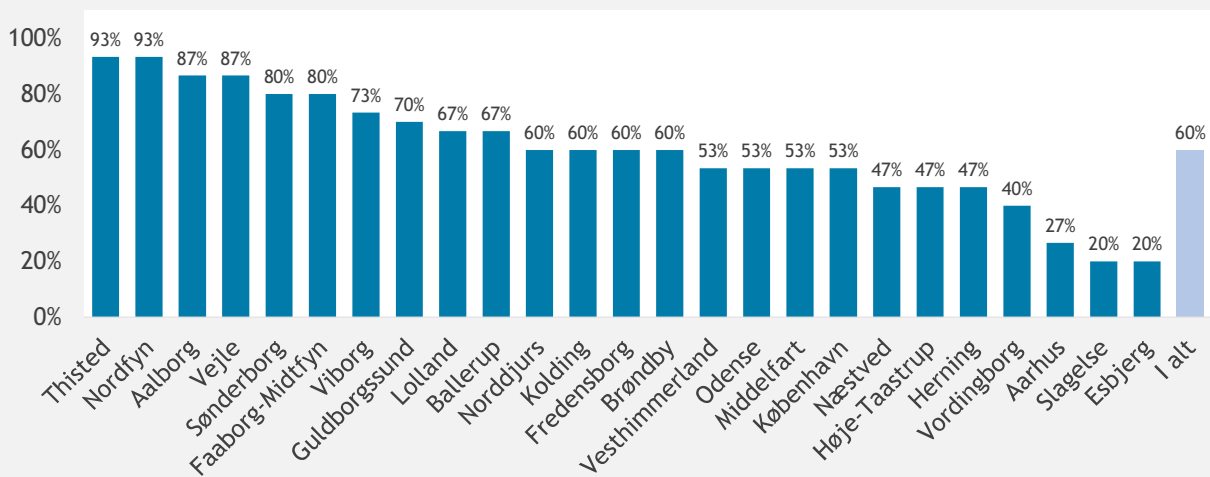
Kommunerne har i 60 pct. af sagerne registreret kontanthjælpsmodtagerens CV på Jobnet, mens der i 13 pct. af sagerne er arbejdet med CV-oplysninger i et andet format end på Jobnet, jf. figur 33 CV’erne er ofte ikke gjort søgbare på Jobnet, men anvendes på anden måde til at matche den enkelte borger til mulige arbejdsgivere.

Når sagerne opdeles på retning, ses det, at der i 71 pct. af sagerne, hvor der arbejdes med en jobrettet indsats, er registreret et CV på Jobnet, og i 17 pct. er der i sagerne arbejdet i et andet format end Jobnet CV’et. I knap halvdelen (48 pct.) af sagerne for de borgere, hvor der arbejdes med en rehabiliterende indsats, er der registreret et CV på Jobnet, mens det sker for 37 pct. af de borgere, hvor der arbejdes med fritagelse, jf. figur 33.

Resultaterne viser en stor spredning imellem kommunerne, hvor nogle kommuner næsten har CV’er i alle sager, så ligger andre kommuner under 30 pct. af sagerne med CV, og har således stadig et stykke vej ift. implementering af CV’et som et centralt værktøj i indsatsen, jf. figur 34.

Figur 34: Andel af sager med registreret CV

Procent

Kilde: Sagsgennemgang

Anm.: N=375. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

AFGIVELSE AF TILBUD

6.1 INDLEDNING

Indsatsen for kontanthjælpsmodtagere skal iværksættes med et sigte om udvikling og afklaring af den enkeltes vej til hel eller delvis selvforsørgelse. Borgerne skal derfor modtage individuelt begrundede tilbud i deres forløb, som kan udvikle og/eller afklare deres arbejdsevne for en tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

I dette kapitel ses der nærmere på brugen af de forskellige redskaber i den aktive indsats for de langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Med redskaber menes der fx virksomhedspraktik, løntilskud, ordinær uddannelse, øvrig vejledning og opkvalificering og mentorforløb.

Målet er at efterprøve, hvordan der arbejdes med tilbud. Det skal bidrage til at afdække, om brugen af beskæftigelsestilbud understøtter den individuelt baserede og jobrettede indsats for målgruppen. Herunder også, om der i anvendelsen af tilbud kan findes mulige årsager til, at kontanthjælpsforløbene bliver langvarige. Det sker ved hjælp af en kombination af datakilder, herunder registerdata og data fra sagsgennemgang for de 25 kommuner.

Samlet viser data fra de 25 kommuner, at:

- ▶ For store dele af de langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere er der en aktiv indsats i forløbet. Sagsgennemgangen viser, at alle delmålgrupper (køn, alder, udfordringer mv.) modtager tilbud i nogenlunde samme omfang, dog er indsatsen mere intensiv for den del af gruppen, hvor der arbejdes i retning af det ordinære arbejdsmarked.
- ▶ De hyppigst anvendte redskaber på tværs af kommunerne er øvrig vejledning og opkvalificering samt virksomhedspraktik, og en stor del af målgruppen har en personlig jobformidler eller virksomhedskonsulent, som har fokus på udplacering på virksomheder
- ▶ I hovedparten af sagerne (87 pct.) er der et klart mål for tilbuddene. Der bliver dog i mindre grad opstillet delmål, som er konkrete og specifikke, og som gør det tydeligt, hvordan det konkrete tilbud skal bidrage til den enkeltes vej ind i beskæftigelse. Det kunne styrke opfølgningen på tilbuddene med et stærkere fokus på at sætte delmål for indsatserne.
- ▶ Der er fokus på opfølgning og evaluering af tilbuddene undervejs og ved afslutningen af tilbuddene. Der er dog et potentiale for mere systematisk at omsætte den indsamlede viden fra opfølgningen i forhold til at kvalificere det næste tilbud for borgerne, så borgeren profiterer mest mulig af hvert tilbud.
- ▶ I 50 pct. af de sager, hvor borgeren er fritaget for indsats, er fritagelsen givet med en generel begrundelse, hvor der ikke tages stilling til de konkrete forhold hos borgeren i forhold til fritagelse i den enkeltes sag.
- ▶ I knap halvdelen af sagerne er der i det samlede sagsforløb perioder på over et år, hvor der ikke modtages tilbud, og hvor borgeren ikke er fritaget. Sagsgennemgangen peger på, at der kan være en sammenhæng mellem varighed og lange passive perioder. Der er således relativt mange af de langvarige kontanthjælpsmodtagere med over 10 års kontanthjælpsanciennitet, der har haft lange passive periode uden gyldig grund.

6.2 HVORDAN ARBEJDES DER MED INDSATSER I FORLØBET

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har senest efter en sammenhængende periode på 6 måneder med kontanthjælp eller integrationsydelse ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller tilbud om ansættelse med løntilskud (LAB § 102)⁶.

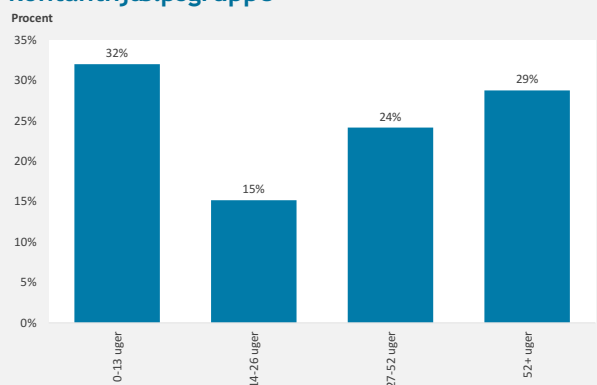
Når de har afsluttet det første tilbud, har de ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud hver gang, de har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på 12 måneder. De gentagne ret- og pligttilbud kan ligeledes være tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller tilbud om ansættelse med løntilskud. Disse regler var gældende før 2020 og

⁶ Lov nr. 548 af 07/05/2019

for hele sagsgennemgangsperioden. Med forenklingsreformen er der lagt op til en mere individuel tilrettelagt indsats. I praksis styrer kommunerne dog efter, at der som minimum gives et tilbud 1 gang årligt.

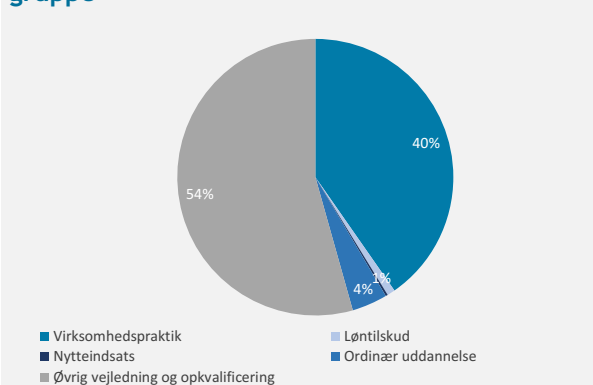
Den aktive indsats kan bestå af forskellige tilbud (virksomhedspraktik, løntilskud, ordinær uddannelse, nytteindsats og øvrig vejledning og opkvalificering). Øvrig vejledning og opkvalificering samt virksomhedspraktik dominerer billedet af, hvilke indsatser de langvarige kontanthjælpsmodtagere deltager i.

Figur 35: Antal uger i beskæftigelsestilbud over to år (mar. 2018 - feb. 2020) - for den samlede kontanthjælpsgruppe

Kilde: DREAM
Anm.: N=14.164. Opgørelsen viser antal borgere, der ligger i de forskelle lige intervaller

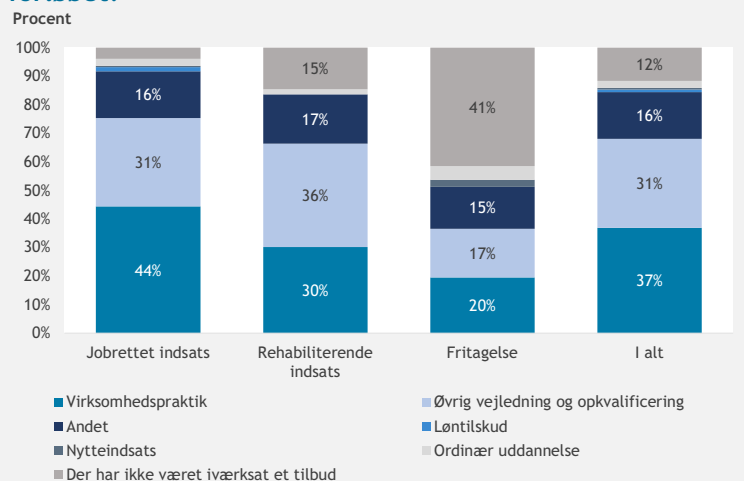
Figur 36: Anvendelse af forskellige redskaber i indsatsen - for den samlede kontanthjælpsgruppe

Kilde: DREAM
Anm.: N=14.164. Opgørelsen viser antal uger under hver tilbudstype som andel af de samlede uger i tilbud

Revisionen viser, at store dele af de langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere får en aktiv indsats i deres forløb. I over halvdelen af det samlede antal langvarige kontanthjælpsager (53 pct.) har borgerne været i et tilbud i mere end 27 uger ud af den to årige sagsgennemgangsperiode. 29 pct. har været i et beskæftigelsesrettet tilbud i mere end 52 uger ud af de to år, jf. figur 35. Sagerne i stikprøven viser det samme som for den samlede population. Der ses ikke en betydelig forskel i antallet af uger i tilbud i forhold til borgernes ydelsesvarighed, alder og køn.

Figur 37: Hvad var det seneste tilbud fordelt på retning for forløbet?

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375

Sagsgennemgangen viser dog, at der er stor forskel på, hvor stor en andel af målgruppen, der har været i tilbud ift. hvilken retning der er for indsatsen aktuelt (pr. 1. marts 2020).

De kontanthjælpsmodtagere i sagsgennemgangen, der er fritaget for indsats, har over de forudgående 2 år (marts 2018 - februar 2020) i markant mindre grad været i tilbud. Den gruppe, hvor der arbejdes jobrettet med udvikling ud mod det ordinære arbejdsmarked, har på den anden side stort set alle været i tilbud, jf. figur 37.

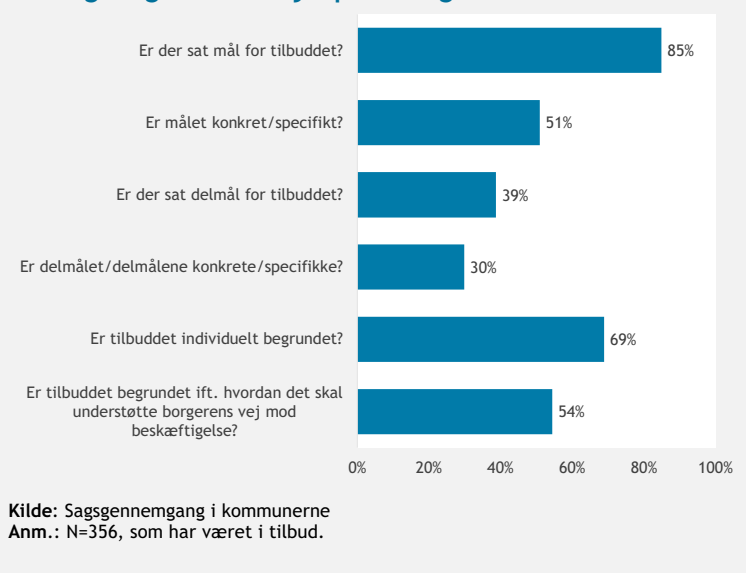
Der er også en større andel af aktiviteten for den gruppe, hvor der arbejdes jobrettet ud mod det ordinære arbejdsmarked, som består af virksomhedspraktikker (44 pct.).

6.3 IVÆRKSÆTTELSE OG OPFØLGNING PÅ TILBUD

Det er en forudsætning for at kunne iværksætte tilbud, at kommunen ud fra en konkret og individuel vurdering af den enkelte kontanthjælpsmodtager vurderer, at tilbuddet vil være netop det, der skal til for at bringe kontanthjælpsmodtageren tættere på beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse (LAB § 22, stk. 3 og stk. 5).

Inden iværksættelse af indsats og tilbud opstilles der derfor i samarbejde med borgeren konkrete mål for tilbud i borgerens plan. Målene skal skabe de bedste betingelser for at kunne styre indsatsen samt sikre, at der undervejs kan kursjusteres ift. tilrettelæggelse af opgaver og opgavemængde i tilbuddet. Derfor skal målene og delmålene være konkrete og rettet mod specifikke stillinger eller jobfunktioner og ikke alene mod generisk formulerede mål om at komme tilbage til beskæftigelse eller selvforsørgelse.

Figur 38: Hvor individuel og målrettet en indsats tilbydes de langvarige kontanthjælpsmodtagere?

I revisionen er det undersøgt, hvordan der arbejdes med målretning af tilbuddene for alle de borgere, der har været omfattet af tilbud, inden for de to år.

Sagsgennemgangen viser, at der alt-overvejende er fastsat mål for tilbuddet, og at tilbud ofte er individuelt begrundede, jf. figur 35.

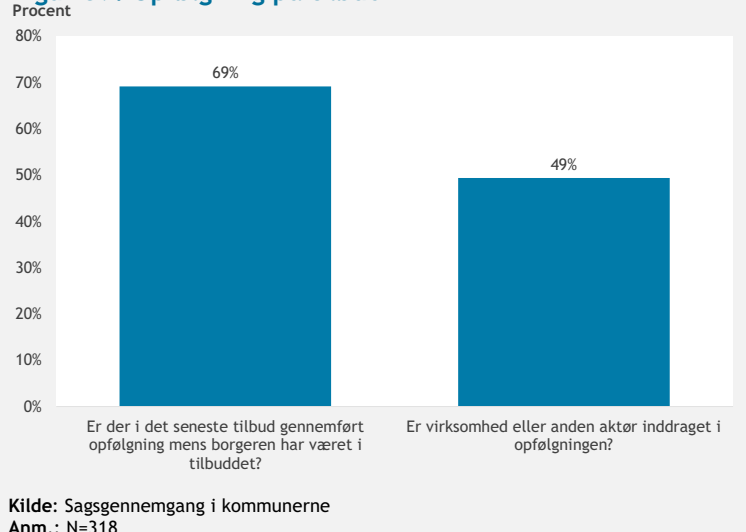
Revisionen viser samtidig, at der er mulighed for at løfte arbejdet med mål gennem et øget fokus på at konkretisere målene for tilbuddet og i højere grad at arbejde med delmål.

For borgere med et tungt udfordringsbillede kan der være behov for at arbejde med de små udviklingskridt mod job. Kun i 51 pct. af sagerne bliver målene specifikke og konkrete, og i 39 pct af sagerne er der opstillet delmål for tilbuddet.

En større synliggørelse af de små skridt, via konkretisering og tydeliggørelse af delmål, kan også bidrage til, at det bliver tydeligere for borgeren, hvordan tilbuddet skal understøtte borgerens vej mod beskæftigelse. Det vurderes i ca. halvdelen af sagerne (54 pct), at tilbuddet begrundes i, hvordan det skal understøtte borgerens vej mod beskæftigelse.

I sagsgennemgangen har der været fokus på, om der i det seneste tilbud har været gennemført en opfølgning, imens borgeren har været i tilbuddet. Det kan give en indikation af, om der er opmærksomhed på behov for justeringer af tilbuddet løbene, når det er relevant.

Figur 39: Opfølgning på tilbud

Det er sket i knapt 70 pct. af tilbuddene.

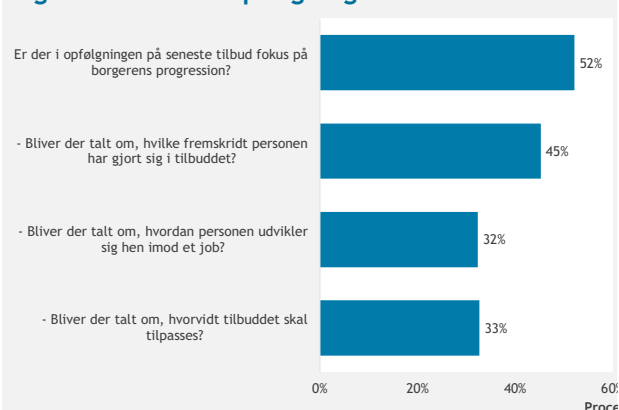
I 49 pct. af sagerne er virksomheden eller anden aktør også inddraget i opfølgningen undervejs i forløbet. Det betyder samtidig, at der i 51 pct. af sagerne ikke er en inddragelse. Der kan ligge et potentiale i at aktørernes og virksomhedernes vurderinger af det gode næste skridt for borgerne i højere grad kommer i spil.

I revisionen er det også vurderet, hvad opfølgningen har fokus på, da det også kan give en pejling på, om opfølgningen bruges aktivt og til hvad.

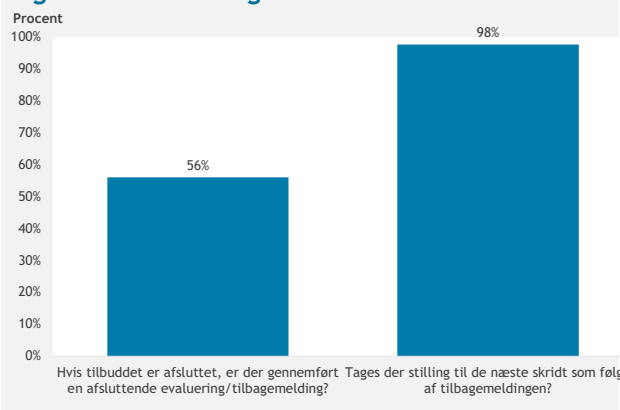
Når der foretages en opfølgning, har den hyppigst fokus på, om der er sket en progression for borgeren frem mod indtrædelse på arbejdsmarkedet. Gennemgangen af de udtrukne sager har vist, at det sker i 52 pct. af sagerne, jf. figur 40.

I knapt halvdelen af samtalerne med borgeren er der talt mere konkret om, hvilke fremskridt borgeren havde gjort i tilbuddet.

Opfølgningen på progression og fremskridt har i nogle tilfælde et bredt fokus. I godt 30 pct. af sagerne bliver der også i opfølgningen sat fokus på borgerens udvikling frem mod job og i denne sammenhæng behovet for eventuelt at justere i tilbuddets omfang og indhold.

Figur 40: Fokus i opfølgningen

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=318. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

Figur 41: Evaluering af tilbud

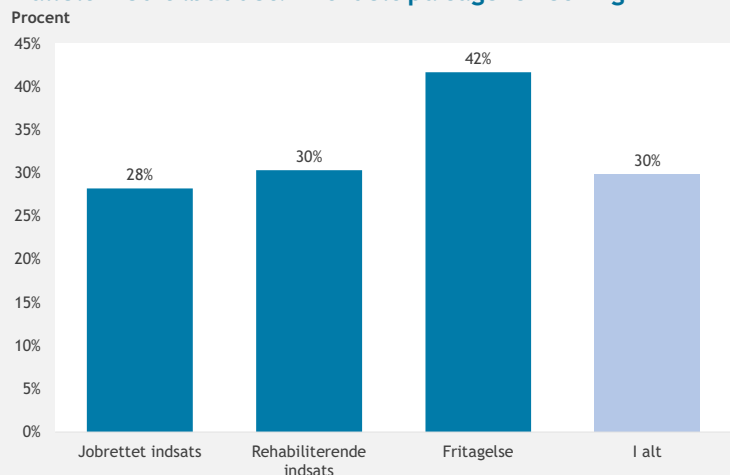
Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=218 og 122. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

I revisionen er det også undersøgt, om der i de afgivne tilbud til borgerne gennemføres en afsluttende evaluering af tilbuddet, så den fremadrettede indsats kan justeres og være mere målrettet mod job.

Sagsgennemgangen har vist, at kommunerne i lidt mere end halvdelen af de tilbud, som er afsluttede, afsætter tid og ressourcer til at foretage en samlet afsluttende evaluering af samarbejdet mellem borgeren og det aktuelle tilbud. Sagsgennemgangen viser, at i 98 pct af tilfældene benyttes evalueringen af de afsluttede tilbud aktivt i forhold til, hvad det næste skridt for borgerne skal være.

6.4 PARALLELLE FORLØB

Stort set alle borgere blandt de langvarige kontanthjælpsmodtagere har udfordringer ud over ledighed. Det er for en stor del af gruppens vedkommende vanskeligt at deltage stabilt i en beskæftigelsesindsats pga. disse udfordringer. I undersøgelsen er der set nærmere på, om der tilbydes støtte til helbreds-

Figur 42: Modtager borgeren støtte til helbreds- mestring parallelt med tilbuddet? - fordelt på sagens retning

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=356, der har været i tilbud. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

stremning parallelt med beskæftigelsesrettede tilbud for at understøtte borgeren i deltagelse. Støtte til helbreds- mestring kan have mange former, bl.a. psykologbistand, mestringsforløb og træningstilbud ol.

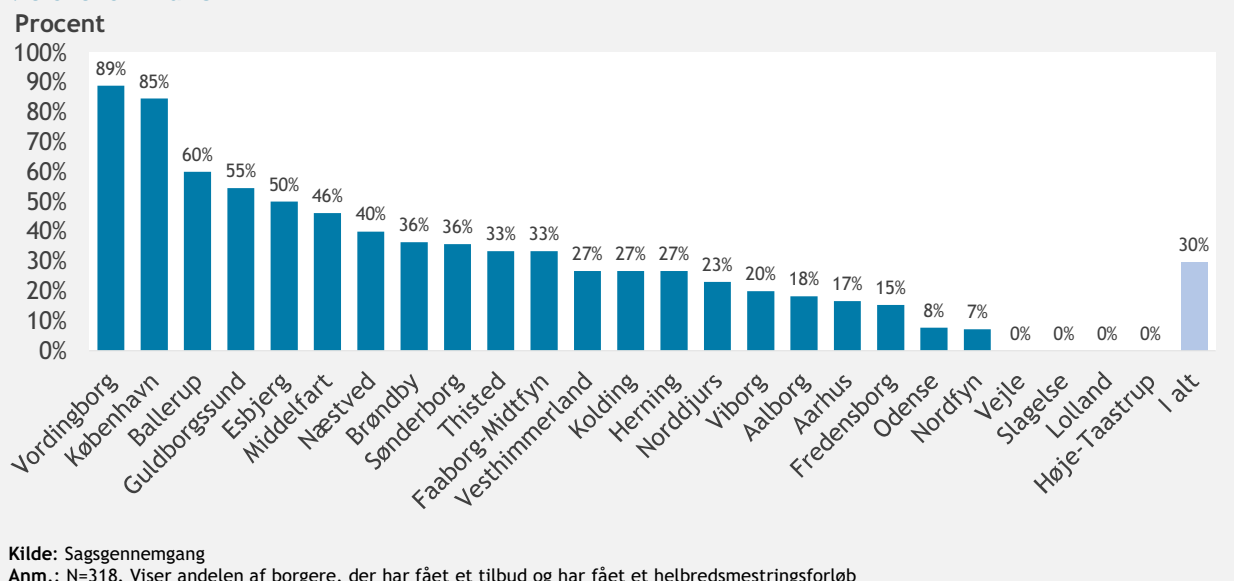
30 pct. af de langvarige kontanthjælpsmodtagere har i deres seneste tilbud i forløbet modtaget støtte til helbreds- mestring parallelt med en beskæftigelsesrettet indsats.

Særligt for borgere, som aktuelt er fritaget for indsats, ses det, at de i deres seneste tilbud har modtaget et helbreds- mestrende tilbud parallelt. Borgere der modtager jobrettet indsats, modtager sjældnere helbreds- mestrende tilbud parallelt (28 pct.).

Der er ganske stor variation mellem kommunerne i forhold til, om de gør

brug af parallelle tilbud om helbreds- mestring. Nogle kommuner bruger det hyppigt, og en del kommuner anvender slet ikke helbreds- mestrende tilbud parallelt med andre tilbud.

Figur 43: Modtager borgeren støtte til helbredsmestring parallelt med tilbuddet? - fordelt på revisionskommuner

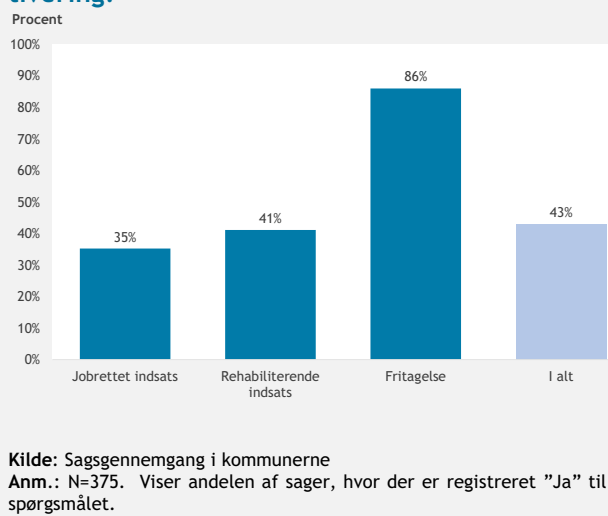

6.5 FRITAGELSER FRA AKTIVERING

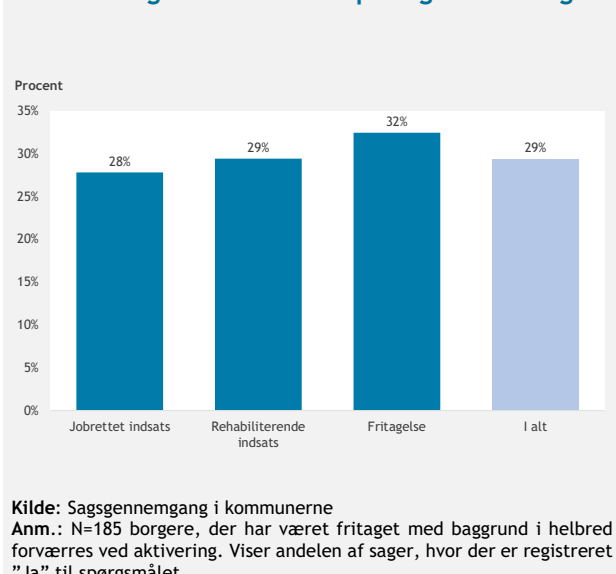
Aktivitetssparate kan i perioder på grund af personlige forhold fritages fra ret- og pligttilbud, og borgerne har under fritagelsen ret til en mentor efter LAB § 96, stk. 3. Mentortilbuddet kan gives for en periode på 6 måneder. Tilbuddet kan afbrydes, hvis borgeren i stedet kan påbegynde ret- og pligttilbud. Med "Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats" bortfaldt mentorstøtte som ret- og pligttilbud. Mentorstøtte kan dog fortsat bruges til at understøtte indsatsen eller som en selvstændig indsats, jf. kapitel 17 i LAB.

Fritagelser forudsætter, at sagsbehandleren har foretaget en faglig vurdering af, om forudsætningerne for fritagelsen er til stede. Der er en række forskellige årsager til fritagelse. Dog er det ikke alle årsager, der kan/skal registreres som fritagelser. I revisionen er det undersøgt, hvorvidt der er sket fritagelse med årsag i, at borger er for syg til at deltage i tilbud (årsag "Sygdom og/eller helbred forværres ved aktivering med eller uden mentor") (LAS § 13, stk. 7). Det skyldes, at det er en af de centrale fritagelser, og hvor sagsbehandlers opfølgning og praksis også kan have betydning ift. fritagelsens varighed.

Figur 44: Har borgeren inden for de seneste 2 år (mar. 2018 - feb. 2020) været fritaget med baggrund i sygdom eller helbred forværres ved aktivering?

Figur 45: Har borgeren haft en mentor tilknyttet under fritagelsen? - fordelt på sagens retning

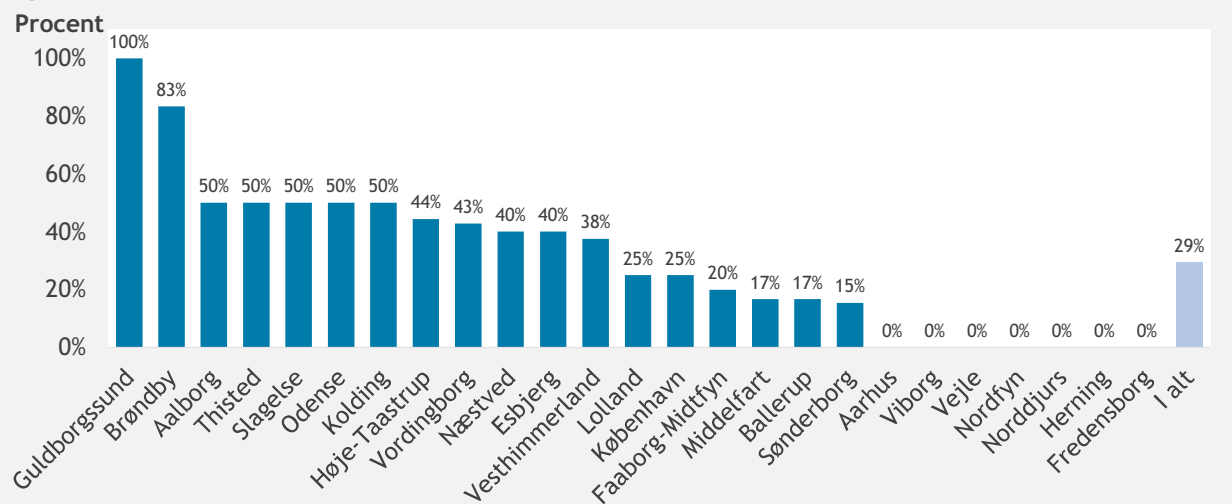
Revisionen har vist, at 47 pct. har været fritaget for indsats i en periode af den 2-årige sags gennemgangsperiode. Langt de fleste fritages med baggrund i sygdom og/eller helbred forværres ved aktivering.

43 pct. af den samlede målgruppe har været fritaget med begrundelse i helbredsforværring ved deltagelse.

Denne begrundelse har været gældende i 86 pct. af de sager, som også aktuelt (pr. 1. marts 2020) er fritaget. Borgere i rehabiliterende indsats og jobrettet indsats er i lidt mindre omfang fritagelse på grund af sygdom, jf. figur 44.

De langvarige kontanthjælpsmodtagere, der, i den 2-årige undersøgelsesperiode, har været fritaget for indsats, har i mindre grad været tilknyttet en mentor. Revisionen viser, at 29 pct. af kontanthjælpsmodtagerne i fritagelsesperioden har haft tilknyttet en mentor.

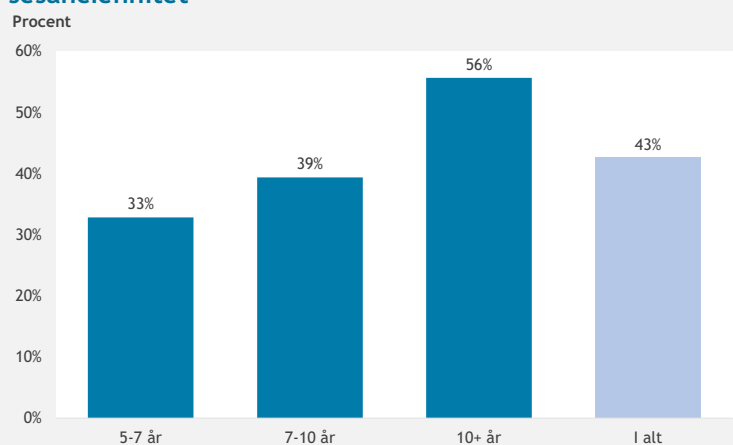
Figur 46: Har borgeren haft en mentor tilknyttet under fritagelsen? - fordelt på revisionskommuner

Kilde: Sagsgennemgang
Anm.: N=185. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

Der er stor spredning i kommunernes brug af mentorer under fritagelse. I 7 af de 25 kommuner ikke gjort brug af mentor i forbindelse med fritagelsen. Ellers svinger niveauet mellem 15 og 100 pct.

Figur 47: Er der i sagen lange perioder uden tilbud (over 1 år) i perioder, hvor borger ikke er fritaget? - opdelt på ydelsesanciennitet

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375 - der er tjekket for lange passive periode i hele sagsforløbet på kontant hjælp.

Fritagelser kan lede til længere perioder uden aktiv indsats, men der kan også af andre årsager opstå pauser i den aktive indsats, som kan bidrage til at forløbene bliver lange. Som en del af revisionen er det derfor undersøgt, om de langvarige kontanthjælpsmodtagere har perioder, hvor borgeren i mere end 12 måneder ikke har været i aktivitet.

I 43 pct. af sagerne har været tilfælde med længerevarende perioder uden afgivelse af tilbud til målgruppen, perioder på over et år. Det er her set på hele perioden på kontanthjælp.

Revisionen viser, at der ses en tydelig sammenhæng mellem borgerens ydelsesanciennitet og borgere der har haft perioder på mere end 12 måneder uden tilbud.

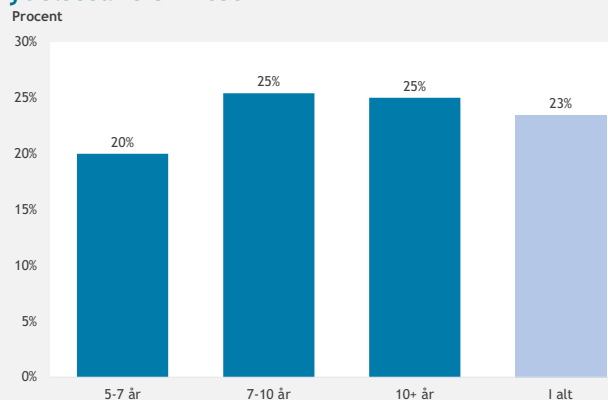
For de borgere, der har været på kontanthjælp i mere end 10 år, har 56 pct. haft perioder på mere end 12 måneder uden deltagelse i tilbud. Borgere med en ydelsesanciennitet der er mindre en 10 år, har i mindre grad oplevet længere perioder uden tilbud.

6.6 AFBRUDTE FORLØB

I de 25 udtrukne kommuner er der set nærmere på, om der i sagerne er dokumenteret fravær fra tilbud, som fører til, at borgernes tilbud afbrydes eller stoppes før tid. Der er yderligere set på, hvad der kendetegner den del af målgruppen, der har afbrudte forløb.

Der er i gennemsnit 23 pct. af målgruppen, der har afbrudt 1 eller flere tilbud før tid. Det sker typisk på grund af kontanthjælpsmodtagerens fravær fra tilbuddet. Der er i lidt større omfang afbrudte forløb blandt den del af målgruppen, der har mere end 7 års kontanthjælpsanciennitet, og det kan være en indikation af, at det er sværere at fastholde denne gruppe i tilbud og skabe kontinuitet i forløbet.

Figur 48: Er der i sagen dokumenteret fravær fra tilbud, der leder til afbrudte forløb? - fordelt på ydelsesanciennitet

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne

Anm.: N=375. Viser andelen af sager, hvor der er registreret "Ja" til spørgsmålet.

Tabel 5: Afbrudte forløb fordelt på udfordringer ud over ledighed

Udfordring	Er der i sagen dokumenteret fravær fra tilbud, der leder til afbrudte forløb?
I alt	25%
Misbrug	27%
Fysiske udfordringer	21%
Psykiske udfordringer	25%
Sociale udfordringer	28%
Sproglige udfordringer	34%
Læse, skrive eller regneudfordringer	33%
Familiemæssige udfordringer	27%
Andet	13%

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne

Anm.: N=375

Borgere med sproglige barrierer/udfordringer samt begrænsninger ift. at kunne læse, skrive og regne har oftere afbrudte forløb, jf. tabel 5. Det er borgere med ikke-vestlig baggrund der primært er udfordret på disse områder, jf. bilag 2. Det kan således være en indikation af, at det er sværere af fastholde borgere med ikke-vestlig baggrund i tilbud, og at der er behov for en særlig opmærksomhed på at forebygge frafald for denne gruppe.

VIRKSOMHEDSRETTEDE INDSATSER

7.1 INDLEDNING

Iværksættelse og opfølgning på virksomhedsrettede tilbud og ordinære timer er centrale værktøjer i den aktive beskæftigelsesindsats. Evidensbaseret viden peger på, at det at komme ud på en ordinær arbejdsplads med kommunikation og meningsfulde opgaver løfter langvarige kontanthjælpsmodtagere tættere på job.

I en årrække er der blevet udviklet og forfinet på den virksomhedsrettede indsats for langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere gennem blandt andet en række puljefinansierede initiativer - (Job-first, Flere Skal Med I, II og III samt Afklaringsprojektet). Initiativerne har omfattet stort set alle kommuner og har haft afsæt i en fælles indsatsmodel, som b.l.a. har fokus på en øget jobretning i indsatsen.

I dette kapitel ses på forskellige analysetemaer i relation til den virksomhedsrettede indsats for langvarige kontanthjælpsmodtagere: Hvordan samarbejder jobcentre med virksomhederne om indsatsen, i hvilket omfang inddrages ordinære timer, samt hvordan iværksættes og evalueres forløbene?

Samlet viser data fra de 25 kommuner, at:

- ▶ Kommunerne i høj grad samarbejder med virksomhederne om indsatsen for langvarige kontanthjælpsmodtagere. I 52 pct. af sagerne har borgeren modtaget et virksomhedsrettet tilbud og/eller haft ordinære timer. Det er særligt de borgere, hvor der arbejdes mod det ordinære arbejdsmarked, hvor de virksomhedsrettede indsatser prioriteres.
- ▶ Der er betydelige forskelle mellem kommunerne i andelen af langvarige kontanthjælpsmodtagere, der har været i et virksomhedsrettet tilbud. I den kommune, der har den højeste andel, er det 75 pct., mens andelen er 35 pct. af sagerne i den kommune, hvor andelen er lavest. Det viser et potentiale for at styrke inddragelsen af virksomhederne i nogle kommuner.
- ▶ I 10 pct. af sagerne har borgeren haft ordinære timer som en del af indsatsen. Der er et stort spænd mellem kommunerne i brugen af ordinære timer. Fra 19 pct. af sagerne i den kommune, hvor andelen af borgere, der har haft ordinære timer, er højest, til 4 pct. af sagerne hvor andelen er lavest. Derudover bliver der på tværs af kommunerne i et meget begrænset omfang foretaget opfølgning på de ordinære timer. I interviewene giver jobcentre dog udtryk for, at arbejdet med at styrke fokus på anvendelse af og udvikling af borgerne gennem ordinære timer har et højt fokus hos ledelsen. Data viser således også en stigning i ordinære timer siden 2020.
- ▶ I 87 pct. af sagerne er et virksomhedsrettet tilbud knyttet op på individuelle mål for, hvad borgeren skal have ud af tilbuddet. Og for en høj andel, 61 pct., er målet konkret/specifikt. Omvendt er andelen af sager, hvor der er opstillet delmål, væsentligt lavere (39 pct.) og det er sjældnere konkrete delmål (26 pct.). På samme måde som med andre tilbud er der således et potentiale for at blive mere konkret og specifik i opstillingen af delmål, som kan understøtte en mere målrettet inddragelse af virksomhederne i opfølgningen.
- ▶ I næsten 2/3 del af sagerne er der sket opfølgning, mens borgeren har været i et virksomhedsrettet forløb (68 pct.). I 59 pct. af sagerne er virksomheden inddraget i opfølgningen. Omvendt betyder resultaterne, at der ikke er dokumenteret en opfølgning i 32 pct. af sagerne og virksomhedernes inddrages ikke i 41 pct. af sagerne. Der er således tegn på, at der er rum til at styrke opfølgningen og dokumentationen omkring opfølgning på virksomhedsrettede tilbud.
- ▶ I 26 pct. af sagerne modtager borgeren støtte til helbredsmestring parallelt med et virksomhedsrettet tilbud. Andelen er højere blandt borgere, hvor der arbejdes mod inddragelse af rehabiliteringsteamet i sagen (33 pct.). Der er et potentiale for at styrke brugen af parallelle indsatser, da evidens baseret viden viser, at parallelle indsatser særligt for målgruppen langt fra arbejdsmarkedet er med til at skabe progression mod job.

7.2 HVORDAN SAMARBEJDES DER OM INDSATSEN UD MOD VIRKSOMHEDER

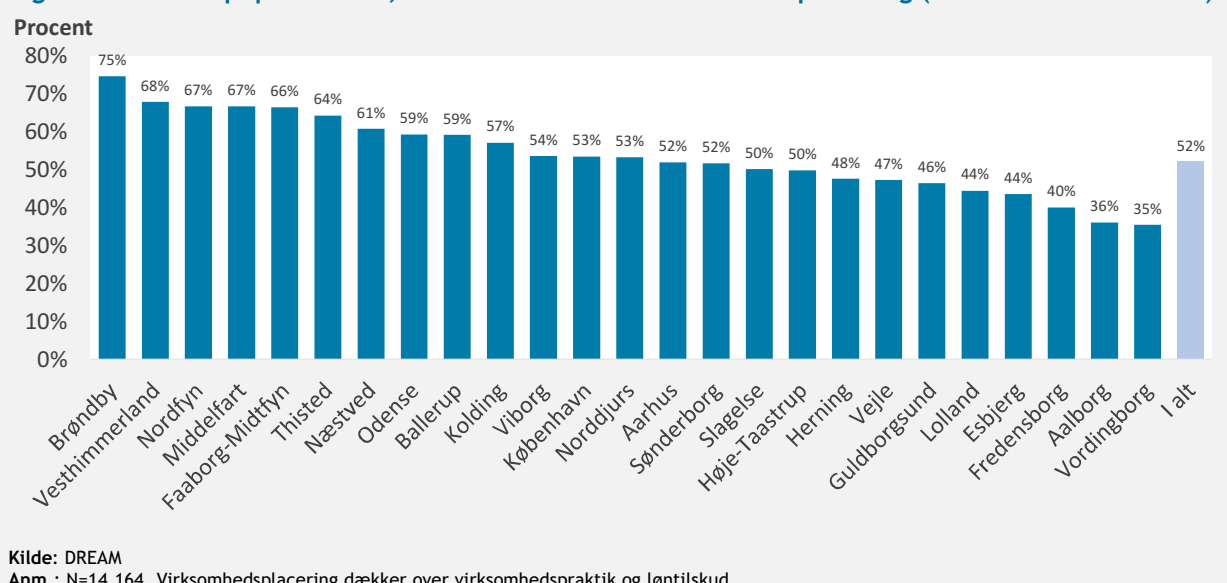
En af hovedkonklusionerne fra forskning og puljefinansierede initiativer på området er, at "Virkeligheden virker" til hurtigst muligt at opnå hel eller delvis selvforsørgelse. I revisionen er det undersøgt, i hvilket omfang kommunerne samarbejder med virksomheder om indsatsen for langvarige kontanthjælpsmodtagere.

Sagsgennemgangen viser, at kommunerne i høj grad samarbejder med virksomhederne om indsatsen for langvarige kontanthjælpsmodtagere. I 52 pct. af sagerne har borgeren været i en virksomhedsplacering og/eller haft ordinære timer, jf. figur 49. Det understøttes af de kvalitative interviews, hvor kommunerne fortæller, at de gør et stort arbejde for at stimulere medarbejdere mod på det tætte virksomhedssamarbejde gennem fx trepartsamtaler, sidemandsbesøg, teamorganisering med fokus på kollegial sparring mv. Ligesom ledelsen i jobcentrene dagsordensætter viden om virksomheder, jobåbninger, tendenser osv. for medarbejderne.

Generelt oplever jobcentrene en god villighed hos virksomhederne til at samarbejde om indsatsen for denne målgruppe, hvilket yderligere forstærkes af den aktuelle høje efterspørgsel på arbejdskraft. Nogle kommuner er nået til en modenhed i samarbejdet med virksomheder, hvor de gennemgår samarbejdet med lokale virksomheder for i højere grad at samarbejde, hvor lønnede timer er mulige.

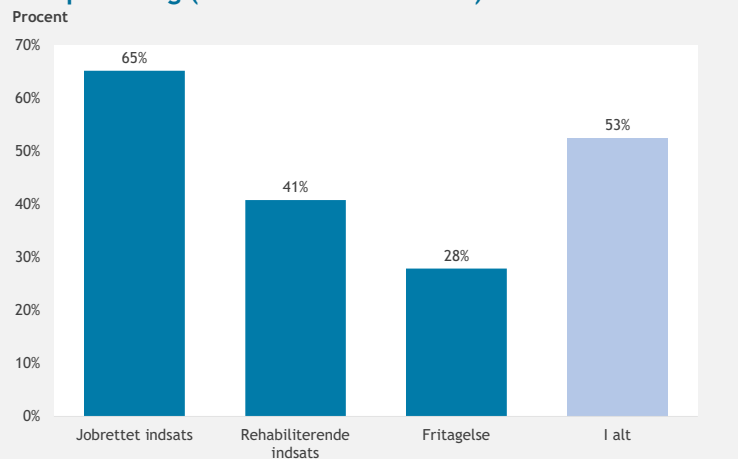
Der er dog blandt revisionskommunerne stor spredning i brugen af virksomhedsplaceringer. Kommunerne ligger mellem 35 pct. og 75 pct. af de langvarige aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, der i revisionsperioden har været i en virksomhedsplacering, jf. figur 49. 13 af kommunerne ligger over landsgennemsnittet og 10 ligger under gennemsnittet på 52 pct., jf. figur 49.

Figur 49: Andel i populationen, der har været i en virksomhedsplacering (mar. 2018 - feb. 2020)

Ligeledes er der stor spredning i, hvilke borgere, der oftest modtager en virksomhedsrettet indsats. Andelen af langvarige kontanthjælpsmodtagere, der har modtaget et virksomhedsrettet tilbud, er højest blandt de borgere, hvor der arbejdes mod det ordinære arbejdsmarked (65 pct. af borgerne), jf. figur 50. Sammenlignet er det 41 pct. for borgere, hvor der arbejdes mod inddragelse af rehabiliteringsteamet og 28 pct. for borgere, der er fritaget, jf. figur 50.

Figur 50: Andel i stikprøven, der har været i en virksomhedsplacering (mar. 2018 - feb. 2020)

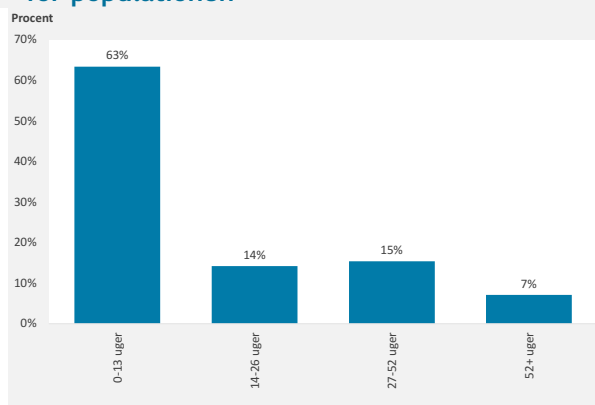
En del af indsatsmodellen i de puljefinansierede projekter er, at man bliver klar til arbejdsmarkedet på arbejdsmarkedet. Med andre ord: at kontinuerlige virksomhedsrettede tilbud udvikler borgernes arbejdsevne. Sagsgennemgangen viser, at der er et stykke vej igen for kommunerne ift. at borgerne kontinuerligt over en længere ledighedsperiode deltager i virksomhedsrettede tilbud, jf. figur 51.

I 63 pct. af sagerne har borgeren været i et virksomhedsrettet tilbud i 0-13 uger inden for to år, 14 pct. i 14-26 uger, 15 pct. i 27-52 uger og syv pct. i 52+ uger inden for to år, jf. figur 51. I sagerne, hvor der arbejdes mod det ordinære arbejdsmarked, er borgerne generelt flere uger i

I 63 pct. af sagerne har borgeren været i et virksomhedsrettet tilbud i 0-13 uger inden for to år, 14 pct. i 14-26 uger, 15 pct. i 27-52 uger og syv pct. i 52+ uger inden for to år, jf. figur 51. I sagerne, hvor der arbejdes mod det ordinære arbejdsmarked, er borgerne generelt flere uger i

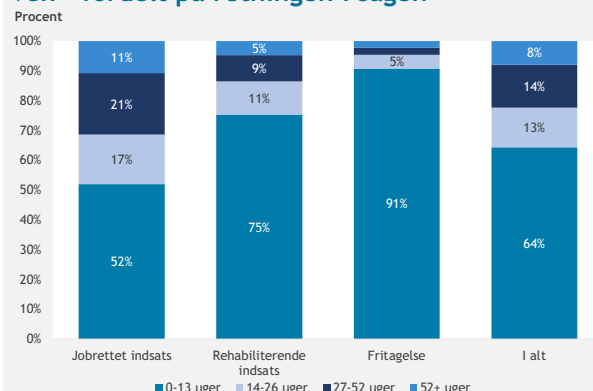
virksomhedsrettet indsats inden for to år end sager, hvor indsatsen er præget af en rehabiliterende indsats og fritagelse, jf. figur 52.

Figur 51: Antal uger i virksomhedsplacering over to år (mar. 2018 - feb. 2020) - for populationen

Kilde: DREAM
Anm.: N=14.164. Opgørelsen viser antal borgere, der ligger i de forskellige intervaller

Figur 52: Antal uger i virksomhedsrettede forløb over to år (mar. 2018 - feb. 2020) - for stikprøven - fordelt på retningen i sagen

Kilde: DREAM og sagsgennemgang
Anm.: N=375. Virksomhedsplacering dækker over virksomhedspraktik og løntilskud

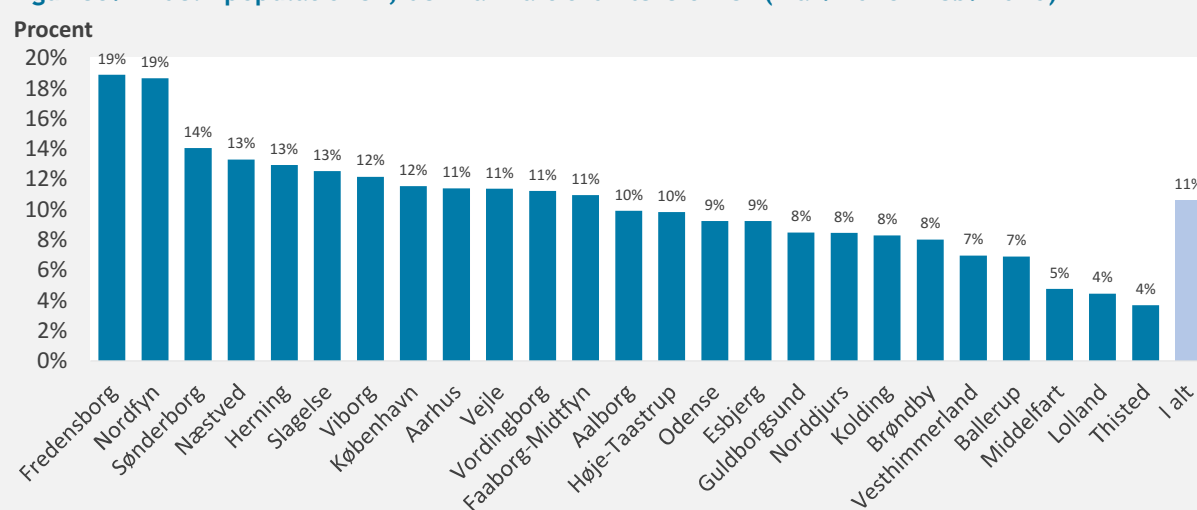
7.3 ANVENDELSE AF ORDINÆRE TIMER I INDSATSEN

Ordinære løntimer er lønnede timer for udstøttet arbejde, hvilket vil sige timer, hvor borgeren arbejder på ordinære vilkår i en virksomhed. Formålet med inddragelse af ordinære løntimer i indsatsen er at bringe borgerne tættere på arbejdsmarkedet og i retning mod fuld selvforsørgelse. Erfaringer fra pulje-finansierede projekter viser, at selv få ordinære løntimer øger borgerens motivation og tro på en fremtid på arbejdsmarkedet. Borgerne føler sig værdsat og anerkendt på arbejdspladsen, og de får styrket deres selvtillid, når de får løn for at løse arbejdsopgaver.

I revisionen er det undersøgt, i hvilket omfang kommunerne anvender ordinære timer i indsatsen for målgrupper, herunder hvordan kommunerne foretager opfølgning på ordinære timer.

Sagsgennemgangen viser et stort potentiale for at øge anvendelsen af ordinære timer i indsatsen. 11 pct. ud af det samlede antal borgere har haft ordinære timer i de udvalgte kommuner, jf. figur 53. Det ses dog også, at der er en relativ stor spredning fra kommune til kommune i andelen af sager, hvor borger har haft ordinære timer - fra 19 pct. til fire pct. jf. figur 53.

Figur 53: Andel i populationen, der har haft ordinære timer (mar. 2018 - feb. 2020)

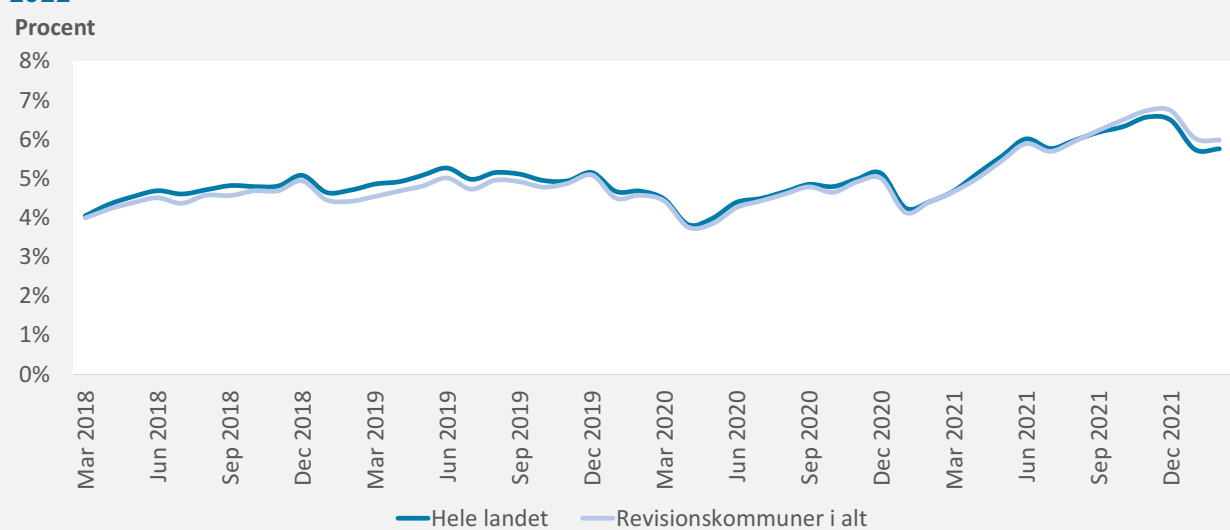
Kilde: DREAM
Anm.: N=14.164. Ordinære timer er opgjort som beskæftigelse parallelt med ydelse. En borger skal have modtaget ydelse (ekskl. løntilskud) i alle uger i en måned og have en positiv beskæftigelsesgrad for den pågældende måned.

Ligeledes er der et potentiale for systematisk at følge op på de ordinære timer med henblik på fx at justere timetallet og ændre arbejdsopgaver ift. skånebehov. I sagsgennemgangen er det således set i 6

pct. af sagerne, at der været ordinære timer med opfølgning herpå. Tallene peger på, at det er en mindre del af gruppen, der har haft ordinære timer, men jobcentrene arbejder aktivt med at inddrage de ordinære timer i indsatsen ved at følge op herpå og bruge det i den fremadrettede retning for sagen. I de sager, hvor der gennemføres opfølgning, er der i opfølgningen fokus på muligheden for at øge de ordinære timer, hvilket er i tråd med intentionerne.

Jobcentrene giver i interviewene udtryk for, at de har meget stort fokus på at udvikle og opbygge muligheder for ordinære timer for målgruppen. Det afspejler sig også i, at der er en større anvendelse af ordinære timer i den nuværende indsats end det, der gjorde sig gældende i den periode for sagsgennemgangen. Figur 54 nedenfor viser, at andelen af den samlede gruppe af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere med ordinære timer er steget i perioden fra marts 2018 til februar 2022. I de 25 revisionskommuner lå den gennemsnitlige andel med ordinære timer på månedsbasis i perioden marts 2018 - februar 2020 på gennemsnitligt 4,6 pct. I perioden fra marts 2021 til februar 2022 lå andelen i ordinære timer på 5,9 pct. svarende til en stigning på 27,3 pct., jf. figur 54.

Figur 54: Andel aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere med ordinære timer, mar. 2018 - feb. 2022

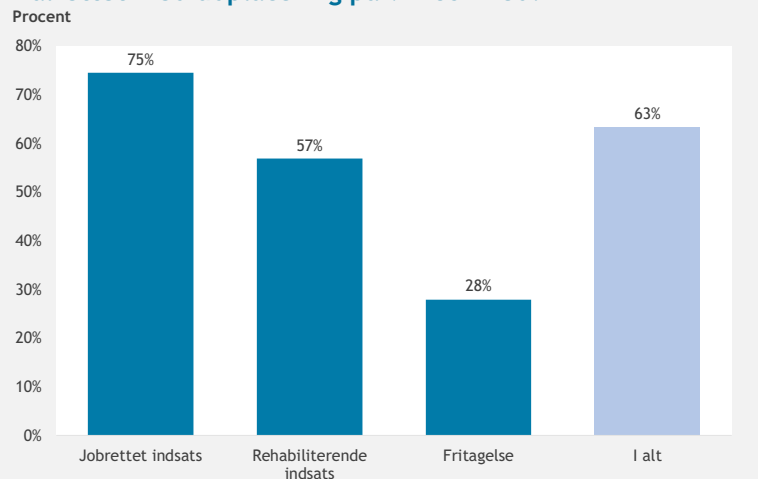
Kilde: Jobindsats

Anm.: Opgørelsen viser andelen af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, der har haft ordinære timer, på månedsbasis på landsplan og samlet for de 25 revisionskommuner.

7.4 HVORDAN IVÆRKSÆTTES FORLØBENE?

Tilbud skal så vidt muligt gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. I fokusrevisionen er det

Figur 55: Har borgeren inden for to år (mar. 2018 - feb. 2020) været tilknyttet en medarbejder, som har arbejdet målrettet med udplacering på virksomhed?

Kilde: DREAM og sagsgennemgang

Anm.: N=375

efterprøvet, hvordan kommunerne iværksætter virksomhedsrettede forløb, b.l.a. om de er individuelt begrundet, og om der er opstillet individuelle mål. Dernæst er det undersøgt, hvordan kommunerne evaluerer på indsatsen og anvender opfølgningen i den fremadrettede retning i sagen, b.l.a. om tilbuddene justeres ift. hvordan det bedst understøtter borgerens tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Og endeligt om borgeren modtager støtte til helbredsmestring parallelt med et virksomhedsrettet tilbud.

I hovedparten af kommunerne er den opsøgende virksomhedskontakt og arbejdet med udplaceringen af borgere i tilbud organiseret hos en medarbejder, der arbejder målrettet med virksomhedskontakten (fx en personlig

jobformidler, jobkonsulent eller virksomhedskonsulent). I 28 pct. af kommunerne er den koordinerende sagsbehandler også personlig jobformidler eller jobkonsulent - i de øvrige kommuner ligger det hos andre medarbejdere. Flere kommuner har organiseret medarbejderne i mindre teams, hvor der er en kombination af medarbejdere med forskellige kompetenceprofiler, der har fælles ansvar for at skabe fremdrift i en samlet sagsstamme.

Sagsgennemgangen viser, at borgere, hvor der arbejdes mod det ordinære arbejdsmarked, i høj grad har været tilknyttet en medarbejder, der arbejder målrettet med udplacering (75 pct.), jf. figur 55. For borgere, der får

en rehabiliterende indsats, er tallet 57 pct. Den relativt høje andel for borgere, der får en rehabiliterende indsats, skyldes den virksomhedsrettede medarbejder skal understøtte afklaringen af borgerens arbejdsevne som dokumentation til evt. sag for rehabiliteringsteamet.

Det er intentionen, at tilbuddene skal være individuelt begrundet og have individuelle mål, der understøtter hurtigst muligt tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Figur 56: Hvor individuel og målrettet en indsats tilbydes de langvarige kontanthjælpsmodtagere?

Tilbuddene er i udpræget grad individuelt begrundet. Over halvdelen af tilbuddene er individuelt begrundet (63 pct.) og i 51 pct. af tilbuddet begrundet, hvordan det skal understøtte borgerens vej mod beskæftigelse, jf. figur 56. Ligeledes er der i en overvægt af sagerne individuelle mål. Sagsgennemgangen viser, at i 85 pct. af sagerne er der opstillet individuelle mål for tilbuddet. Og i 54 pct. af tilfældene er målet konkret/specifikt. Det tegner et billede af, at kommunerne arbejder med opstillingen af mål, men at der er et potentiale for at blive mere specifik i målene.

Målarbejdet er mindre systematisk med hensyn til opstillingen af delmål for de virksomhedsrettede indsats. Andelen af borgere i en indsats, der

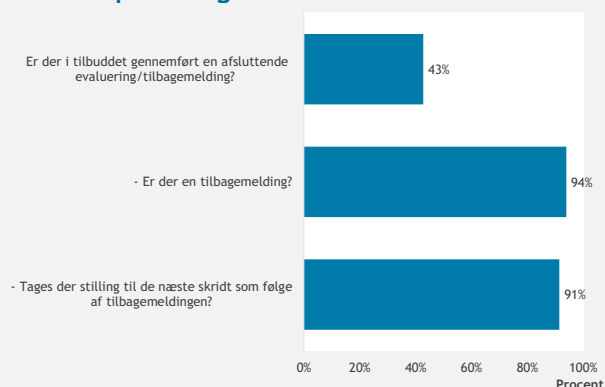
har fået opstillet delmål er 36 pct., og de er sjældnere konkrete (26 pct.), jf. figur 56. En mere systematisk opstilling af delmål vil kunne styrke inddragelsen af virksomheden i opfølgningen samt tydeliggøre borgerens udvikling og progression mod det ordinære arbejdsmarked.

7.5 HVORDAN EVALUERES OG FØLGES DER OP PÅ INDSATSEN?

Virksomhedsrettede tilbud gives med henblik på at afklare eller udvikle den lediges kompetencer (personlige, faglige, sociale og/eller sproglige). Det er derfor vigtigt for progressionen, at der i indsatsen foretages løbende opfølgninger og afsluttende evalueringer med borgeren og virksomheden. Opfølgningen skal sikre tilbuddet kontinuerligt understøtter borgerens tilbagevenden til arbejdsmarkedet og hvis behov justeres i arbejdsopgaver eller timetal.

I omtrent 2/3 del af sagerne er der sket opfølgning, mens borgeren har været i et virksomhedsrettede forløb, jf. figur 58. I 59 pct. af sagerne er virksomheden inddraget i opfølgningen. Det er et godt niveau. Omvendt betyder resultaterne, at der ikke er dokumenteret en opfølgning i 32 pct. af sagerne og virksomhedernes inddrages ikke i 41 pct. af sagerne. Der er således også tegn på, at der er rum til at styrke opfølgningen og dokumentationen yderligere.

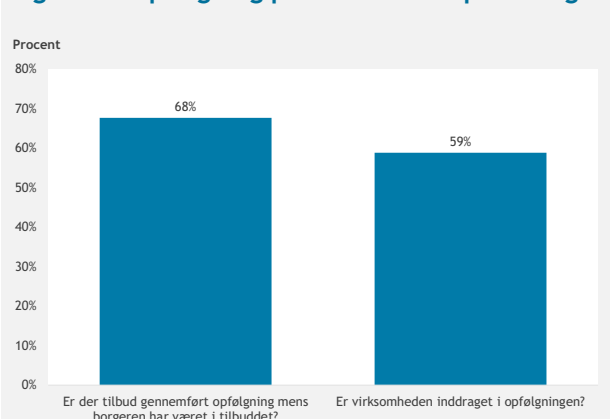
Figur 57: Evaluering og tilbagemelding på virksomhedsplaceringer

Kilde: DREAM og sagsgennemgang

Anm.: N=192 med andet tilbud eller virksomhedspraktik som det seneste tilbud

Figur 58: Opfølgning på virksomhedsplaceringer

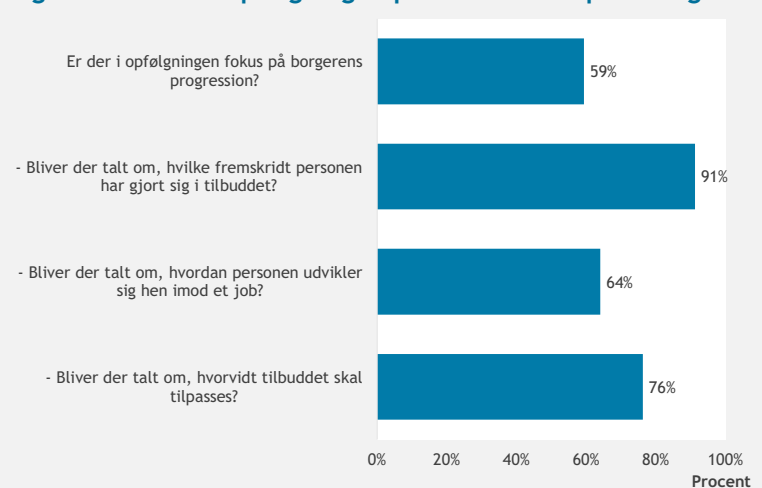

Kilde: DREAM og sagsgennemgang

Anm.: N=192 med andet tilbud eller virksomhedspraktik som det seneste tilbud

I halvdelen af tilbuddene er der gennemført en afsluttende evaluering (43 pct.), jf. figur 58. Den lidt lave andel kan skyldes mange afbrudte forløb, hvor opfølgningen ikke bliver foretaget. Dog er der i 94 pct. af opfølgningerne en tilbagemelding fra enten tilbudssted eller virksomhedskonsulent. Og i 91 pct. af sagerne tages det til efterretning i planlægningen af de næste skridt i sagen, jf. figur 57. Det ses således, at når kommunerne får gennemført en afsluttende evaluering anvendes den aktivt til sagens videre forløb.

Figur 59: Fokus i opfølgningen på virksomhedsplaceringer

Kilde: DREAM og sagsgennemgang

Anm.: N=192 (første spm.) og 114 (øvrige spm.)

Sagsgennemgangen viser, at opfølgningen i tilbuddene understøtter borgerens progression mod tilbagevenden til arbejdsmarkedet. I 59 pct. af borgerforløbene er der fokus på progression i den løbende opfølgning på et virksomhedsrettede tilbud, jf. figur 59. Det ses også, at der i 91 pct. af sagerne bliver talt om borgernes fremskridt i tilbuddene, mens der i 64 pct. af sagerne bliver talt om, hvordan en person udvikler sig hen imod et job.

I 76 pct. af sagerne bliver der i opfølgningen på tilbuddet talt om, hvorvidt tilbuddet skal tilpasses, fx i timetal eller opgavefunktioner på grund af skånehensyn og lign., jf. figur 59. Det illustrerer, at målgruppen har komplekse udfordringer og kommunerne har derfor blik for, at tilbuddene skal løbende genbesøges og justeres efter borgerens udvikling i behov.

TVÆRFAGLIG KOORDINERING OG SAMARBEJDE

8.1 INDLEDNING

En del af den forpligtigelse, der ligger omkring beskæftigelsesindsatsen for de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, er, at målgruppen skal have tilbudt en koordinerende sagsbehandler. Det er intentionen med lovgivning, at den koordinerende sagsbehandler skal bidrage til, at der sker en koordinering af indsatsen over mod andre fagområder med henblik på en helhedsorienteret indsats for borgeren.

I revisionen har der derfor også været fokus på, om intentionen om en koordineret indsats for målgruppen også bliver til virkelighed, og hvilken betydning det har for sagsforløbet. Det handler bl.a. om at få skabt en viden om, hvad det er for en form for koordinering, der sker i sagerne, om den er tværfaglig, og hvor bred en involvering der er. Det kan bidrage til billeder af, om det lykkes at bringe den tværfaglige koordinering i spil i indsatsen for at skabe progression mod arbejdsmarkedet.

Dette kapitel bygger primært på resultater fra sagsgennemgangen.

Samlet viser data fra de 25 kommuner, at:

- ▶ Det fremgår generelt af hovedparten af sagerne (66 pct.), at der sker en koordinering i indsatsen.
- ▶ Koordineringen sker ofte afgrænset ift. aktører omkring den beskæftigelsesrettede indsats, fx mentor, virksomhedskonsulent og leverandører af tilbud.
- ▶ I 34 pct. af sagerne fremgår det af sagen, at der er iværksat indsats i andre forvaltninger, der kan understøtte den beskæftigelsesrettede indsats. Det er især sundhedsafdeling eller andre offentlige tilbud (fx læger, behandlingstilbud el.), hvor der iværksættes indsats for de langvarige kontanthjælpsmodtagere.
- ▶ I 25 pct. af sagerne har det tværfaglige samarbejde udmøntet sig i tværfaglige møder om borgers sag eller rundbordssamtaler der inkluderer borgeren.
- ▶ Der har været samarbejde med læger i de fleste sager. Der er indhentet lægeerklæring i 66 pct. af sagerne over den 2-årige sagsgennemgangsperiode. Når der indhentes lægeerklæringer, er det oftest 1-2 lægeerklæringer.
- ▶ Når der indhentes mange lægeerklæringer, er det typisk ifm. klargøring af sag til rehabiliterings-team. Der indhentes færre, hvor indsatsen er jobrettet, og her anvendes lægeerklæringer typisk ifm. helbredsændringer eller ift. vurdering af skånebehov ved opstart i beskæftigelsesrettede tilbud.
- ▶ Lægeerklæringerne anvendes til kvalificering af indsatsen i 2 ud af 3 sager og lægeerklæringerne indhentes overvejende med en klar bestilling til lægen.

8.2 KOORDINERES DER I INDSATSEN

Jobcentret skal tilbyde en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart efter personen vurderes som aktivitetsparat (LAB § 36, stk. 2). Den koordinerende sagsbehandler skal sikre, at indsatsen bliver koordineret, herunder på tværs af kommunale forvaltninger og andre myndigheder (LAB § 36).

Det er i sagsgennemgangen vurderet, hvorvidt der sker en koordinering af indsatsen i kontanthjælpsmodtagers forløb, jf. figur 60. Det er en helhedsvurdering med baggrund i det, der er dokumenteret omkring sagsforløbet i 2 år forud for 1. marts 2020, hvor stikprøven for sagsgennemgangen er etableret.

Helhedsvurderingen tager afsæt i vurderinger af, om der undervejs kan ses en inddragelse af forskellige fagligheder i jobcentret eller i andre fagområder. Det kan fx ske gennem fælles samtaler, telefonisk dialog eller andre former for kommunikation dokumenteret i sagen. Koordinationen kan også fremgå sagen gennem samtalerreferater, der giver et billede af, at der samarbejdes og koordineres - fx hvis der i samtalerreferatet står "Din virksomhedskonsulent har meldt tilbage, at..." m.v.

Sagsgennemgangen viser, at der er dokumenteret en koordinering i 66 pct. af sagerne. Der således en indikation af at indsatsen koordineres for hovedparten af de langvarige kontanthjælpsmodtagere.

I 34 pct. af sagerne er der ikke dokumenteret en koordinering af indsatsen. Når der ikke kan ses en koordinering, så er der hyppigst i de sager, hvor borgerens forløb er præget af fritagelse for indsats. Her kan der være behov for en særlig opmærksomhed på, om der er behov i gruppen, som ikke fanges op. Det er en gruppe, som ikke aktuelt kan deltage i en beskæftigelsesrettet indsats, hvor der kan være behov for netop at flere aktører - herunder mentor, bostøtte ea. - har øje på, hvornår borgeren er klar til en indsats.

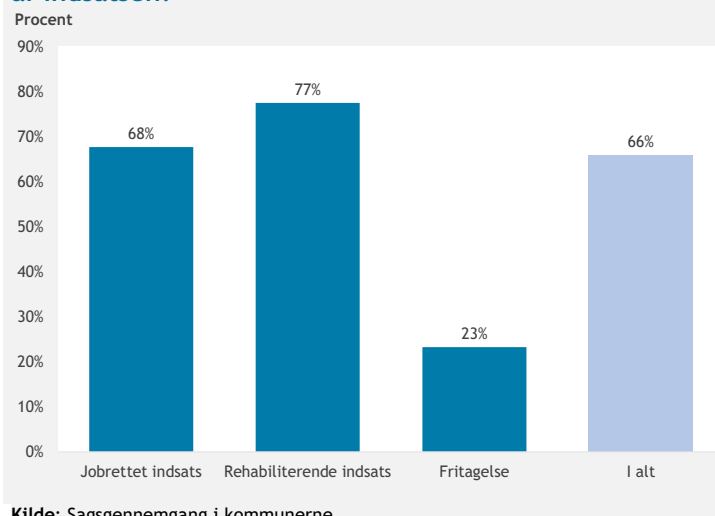
8.3 HVORDAN SAMARBEJDES DER OM INDSATSEN PÅ TVÆRS AF FAGOMRÅDER OG FAGLIGHEDER

Den koordinerende sagsbehandler skal som nævnt sikre, at indsatsen bliver koordineret, herunder på tværs af kommunale forvaltninger og andre myndigheder (LAB § 36). Forankringen af rollen som koordinerende sagsbehandler kan også være i andre fagområder, men i praksis ligger rollen typisk hos sagsbehandler i jobcentret.

Sagsgennemgangen peger på, at der også i noget omfang er en tværfaglig koordinering af indsatsen. Den tværfaglige koordinering kommer til udtryk ved fælles samtale, rundbordsamtaler med deltagelse af borger, indsatser i andre forvaltninger, der understøtter den jobrettede indsats osv. Samlet er der set indikation af en tværfaglig koordination og samarbejde i 46 pct. af sagerne.

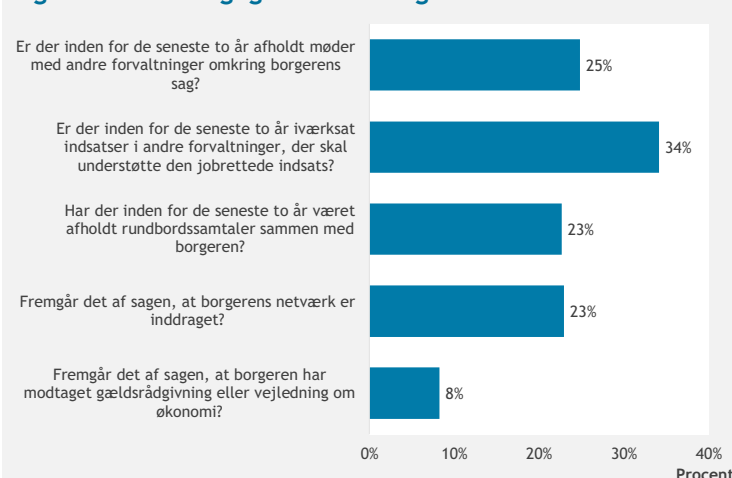
Den tværfaglige koordinering kan komme til udtryk på flere måder i de enkelte sager, jf. figur 61.

Figur 60: Fremgår det af sagen, at der sker en koordinering af indsatsen?

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne
Anm.: N=375

Figur 61: Tværfaglig koordinering

Kilde: DREAM og sagsgennemgang
Anm.: N=375

Det kan fx være ved, at det af sagen fremgår, og at der i udarbejdelsen af planer arbejdes med at tilrettelægge indsatsen under hensyn til forløb på andre områder. I 34 pct. af sagerne, fremgår det fx af sagen, at der er iværksat indsatser i andre forvaltninger, der kan understøtte den beskæftigelsesrettede indsats. Det kan være genoptræningsforløb, sundhedstilbud, støttekontaktperson og meget andet.

Det er sjældent, at de tværgående indsatser leder til egentlige helhedsorienterede planer på tværs af områder (set i 4 sager), men der arbejdes under hensyn til andre indsatser i borgerens Min plan.

I 25 pct. af sagerne har der været tværfaglige møder om borgerens sag, og i 23 pct. af sagerne har der været rundbordssamtaler med borger, jf. figur 61. Samlet har der i 33 pct. af sagerne været en struktureret dialog på tværs af områder om borgerens indsats.

Koordineringen øges, når der er et mere komplekst udfordringsbillede med mange forskellige typer problemstillinger, jf. tabel 6. Men også når udfordringsbilledet bliver bredt, er der i omtrent halvdelen af sagerne ikke set tegn på, at der iværksættes indsatser på tværs med henblik på bedre at kunne understøtte borgerens vej mod beskæftigelse.

Tabel 6: Tværfaglig koordinering

Antal udfordringer ud over ledighed	Er der inden for de to år afholdt møder med andre forvaltninger omkring borgers sag?		Er der inden for de to år iværksat indsatser i andre forvaltninger, der skal understøtte den jobrettede indsats?	
	Ja (N=95)	Nej (N=280)	Ja (N=130)	Nej (N=245)
0	0%	100%	33%	67%
1	17%	83%	26%	74%
2	21%	79%	28%	72%
3	33%	67%	47%	53%
4+	39%	61%	48%	52%

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne

8.4 HVEM SAMARBEJDES DER MED PÅ TVÆRS AF FAGOMRÅDER OG FAGLIGHEDER

Når der koordineres og samarbejdes på tværs, så kan det være en bred vifte af aktører, der inddrages. Det kan være aktører fra forskellige dele af de kommunale tilbud, fx misbrugscenter, fysioterapeuter, bostøtte og tilbud i familieafdeling. Den tværfaglige koordinering rækker også ud til andre offentlige tilbud, herunder læger, psykiatri, sygehus, kriminalforsorg mv.

Det er især sundhedsafdeling eller andre offentlige tilbud hvor der iværksættes indsatser for gruppen (fx genoptræningstilbud, helbredsmestringsforløb, læger og psykiatri m.v.). Halvdelen af gruppen har indsatser i de to områder, jf. tabel 7.

Når der indkaldes til rundbordssamtaler, så er det oftest (46 pct. af sagerne) med inddragelse af andre offentlige myndigheder. Det er typisk læge eller psykiatri. Socialafdeling er også en af de aktører, der hyppigst er inddraget. Her er det typisk en støttekontaktperson, der er involveret.

Tabel 7: Hvilke områder har været involveret?

Er der inden for de to år iværksat indsatser i andre forvaltninger, der skal understøtte den jobrettede indsats? (N=130)		Har der inden for de to år været afholdt rundbordssamtaler sammen med borgeren? (N=85)	
Socialafdeling	20%	Socialafdeling	19%
Familieafdeling	28%	Familieafdeling	16%
Misbrugsafdeling	15%	Misbrugsafdeling	8%
Sundhedsafdeling	50%	Sundhedsafdelingen	12%
Andre offentlige tilbud (fx psykiatri, læger mv.)	52%	Andre offentlige tilbud (fx psykiatri, læger mv.)	46%
Andet (fx kriminalforsorg og frivillige organisation mv.)	13%	Lægekonsulent	13%
		Andet (fx kriminalforsorg og uddannelsesinstitution)	22%

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne

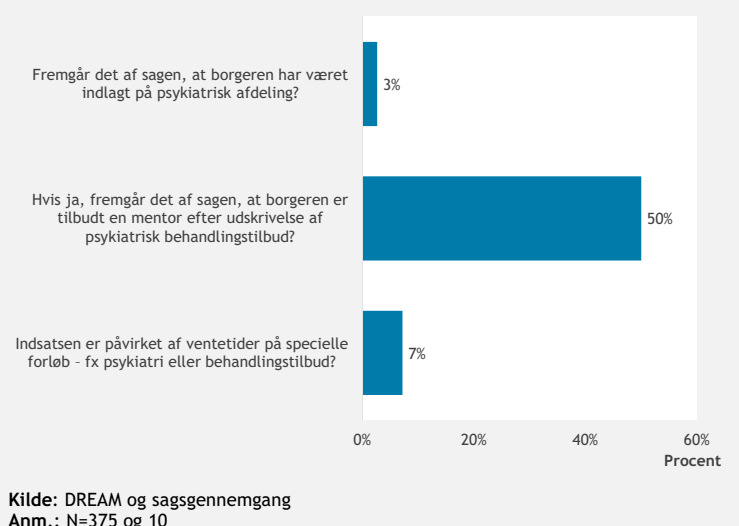
Kommunens jobcenter skal også samarbejde med andre offentlige myndigheder, hvor en borger udskrives fra en psykiatrisk afdeling. Efter gældende regler i LAB loven har alle lovens målgrupper, og som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt.

Mentoren fungerer som en udskrivningskoordinator og skal i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse hjælpe personen med at koordinere og genetablere et normalt hverdagsliv med job eller uddannelse, bolig, familie, økonomi og netværk.

Der er i sagsgennemgangen også ledt mere specifikt efter, om det er et tilbud der gives, når det er relevant.

Resultatet af revisionen viser, at det de færreste gennemgåede sager, hvor der fremgår, at borger faktisk har været indlagt på psykiatrisk afdeling. Dette til trods for, at gruppen er præget en meget høj andel med psykiske problemer. Ud fra den adgang, der har været til oplysninger ifm. denne revision, er det vanskeligt at vurdere, om der er oplysninger om indlæggelser, der ikke kommer jobcentret i hænde eller registreres.

Figur 62: Psykiatri

Med baggrund i de få sager, hvor der ses en indlæggelse, er det er således også en mindre del af de langvarige kontant-hjælpsmodtagere, som får tilbudt en udskrivningsmentor. For de borgere, hvor der er et kendt forløb, ses det tilbudt i 50 pct. af sagerne, hvor der er en kendt indlæggelse.

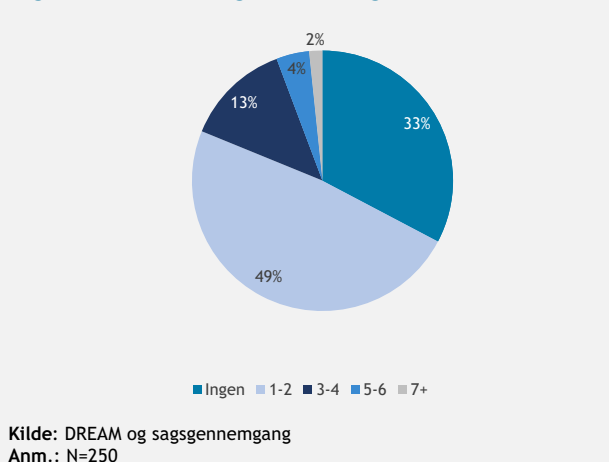
En række af deltagerkommunerne har i interview peget på, at de har intensiveret samarbejdet med distriktspsykiatri, herunder om særlige evidensbaserede IPS-forløb, der er målrettet mennesker med en psykisk lidelse eller psykisk sårbarhed, og som er motiverede for at komme i job eller uddannelse. Set i lyset af omfanget af psykiske problemer, kan det være relevant at overveje, om der også kan indledes et samarbejde

med psykiatriske afdelinger ift. at undersøge, hvor mange borgere på ydelse, der er indlagt for at af-dække om der er borgere der er berettiget til en udskrivningsmentor, som ikke får det.

8.5 HVORDAN INDDRAGES LÆGER I SAMARBEJDET

Kommunerne er efter § 10 i retssikkerhedsloven ansvarlige for, at sager på beskæftigelsesområdet er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse i sagen, herunder at der er den nødvendige helbreds-mæssige dokumentation.

Figur 63: Antal lægeerklæringer

Tabel 8: Gns. antal lægeerklæringer fordelt på sagens retning

Sagens retning	Antal lægeerklæringer
Jobrettet indsats	1,2
Rehabiliterende indsats	1,8
Fritagelse	1,4
I alt	1,4

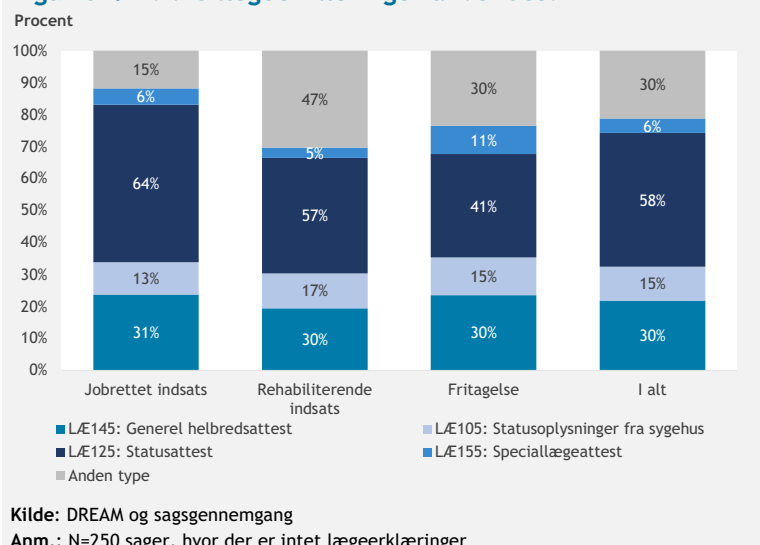
Kommunerne har derfor i en række sager behov for at rekvirere helbredsoplysninger i form af lægeattester fra praktiserende læger, speciallæger og fra sygehuse. Derudover har kommunerne i en række sager behov for sundhedsfaglig rådgivning fx til afklaring af betydningen af helbredsoplysningerne i sagerne. Det følger af VEJ nr. 10047 af 25/11/2019.

Læger udgør således en væsentlig samarbejdspartner for jobcentret i den beskæftigelsesrettede indsats for bl.a. aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Der er i flere undersøgelser påpeget, at der for målgruppen indhentes mange lægeerklæringer. Derfor har revisionen også sat fokus på, hvilken praksis der er omkring lægeerklæringer og inddragelse af lægerne, i hvilke sammenhænge lægeerklæringerne indhentes, for hvem de hentes, hvor præcist bestillingen til lægerne er, og om det bidrager til fremdriften af indsatsen.

Revisionen viser, at der i den 2-årige sagsgennemgangsperioden er indhentet lægeerklæringer i 67 pct. af sagerne. Der er således 33 pct. hvor der ikke findes anledning til at søge lægenes vurdering af sagen, jf. figur 63.

Når der indhentes lægeerklæringer, så er det oftest 1-2 lægeerklæringer henover den 2-årige sagsgennemgangsperiode. Det er billedet i yderligere 49 pct. af sagerne. I 19 pct. af sagerne, indhentes der 3 eller flere lægeerklæringer.

Figur 64: Hvilke lægeerklæringer anvendes?

Når der indhentes mange lægeerklæringer, er det typisk ifm. klargøring af sag til rehabiliteringsteam. I sagsgennemgangen ses det ved, at for den gruppe af kontanthjælpsmodtagere, hvor der arbejdes henimod en inddragelse af rehabiliteringsteam (rehabiliterende indsats), indeholder sagen et højere gennemsnitligt antal lægeerklæringer, jf. tabel 8. Der indhentes færre hvor indsatsen er jobrettet.

Statusattest fra lægen (LÆ 125) er den mest anvendte lægeerklæring og udgør 58 pct. af de indhentede lægeerklæringer. Denne type lægeerklæring indhentes primært for borgere, der er i en jobrettet indsats, jf. figur 64, og indhentes typisk i forbindelse

med helbredsændringer i borgerens sag og i forbindelse med vurdering af borgerens mulighed for at deltage i beskæftigelsesrettede indsatser, jf. tabel 10.

Resultaterne viser en svag tendens til at der hjemtages flere lægeerklæringer når udfordringsbilledet bliver mere komplekst, jf. tabel 5.

I de sager, hvor der er indhentet 3 eller flere lægeerklæringer ligger ca. 50 pct. af sagerne i den gruppe, der har 3 udfordringsområder eller flere. For de sager, hvor der er indhentet max. 2 lægeerklæringer, er det imellem 30 og 40 pct. af sagerne, hvor der er 3 udfordringsområder eller flere, jf. tabel 9. Omvendt er der blandt sager med 0-2 lægeerklæringer relativt mange, der skal findes mellem de borgere, der har mindre bredde i udfordringerne.

Tabel 9: Antal lægeerklæringer fordelt på antal udfordringer ud over ledighed

Antal udfordringer ud over ledighed	Antal lægeerklæringer					
	Ingen	1-2	3-4	5-6	7+	I alt
1	36%	22%	27%	13%	17%	27%
2	36%	39%	25%	40%	33%	36%
3	16%	28%	31%	33%	33%	25%
4+	12%	11%	17%	13%	17%	12%

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne

Tabellen viser, borgerens senest indhentede lægeerklæring fordelt på årsagen til indhentning. Her ses, at de forskellige typer af lægeerklæringer nævnt i tabellen hyppigst indhentes pba. deltagelse i beskæftigelsesrettede indsatser og generel vurdering af arbejdsevne samt helbredsændring i borgerens sag. For LÆ 155 (speciallægeattest) indhentes 17 pct. pba. afbud til tilbud.

Anden type attest dækker i undersøgelsen over eksempelvis indhentning af LÆ 265. Revisionen viser at 9 pct. af de indsamlede lægeerklæringer er LÆ 265. Attesten skal som udgangspunkt altid rekvireres i forbindelse med, at borgerens sag skal forelægges rehabiliteringsteamet.

Derudover viser revisionen, at kommunerne i 34 pct. af sagerne, hvor der anmodes om en generel helbredsattest (LÆ 145) spørger om en generel vurdering af om borger kan arbejde. Idet lægen alene har kompetence til at udtale sig om det lægefaglige og ikke det socialfaglige i sagen, skal kommunerne i stedet for spørge ind til relevante skånehensyn for påtænkt tilbud/arbejdsopgaver og for tidsperioden for skånehensynene, jf. tabel 10.

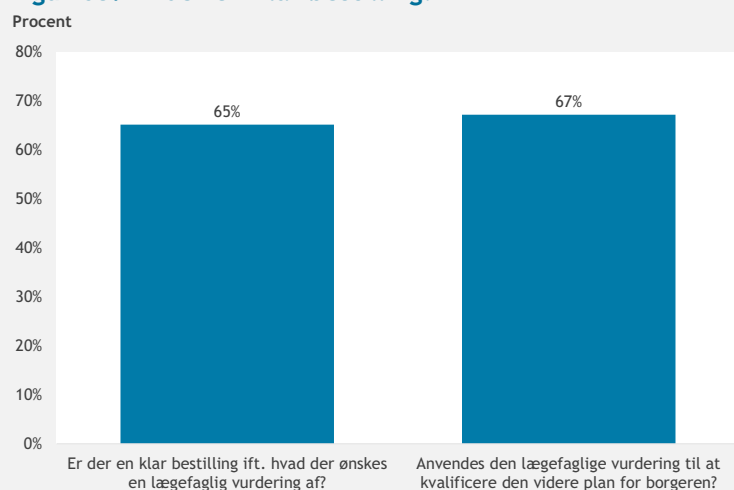
Tabel 10: Seneste lægeerklæring fordelt på årsag til indhentning

	Seneste lægeerklæring					
	LÆ145: Generel helbredsattest	LÆ105: hel-lysninger fra sygehus	Statusop-lysninger fra sygehus	LÆ125: Status-at-test	LÆ155: Speci-allæge-attest	Anden type
Helbredsmæssig ændring i borgerens sag	18%	41%		23%	8%	13%
Deltagelse i beskæftigelsesrettede indsatser	31%	41%		41%	25%	14%
Rådighedsvurderinger	3%	0%		3%	0%	2%
Visitation	0%	0%		1%	0%	0%
Fritagelse fra tilbud	7%	0%		6%	0%	2%
Afbud til samtaler	0%	0%		0%	0%	0%
Afbud til tilbud	3%	0%		1%	17%	0%
Generel vurdering af evne til at arbejde	34%	7%		19%	33%	29%
Indsamling af dokumentation til myndighedsafgørelse	0%	7%		5%	8%	26%
Anden årsag	3%	4%		3%	8%	13%

Kilde: Sagsgennemgang i kommunerne

Af hensyn til den praktiserende læges mulighed for at levere en lægeattest med de informationer, der er relevant for kommunen i den enkelte sag, er det af stor betydning, at kommunen udarbejder en konkret og målrettet anmodning til lægen i forbindelse med, at kommunen rekvirerer en lægeattest, jf. VEJ nr. 10047 af 25/11/2019.

Figur 65: Er der en klar bestilling?

Kilde: DREAM og sagsgennemgang

Anm.: N=250 sager, hvor der er rekvireret lægeerklæringer

Lægeerklæringerne anvendes til kvalificering af indsatsen i 65 pct. af sagerne og indhentes overvejende med en klar bestilling til lægen, jf. figur 65. I 67 pct. af sagerne ses der også tydelige tegn på, at den lægefaglige vurdering også anvendes til at kvalificere den videre plan for borgeren. I sagsgennemgangen ses det eksempelvis ved, at lægerne beskriver, hvilke skånehensyn, der skal være opfyldt for, at borgeren kan deltage i beskæftigelsesrettede aktiviteter og sagsbehandler derefter iværksætter et tilbud.

Det er dog indtrykket fra sagsgennemgangen, at kommunernes arbejde med bestillinger af statusattester med fordel kan udfoldes og præciseres yderligere, idet de ofte bærer præg af at være standardformuleringer uden de er gjort individuelle og præcise ift. borgerens aktuelle situation. Spørgsmålene der stilles, er ofte lukkede spørgsmål, som kan lede til, at afsenderen blot svarer ”ja” eller ”nej” til det stillede spørgsmål, og attestens værdi for det fremadrettede derfor er sparsom.

LEDELSESINFORMATION OG LEDELSESTILSYN

9.1 INDLEDNING

I forbindelse med revisionen af langvarige kontanthjælpsmodtagere har BDO gennemført et ledelsesinterview med hver af de 25 kommuner, der har deltaget i revisionen. Formålet har været, at få et billede af hvor indsatsen for de langvarige kontanthjælpsmodtagere står aktuelt, og hvordan kommunerne driver den faglige udvikling under hensyn til lovgivningens krav og intentioner.

Sagsgennemgangen i revisionen tegner et bagudrettet billede af indsatsen. Sagsgennemgangen har primært haft fokus på forløbene i 2018 og 2019 og sagsgennemgangen går maksimalt frem til marts 2020. Interviewene skal således bidrage med et mere aktuelt billede af, hvilken retning indsatsen nu udvikles i.

Den nedenstående gennemgang af ledelsens fokus og redskaber til styre og følge op på indsatsen, kan således heller ikke ses som sammenhængende med resultaterne i sagsgennemgangen, men kan nærmere give et billede af, om der aktuelt er fokus på nogle af de udfordringer, som sagsgennemgangen peger på.

Forud for interviewet har BDO på forhånd modtaget en række dokumenter om kommunernes nuværende arbejdsgange, ledelsesopfølgning, som sammen med interviewet har bidraget med viden om hvordan indsatsen rammesættes og styres og hvilket fokus der er i rammesætningen og styringen. Interviewene er suppleret af indsamling af viden gennem en mindre survey til kommunernes ledelse og rammerne for indsatsen og styringen af indsatsen.

Revisionen viser overordnet:

- ▶ Kommunernes indsats udvikles i høj grad med fokus på de indsatser og tilgange der er en del af "Flere skal Med" indsatsmodellen. Der kommer blandt andet til udtryk ved et meget stort fokus på at få styrket den jobrettede indsats, samarbejdet med virksomhederne og udvikling af borgerne gennem ordinært lønnede timer.
- ▶ Kommunerne har i vidt omfang ledelsesinformation og ledelsestilsyn der giver en bred dækning ift. til at følge op på, om indsatsen lever op til lovgivningsmæssige krav, intentionerne i lovgivningen samt er i tråd med indsatsmodellen fra Flere Skal Med.
- ▶ Beskæftigelsesministeriets fokusbål om samtaler og indsats har sat et meget klart aftryk på kommunernes opfølgning på indsatsen. Der er således en intensiv opfølgning på, om der er et tæt samtaleforløb og alle får en beskæftigelsesrettet indsats på både ledelses- og medarbejderniveau.

9.2 HVAD HAR LEDELSESTILSYNET FOKUS PÅ?

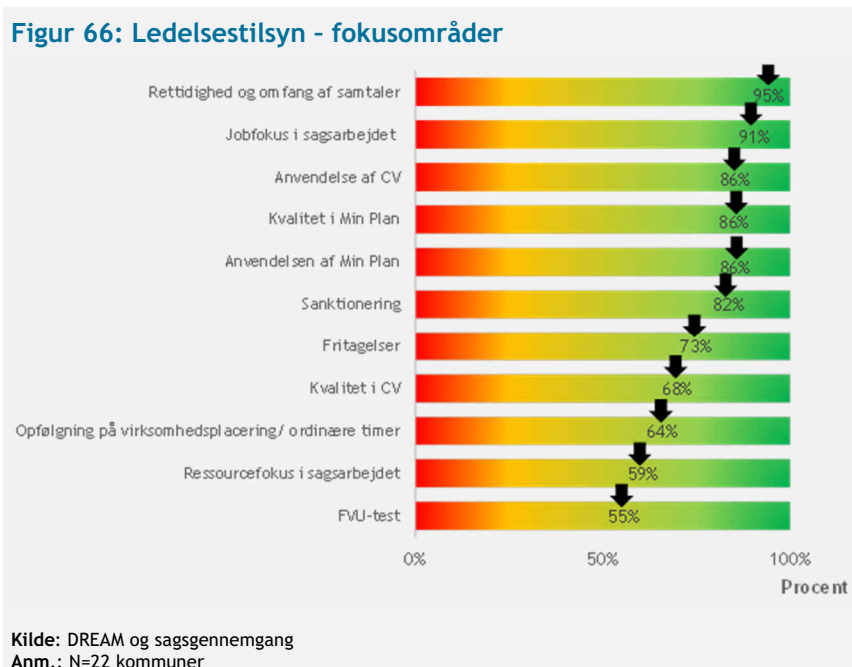
Kommunernes samlede ledelsestilsyn skal understøtte en løbende egenkontrol og tilsyn med, at kommunens praksis følger lovgivningen og lovgivningens intentioner. Ledelsestilsynet kan bestå af flere typer overvågning af indsatsen - herunder dataudtræk fra systemer, digital overvågning af sagsflow eller gennemgang af sager.

Ledelsestilsyn med den beskæftigelsesrettede indsats udføres typisk ved sagsgennemgange, hvor kommunerne gennemgår en række faste kontrolpunkter, som går igen over tid. Det kan fx være inspireret af de kontrolpunkter, som revisor også har fokus på, lokalpolitiske fokusområder ol. Der er således typisk en række fast tilbagevendende nøglekontroller. I mange kommuner arbejdes der også med løbende udvikling af fokus i tilsynet ved at nøglekontroller suppleres af temabaserede kontroller, kvalitative kontroller på indholdet i sagsarbejdet eller løbende justering af nøglekontrollerne alt efter, hvor der er behov for fokus.

Behov for fokus fastlægges i enkelte kommuner gennem systematiske risikovurderinger fx med baggrund revisors anbefalinger eller bemærkninger, implementering af ny lovgivning, lokale politiske eller administrative fokusområder, implementering af ny IT eller ny organisering osv. I andre kommuner fastlægges fokus gennem løbende dialog om risikoområder i f.eks. ledergruppen.

Interviewene peger på, at alle kommuner har gjort sig overvejelser om tilgangen til ledelsestilsynet og der gives udtryk for, at det har en central plads i udviklingen af kvaliteten i sagsbehandlingen sammen med almindelig ledelsesopfølgning på indsats og resultater.

I forbindelse med revisionen er kommunerne blevet bedt om at forholde sig til, hvilke kontroller der indgår i kommunens ledelsestilsyn på indsatsen for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Kommunerne vurderer hyppigst at rettidighed i og omfang af samtaler, jobfokus i sagsarbejdet og anvendelsen af CV, Min Plan og kvaliteten i Min Plan er fokuspunkter i ledelsestilsynet. Kommunerne har især et stærkt fokus på omfanget af samtaler, som både overvåges gennem ledelsestilsyn, ledelsesinformation og sagsinformation i fagsystemerne (dashboards).

Anvendelse af FVU-test, ressourcefokus i sagsarbejdet, anvendelse af CV samt opfølgning på virksomhedsplaceringer anvendes er mindre hyppigt et fokusområde.

Kommunernes fokus i ledelsestilsyn understøtter på flere områder et fokus på områder, som revisioner peger på, at der kan være behov for. Det er f.eks. kvaliteten af planarbejdet, jobfokus i sagsarbejdet.

Resultaterne peger også på, at der kan være grund til at styrke fokus på CV og borgerens ressourcer. Disse områder fylder mindre i kommunernes ledelsestilsyn og kan være et område, der med fordel kan udbygges.

9.3 HVAD HAR LEDELSESINFORMATION FOKUS PÅ

En del af overvågningen af indsatsen sker også gennem ledelsesinformation. Det skal dels forstås som løbende information til ledelsen om niveauer og udvikling på udvalgte nøgletal. Det rummer også data-drevet overblik over indsatsen og målgruppen gennem dashboards i fagsystemerne, der understøtter styringen af, at der tages de rette skridt i sagen, særligt ift. afholdelse af samtaler og iværksættelse af beskæftigelsestilbud.

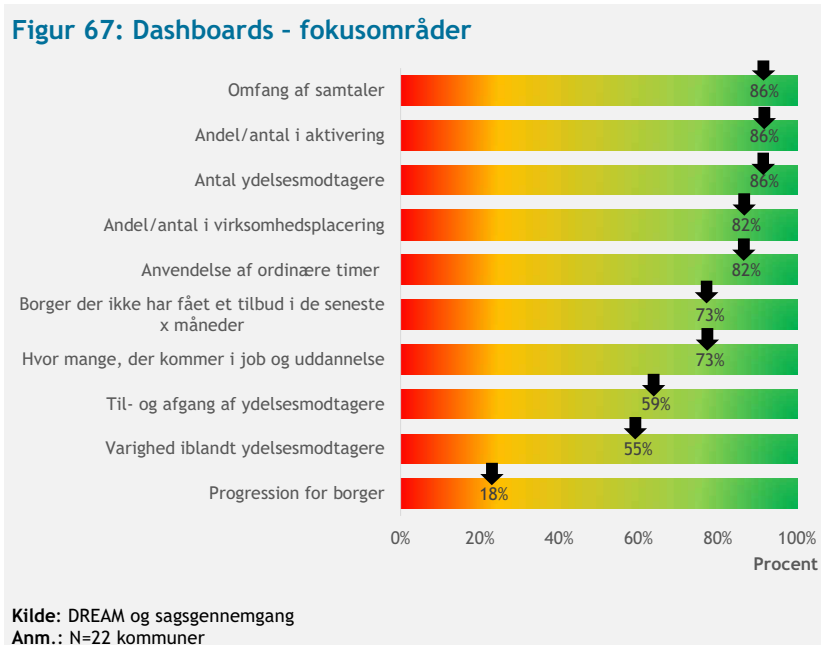
Tilgangen til brugen af ledelsesinformation er meget varieret. I nogle kommuner ligger anvendelsen af mulighederne for ledelsesinformation ude hos den enkelte teamleder, men andre kommuner har løbende fokus på indsats og resultater på alle niveauer i ledelsen, ligesom data trækkes ind i dialogen med medarbejdere.

Kommunerne er spurgt til, hvilke konkrete typer af ledelsesinformation der er adgang til og følges op på. figur 68 viser andelen af kommuner, der har ledelsesinformation på udvalgte punkter. De mest hyppigt forekommende fokusområder er omfang og indhold i den aktive indsats og resultater af indsatsen ift., anvendelse af ordinære timer, samt udvikling i ydelsesmodtagere og hvor mange, der kommer i job og uddannelse.

Omfang og indhold af indsatsen fylder også meget i kommunernes ledelsesinformation og de data, som kommunerne løbende overvåger i den daglige drift via dashboards, jf figur 68 og figur 67. Der er en stor opmærksomhed i kommunerne på at minimere omfanget af målgruppen, der falder igennem på beskæftigelsesministeriets fokusmål - dvs. at det overvåges, at målgruppen får minimum 4 samtaler årligt og at alle får minimum et beskæftigelsesrettet tilbud om året.

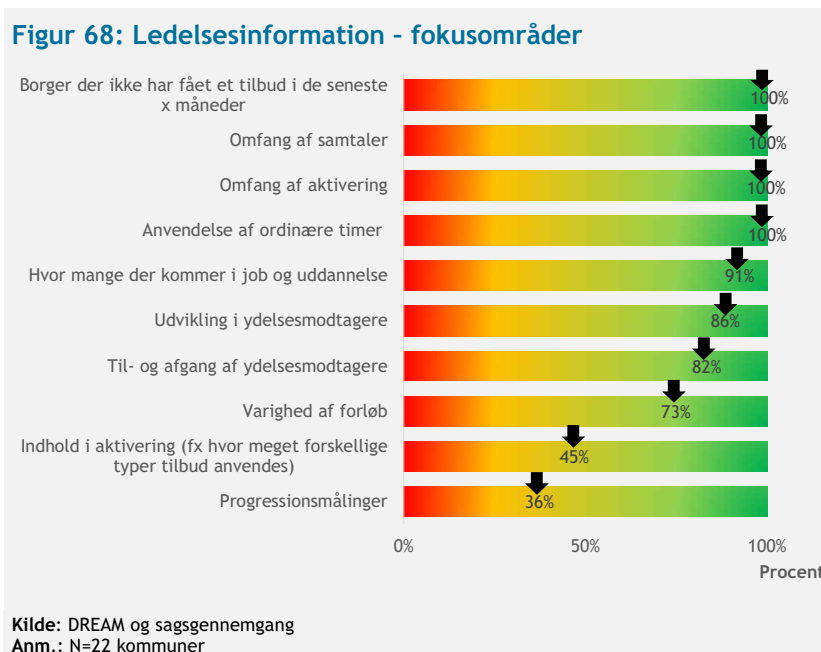
Kommunerne giver udtryk for at det binder mange ressourcer at følge op på samtaler og indsats, og det kan være et opmærksomhedspunkt at sikre, at det ikke sker på bekostning af fokus på resultaterne af indsatsen og at sikre progression for de langvarige kontanthjælpsmodtagere.

Opfølgning på resultater af indsatsen fx, hvor mange, der har ordinære timer og afsluttes til job og uddannelse i den samlede målgruppe af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, er dog også et gennemgående tema i den ledelsesinformation, der er fokus på.

9.4 HVORDAN UNDERSTØTTER KOMMUNERNE I ØVRIGT EN GOD KVALITET I SAGSBEHANDLINGEN?

Kommunerne har forskellige veje til at understøtte den faglige udvikling af indsatsen. Alle kommuner arbejder med en grad af faglig sparring på opgaverne og hvordan der skabes fremdrift i forløbet for de enkelte borgere. Alle kommuner er enige om, at de i høj grad har fokus på at styrke det jobrettede fokus i indsatsen og arbejdet med at udvikle målgruppen gennem ordinært lønnede timer. Med også andre områder som inddragelse af borgerne, arbejdet med Min Plan og ressourcefokus fylder meget.

Kommunerne har i interview givet udtryk for, at der er sket en drejning af indsatsen væk fra fokus på at få målgruppen i praktikker og over mod lønnede timer. Perioden med restriktioner ift. brugen af praktik i forbindelse med Covid-19 restriktioner har i nogle kommuner understøttet den bevægelse og sat skub

bag flere forløb, der alene baseres på ordinært lønnede timer og udvikling af borgeren gennem ordinære timer. Det skiftende fokus ses i revisionen også ved at knap 1/3 af kommuner svarer, at virksomhedspraktikker i mindre grad eller nogen grad har fokus i udviklingen af indsatsen.

En af de veje, som kommunerne anvender til at styrke fagligheden i indsatsen er ved at understøtte den faglige sparring mellem kolleger og mellem medarbejder og leder. 1-1 møder med sagssparring og fælles teammøder med mulighed for sagssparring anvendes i mange kommuner. I nogle kommuner har organiseringen af arbejdet også udgangspunkt i at sikre muligheden for at samle forskellige fagligheder omkring indsatsen for de enkelte borger. Det kan fx ses som mindre teams på 3-4 medarbejder, som deler ansvar og opgaver ift. en fælles sagsstamme. Det kan fx være medarbejdere der tilsammen har kompetencer ift. sagsbehandling, mentorskab, virksomhedssamarbejde og arbejdsmarkedskendskab der får ansvar for en fælles sagsstamme.

BILAG 1.

METODEBESKRIVELSE OG OPGØRELSE AF HVOR GODT ET SPEJL STIKPRØVEN I SAGSGENNEMGANG ER PÅ DEN SAMLEDE POPULATION

BDO har ved opgavens begyndelse modtaget et komplet datasæt fra STAR indeholdende kontanthjælpsmodtagere i de 25 revisionskommuner med mere end 5 års ydelsesanciennitet pr. primo marts 2020. Datasættet indeholder i alt 14.164 personer fordelt på de 25 kommuner. I tabel 11 ses antallet af borgere pr. kommuner. København har flest personer i populationen for revisionen, nemlig godt 4.500 personer, mens Middelfart har 63 personer. Da der gennemgås 15 sager pr. kommune uanset størrelse, er der dermed stor forskel på, hvor meget stikprøven fylder ift. populationen. I København fylder stikprøven 0,3 pct. af populationen, mens den fylder 23 pct. i Middelfart. I tabellen ses yderligere, hvor meget populationen (med mere end 5 års anciennitet) fylder ift. den fulde gruppe af aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og ift. den samlede befolkning mellem 16 og 66 år. Desuden ses kommunes placering på Beskæftigelsesministeriets benchmark rangliste.

Tabel 11: Antal personer pr. 1. marts 2020 i den samlede population for revisionen

	Antal kontanthjælpsmodtagere med mere end 5 års ydelsesanciennitet	Andel af samlet antal aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere	Andel af befolkningen ml. 16-66 år	Placering på benchmark rangliste
Brøndby	362	66%	1,61%	91
Lolland	315	42%	1,29%	63
Odense	1.590	50%	1,14%	71
Slagelse	558	46%	1,10%	82
Guldborgsund	377	50%	1,02%	62
København	4.646	47%	0,98%	85
Høje-Taastrup	285	54%	0,86%	68
Aalborg	1.220	46%	0,83%	84
Vordingborg	223	43%	0,81%	83
Esbjerg	574	46%	0,77%	54
Norddjurs	154	45%	0,66%	69
Næstved	316	48%	0,60%	38
Ballerup	174	43%	0,57%	3
Kolding	338	44%	0,56%	36
Aarhus	1.361	41%	0,55%	58
Vejle	396	45%	0,53%	55
Vesthimmerland	115	48%	0,51%	2
Herning	286	59%	0,50%	48
Faaborg-Midtfyn	137	33%	0,44%	67
Thisted	109	42%	0,41%	20
Nordfyn	75	38%	0,41%	15
Sønderborg	178	32%	0,39%	46
Viborg	222	31%	0,37%	45
Fredensborg	90	42%	0,36%	10
Middelfart	63	31%	0,26%	9
I alt	14.164	46%	0,77%	-

Kilde: DREAM, Danmarks Statistik og Jobindsats

Anm.: Kontanthjælpsmodtagere er modtagere af kontanthjælp og overgangsydelse, der er visiteret aktivitetsparate. Placering på benchmark ranglisten er på kontanthjælpsområdet i 1kv21-4kv21.

Det modtagne datasæt fra STAR inkluderede DREAM-oplysninger på de 14.164 borgere med en udregnet ydelsesanciennitet. Ydelsesancienniteten er anvendt til at opdele gruppen i tre subgrupper svarende til længden af ydelsesforløbet (5-7 år, 7-10 år og 10+ år). Der er udtrukket i alt 15 sager fra hver kommune med simpel tilfældig udtrækning, fem inden for hver af de nævnte anciennitetsgrupper.

I tabel 12 nedenfor ses karakteristika for populationen og stikprøven (de gennemgåede sager) opdelt på anciennitet og i alt. Stikprøven indeholder 375 personer, mens der som tidligere nævnt er godt 14.000 personer i populationen. Stikprøven udgør således 2,6 procent af populationen, og dermed forventes, at stikprøven vil afvige fra populationen på nogle parametre. Det skyldes både størrelsen på stikprøven, men også at stikprøven ikke er udtrukket med henblik på at skabe størst mulig repræsentativitet ift. karakteristika, men på at have et lige antal sager for hver af anciennitetsgrupperne.

Der er en lidt større andel af kvinder i den udtagne stikprøve (57 pct.) sammenlignet med populationen (53 pct.). Det er især gældende for den gruppe med lang ydelsesanciennitet. Der er en mindre andel 50-59 årige i stikprøven (27 pct.) end i populationen (33 pct.), dog ikke for gruppen med 5-7 års ydelsesanciennitet. Gruppen med dansk herkomst fylder mere i stikprøven (71 pct.) end i populationen (59 pct.), her ligger afvigelsen især for grupperne med 7-10 og 10+ års anciennitet. Tilsvarende er gruppen med ikke-vestlig herkomst lavere i stikprøven (28 pct.) end i populationen (38 pct.).

Tabel 12: Karakteristika for population og stikprøve

	POPULATION (N=14.164)				STIKPRØVE (N=375)			
	5-7 ÅR	7-10 ÅR	10+ ÅR	I ALT	5-7 ÅR	7-10 ÅR	10+ ÅR	I ALT
Mand	53%	49%	41%	47%	52%	44%	34%	43%
Kvinde	47%	51%	59%	53%	48%	56%	66%	57%
Under 40 år	31%	28%	17%	24%	35%	32%	14%	27%
40-49 år	31%	32%	35%	33%	30%	29%	44%	34%
50-59 år	29%	32%	37%	33%	30%	23%	29%	27%
60+ år	9%	9%	11%	10%	6%	16%	14%	12%
Dansker	61%	62%	56%	59%	64%	79%	69%	71%
Ikke-vestlig	35%	35%	42%	38%	34%	20%	28%	28%
Vestlig	4%	3%	3%	3%	2%	1%	3%	2%

Kilde: DREAM

Som forventet er der nogle afvigelser mellem stikprøven og populationen, primært på køn og herkomst. Afvigelserne anses som acceptable taget stikprøvestørrelsen i betragtning. Dermed vurderes det, at stikprøven kan anvendes som spejl for populationen. Dog skal der tages forbehold for, at stikprøven ikke er fuld repræsentativ, hvilket er nødvendigt at være opmærksom på, når der drages konklusioner for den samlede population.

BILAG 2

Tabel 13: Krydsmatrice på målgruppens karakteristika

	Kvinde	Mand	Under 40 år	40-49 år	50-59 år	60+ år	5-7 års kontanthjælp	7-10 års kontanthjælp	10+ års kontanthjælp	Dansk	Ikke-vestlig	Vestlig	Jobrettet indsats under 50 år	Jobrettet indsats 50+år	Rehabiliterende indsats	Fritagelse	Misbrug	Fysiske udfordringer	Psykiske udfordringer	Sociale udfordringer	Sproglige udfordringer	Læse, skrive eller regneudfordringer	Familiemæssige udfordringer	Andet	I alt
Kvinde	100%	0%	63%	60%	53%	41%	48%	57%	66%	53%	67%	71%	65%	41%	58%	58%	25%	60%	58%	48%	70%	64%	81%	63%	57%
Mand	0%	100%	37%	40%	47%	59%	52%	43%	34%	47%	33%	29%	35%	59%	42%	42%	75%	40%	42%	52%	30%	36%	19%	38%	43%
Under 40 år	30%	23%	100%	0%	0%	0%	35%	32%	14%	31%	18%	0%	47%	0%	21%	33%	26%	19%	33%	32%	15%	36%	38%	31%	27%
40-49 år	36%	32%	0%	100%	0%	0%	30%	30%	44%	31%	44%	43%	53%	0%	38%	28%	30%	35%	33%	35%	49%	36%	42%	25%	34%
50-59 år	25%	29%	0%	0%	100%	0%	30%	22%	29%	26%	29%	29%	0%	77%	24%	30%	32%	33%	24%	25%	26%	16%	15%	25%	27%
60+ år	8%	16%	0%	0%	0%	100%	6%	16%	14%	12%	9%	29%	0%	23%	17%	9%	12%	13%	9%	8%	9%	12%	5%	19%	12%
5-7 års kontanthjælp	28%	40%	44%	29%	37%	16%	100%	0%	0%	30%	42%	29%	32%	26%	36%	44%	25%	35%	34%	36%	42%	20%	31%	25%	33%
7-10 års kontanthjælp	33%	34%	40%	29%	28%	45%	0%	100%	0%	37%	24%	14%	39%	28%	28%	35%	38%	30%	35%	40%	25%	28%	27%	50%	33%
10+ års kontanthjælp	39%	26%	17%	43%	36%	39%	0%	0%	100%	32%	34%	57%	28%	46%	36%	21%	37%	35%	31%	24%	34%	52%	42%	25%	33%
Dansk	65%	78%	81%	63%	68%	75%	64%	79%	69%	100%	0%	0%	69%	76%	70%	70%	91%	66%	72%	76%	6%	32%	72%	69%	71%
Ikke-vestlig	32%	21%	19%	35%	30%	20%	34%	20%	28%	0%	100%	0%	29%	23%	30%	26%	7%	32%	27%	24%	94%	64%	27%	31%	27%
Vestlig	2%	1%	0%	2%	2%	5%	2%	1%	3%	0%	0%	100%	2%	1%	1%	5%	1%	2%	1%	0%	0%	4%	1%	0%	2%
Jobrettet indsats under 50 år	39%	29%	60%	53%	0%	0%	34%	41%	30%	34%	37%	29%	100%	0%	0%	0%	28%	28%	37%	32%	36%	36%	47%	25%	35%
Jobrettet indsats 50+år	14%	27%	0%	0%	56%	39%	15%	17%	27%	21%	17%	14%	0%	100%	0%	0%	28%	23%	15%	20%	17%	4%	10%	19%	20%
Rehabiliterende indsats	34%	32%	26%	37%	30%	48%	36%	28%	36%	33%	36%	14%	0%	0%	100%	0%	33%	38%	37%	40%	43%	56%	36%	31%	33%
Fritagelse	12%	11%	14%	9%	13%	9%	15%	12%	7%	11%	11%	29%	0%	0%	0%	100%	10%	11%	11%	8%	4%	4%	7%	25%	11%
Misbrug	9%	38%	21%	19%	26%	23%	16%	25%	24%	28%	6%	14%	18%	31%	22%	19%	100%	16%	20%	28%	4%	4%	13%	13%	22%
Fysiske udfordringer	73%	65%	50%	71%	84%	77%	72%	62%	74%	65%	81%	71%	57%	80%	79%	65%	52%	100%	65%	69%	83%	76%	78%	63%	69%
Psykiske udfordringer	64%	61%	78%	61%	57%	48%	64%	66%	59%	65%	62%	29%	68%	47%	70%	63%	58%	60%	100%	73%	60%	72%	71%	56%	63%
Sociale udfordringer	17%	24%	24%	20%	19%	14%	22%	24%	14%	22%	17%	0%	18%	20%	24%	14%	26%	20%	23%	100%	25%	20%	34%	13%	20%
Sproglige udfordringer	17%	10%	8%	20%	14%	11%	18%	10%	14%	1%	49%	0%	15%	12%	18%	5%	2%	17%	14%	17%	100%	48%	16%	13%	14%
Læse, skrive eller regneudfordringer	7%	6%	9%	7%	4%	7%	4%	6%	10%	3%	16%	14%	7%	1%	11%	2%	1%	7%	8%	7%	23%	100%	7%	0%	7%
Familiemæssige udfordringer	33%	10%	33%	28%	13%	9%	22%	18%	29%	23%	22%	14%	31%	12%	25%	14%	14%	26%	26%	39%	26%	24%	100%	19%	23%
Andet	5%	4%	5%	3%	4%	7%	3%	6%	3%	4%	5%	0%	3%	4%	4%	9%	2%	4%	4%	3%	4%	0%	3%	100%	4%
I alt	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%

Kilde: DREAM og sagsgennemgang

BILAG 3

Table 14: Interventions for the target group of long-term welfare recipients distributed by characteristics

	Antal samtaler (gns)	Andel uger med aktivering	Andel i virksomhedsrettet indsats	Andel med ordinære timer	Andel med personlig jobformidler	Andel med mentor	Andel med tværfaglig indsats	Andel med rundbordssamtaler	Antal
I alt	9,0	36%	53%	9%	62%	48%	34%	23%	375
Kvinde	9,2	35%	50%	10%	61%	47%	36%	25%	214
Mand	8,7	37%	57%	9%	65%	50%	32%	19%	161
Under 40 år	9,0	38%	52%	7%	62%	53%	45%	27%	101
40-49 år	9,3	38%	56%	12%	60%	53%	36%	26%	129
50-59 år	9,0	34%	50%	10%	61%	41%	28%	16%	101
60+ år	8,0	28%	48%	7%	70%	39%	18%	18%	44
5-7 års kontanthjælp	8,6	31%	43%	10%	54%	40%	36%	30%	125
7-10 års kontanthjælp	9,2	38%	60%	9%	66%	50%	38%	22%	125
10+ års kontanthjælp	9,3	39%	54%	9%	66%	54%	29%	16%	125
Dansk	9,3	36%	55%	8%	66%	50%	35%	20%	265
Ikke-vestlig	8,3	36%	48%	14%	53%	45%	35%	32%	103
Vestlig	9,3	27%	43%	14%	71%	29%	0%	0%	7
Jobrettet indsats under 50 år	9,7	46%	68%	12%	76%	53%	41%	29%	130
Jobrettet indsats 50+år	9,4	42%	59%	16%	72%	45%	27%	12%	74
Rehabiliterende indsats	8,6	27%	41%	5%	56%	47%	33%	27%	125
Fritagelse	7,6	21%	28%	5%	28%	44%	33%	9%	43
Misbrug	9,2	34%	54%	5%	68%	74%	38%	25%	81
Fysiske udfordringer	9,1	33%	51%	8%	61%	46%	34%	26%	260
Psykiske udfordringer	8,9	34%	48%	5%	60%	52%	36%	23%	237
Sociale udfordringer	9,0	36%	44%	4%	56%	55%	53%	29%	75
Sproglige udfordringer	8,2	42%	49%	11%	62%	53%	40%	32%	53
Læse, skrive eller regneudfordringer	7,8	35%	56%	12%	64%	60%	24%	32%	25
Familiemæssige udfordringer	10,2	41%	51%	5%	57%	53%	53%	37%	86
Andet	7,1	27%	25%	13%	44%	31%	0%	19%	16

Copyright © BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer.

BDO er varemærke for både BDO netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger mere end 1.300 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO netværk har ca. 95.000 medarbejdere i mere end 164 lande.

KONTAKT

METTE EGELUND FOG
Director

Mobil: + 45 27 52 37 06
E-mail: mef@bdo.dk